~~Additional MSS.~~

Pandjábí MSS

No. ~~1~~ 4

Djanam Sak'hí

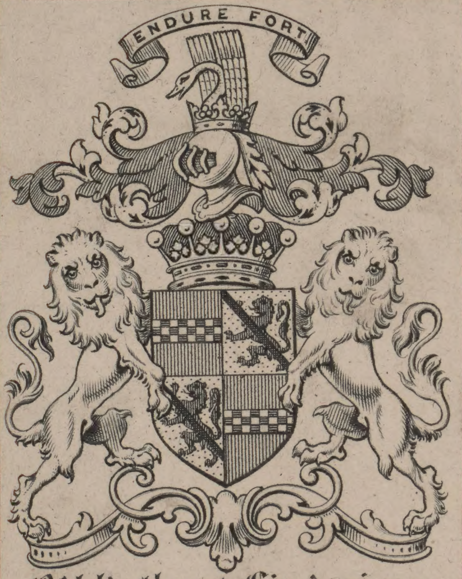

Bibliotheca Lindesiana.

F / 8

Sir Henry Miers Elliot. K.C.B.

۲۱۳

5

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ ੧

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਪੁ॥

ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀ

ਭੀਸਚੁ॥੧॥ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ

ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰਭੁ

ਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਰ

ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈ

ਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁ

دریں کتاب احوال گورو نانک شاہ است در ستاسی راہ ۶۸ لر باغ ایک سنگھ آمدہ از ہنری
الیت صاحب مرحوم را بنظر گرفته بود خطا . چہور راہی تیوارے

ਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿ
ਖਿਆਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰੁ
ਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅ
ਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀ
ਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕ
ਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈ
ਅਹਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨ
ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨
॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾ
ਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ
ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾ
ਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿ
ਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇ
ਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ
ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇ
ਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ

ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ
ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ
ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ
ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲ
ਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕ
ਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ
ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀ

ਤਾਨਹੋਇਆਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿ
ਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐ
ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾ
ਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ
॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾ
ਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾ
ਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾ
ਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿ

ਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀਜੇ
ਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲ
ਈਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇ
ਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾ
ਈ੫ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ
ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ
ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ
ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ

॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇ॥ਤੇਹਾ
ਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿ
ਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲ
ਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋ
ਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥
ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬ੍ਰ
ਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋ
ਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ

ਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖ
ਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐਸਤੁਸਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੁ
ਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾ
ਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰ
ਪਾਤਿਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾ
ਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁ
ਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕ

ਤੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਿ
ਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚ
ਰੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿ
ਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗ
ਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈ
ਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ
ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕ
ਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨ

ਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰ
ਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥
ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖ॥ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿ
ਖ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈ
ਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨ
ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾ
ਜਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀ

ਕਾ
ਰਾਰੁ। ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ। ਧੌਲੁਧਰਮੁਦ
ਇਆਕਾਪੂਤੁ। ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂ
ਤਿ। ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ। ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇ
ਤਾਭਾਰੁ। ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ। ਤਿਸਤੇਭਾ
ਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ। ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾ
ਵ। ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ। ਏਹੁਲੇ
ਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ। ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ
ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ। ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁ

ਕੁਤ੍ਰੁ॥ਕੀਤਾਪਸਾਉ ਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖ
ਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿ
ਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
ਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰ
ਖਜਪ ਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾ॥ਅਸੰਖਤਪ
ਤਾਉ॥ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗ
ਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨ
ਵੀਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖਸੂਰ

ਉਤਭੁਜਸਾਰ॥ਅਸੰਖਜੋਨਿਨਿਦਵਲਾਈਤਾਰ ੧
ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾ
ਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸ
ਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰ
ਧਘੋਰ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕ
ਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾ
ਹਿ॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂ
ੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿ

ਖਾਹਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁਨਾਨ
ਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾ
ਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾ
ਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ
॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿ
ਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥
ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ॥ਅਖਰੀਲਿਖ
ਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ

ਜਿਨਿਏਤਨਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਵਫੁਰ
ਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁ
ਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿ
ਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥ਪਾ
ਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ॥ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋ
ਇ॥ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਭਰੀਐਮ

ਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰ
ਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿ
ਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ
ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿ
ਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ
ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀ
ਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰ

ਇ੭੩ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁਗਾਵੈ 2
ਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆ
ਈਆਚਾਰਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾ
ਰੁਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹਗਾਵੈਕੋਜੀ
ਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ
ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿਕਥਨਾਕਥੀ
ਨਆਵੈਤੋਟਿਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋ
ਟਿਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤ

ਹਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾ
ਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅ
ਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕ
ਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁ
ਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀ
ਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ
ਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ

ਕਵਣੁ

ਮਾਉ॥ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇ
ਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ॥ ਕਵਣਿ ਸਿ
ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ॥ ਵੇਲ ਨ
ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ॥ ਵਖ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ
॥ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ
॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ॥ ਕਿ
ਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿ

ਵਜਾਣਾਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂ ੧
ਇਕੁਸਿਆਣਾਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾ
ਹੋਵੈਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆ
ਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗ
ਸਾਆਗਾਸਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕ
ਹਨਿਇਕਵਾਤਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇ
ਬਾਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐ
ਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆ

ਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀ ੧੦
ਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵ
ਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾ
ਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋ
ਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁ
ਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿ
ਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁ
ਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾ

ਆਕਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ [redacted] ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਅੰਤ
ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ
ਜਾਹਿ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀ
ਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ਊ
ਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ਤਿ
ਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆ
ਪਿ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨
੪॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ਵਡਾ ਦਾ

ਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥
ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟ
ਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂ
ਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥
ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭ
ਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇ
ਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ
ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ

ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ।ਨਾਨਕਪਾਤਿ
ਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲ
ਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ
॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾ
ਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁ॥ਅਮੁਲੁ
ਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁ॥ਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅ
ਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁ
॥ਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆ

ਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆ
ਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵ
ਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆ
ਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰਆਖ
ਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾ
ਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿ
ਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕ
ਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵ
ਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ
ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾ
ਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬ
ਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇ
ਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅ
ਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾ
ਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵ

ਨਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿ
ਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾ
ਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਇੰਦ
ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ
ਗਾਵਨਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾ
ਧਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸ
ਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਮੋਹਣੀਆਮ
ਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿ

ਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ
ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀ
ਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕ
ਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁ
ਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗ
ਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾ
ਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾ॥

ਨਿ ਰਚਾਈ। ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ। ਕਰਿ ਕ
ਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆ
ਈ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣ
ਾ ਜਾਈ। ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨ
ਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ।੨੭। ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪ
ਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ। ਖਿੰਥਾ
ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ। ਆਈ

ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀ
ਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅ
ਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥
ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸ
ਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ
ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ

ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨
੯॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾ
ਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿ
ਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇ
ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾ

ਨਾ।ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ।ਕਰਿਕ
ਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾ
ਚੀਕਾਰ।।ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ।।ਆਦਿਅ
ਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇ
ਸੁ।੩੧।।ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵ
ਹਿਲਖਵੀਸ।।ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾ।ਆਖੀਅਹਿ
ਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ।।ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵ
ੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ।ਸੁਣਿਗਲ

ਆਕਾਸਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ
ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋ
ਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ
ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗ
ਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ
ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧ
ਰਮਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰ
ਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ
ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰ
ਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ
ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆ
ਖਹੁ ਕਰਮੁ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾ
ਨ ਮਹੇਸ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ
ਧੂ ਉਪਦੇਸ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ
ਦੇਸ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ਕੇਤੇ
ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ਕੇਤੀਆ
ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਗਿਆਨੁ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ
ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅ
ਨੂਪੁ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ਜੇ ਕੋ ਕ
ਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ
ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ
।੩੬। ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਹੋਰੁ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ

ਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾ
ਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿ
ਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ
॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚ
ਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕ
ਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲ
ਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋ
ਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾ

ਰਾਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁਨਾਨਕਕਥ
ਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿ
ਆਰੁਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁਭਉਖਲ
ਅਗਨਿਤਪਤਾਉਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾ
ਲਿਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਜਿਨਕਉ
ਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀ
ਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇ

ਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁਚੰਗਿ
ਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂ
ਰਿਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥
ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ
॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੋਦਰੁਰਾਗੁਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧॥ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿ

ਙੁਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇ ੨
ਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇਕੇਤੇਤੇਰੇ
ਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵ
ਣਹਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿ
ਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ

ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿ ੨੦
ਆਦਰਿਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀ
ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ
।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤ
ਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰ
ਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤ

ਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵ
ਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁ
ਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਨੋਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭ
ਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇ
ਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋ
ਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ

ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰ ੨੦੧
ਚਾਈਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨ
ਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈਕਰਿਕਰਿਦੇ
ਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰ
ਣਾਜਾਈਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾ
ਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾ

ਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥
ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿ
ਬਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾ
ਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁ
ਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿ
ਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁ
ਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿ
ਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿ

ਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿ ੨੨
ਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥
॥੩॥ਆਖਣਿਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀ
ਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿ
ਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥
੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸ
ਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਚਾਨਾਉ

ਹੋਇ ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋ
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇ
ਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀ
ਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥ
ਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆ
ਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥
੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨ
ਚੂਕੈਭੋਗੁ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾ

ਤਿ। ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ। ਖਸ
ਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾ
ਝੁ ਸਨਾਤਿ।੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥
ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ
ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ।੧।
ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾ
ਸਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ

ਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜ
ਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧ
ਹਰਿਪਿਆਸਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥
ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆ
ਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀ
ਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿ

ਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰ ੨੪
ਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥ਪਾਰਾਹੁਆਸਾਮ
ਹਲਾ੪॥ਸੋਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿ ਅਗਮਾਅਗ
ਮਾਅਪਾਰਾਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿ
ਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅ

ਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾਹਰਿਧਿਆ
ਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ
ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿ
ਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿ
ਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁ
ਰਖੁਸਮਾਣਾਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀ
ਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾ
ਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ

ਪਾਈਤਿਨਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਾ ੨੫
ਾਧਨੁਧਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ
ਾਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਾ॥੪॥੪॥ਰ
ਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵ
ਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆਸੈ
ਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆ
ਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਸਤਸੰਗ ਜੀ
ਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮ

ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਈ ਨ ਕਿ
ਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆ
ਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ
ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ
ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨ

ਜਾਣਾਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀ ੩੫
ਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿ ੨੬
ਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾ
ਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨ
ਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਭਏਜਿ
ਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫ
ਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉ
ਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ

ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹ
ਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿ
ਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰ
ਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤ
ਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕ
ਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕ
ਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿ

ਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬ
ਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕ
ਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾ
ਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥
ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇ
ਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦ
ਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ
ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕ

ਰਹਿਸੁਹੋਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭੁਉਪ
ਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭੁਗੋਈਜੀਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋ
ਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆ
ਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿ
ਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭ
ਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿ
ਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁ

ਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾ
ਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿ
ਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂਜਾਣਾਇਹਿ
ਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿ
ਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ

੩॥ ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇਆ ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਆ ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿ
ਜਾਣਹਿਸੋਇਆ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁ
ਹੋਇਆ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈ
ਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ
ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂ
ਬੀਅਲੇ॥੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ
ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖ ੨੯
ਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨ
ਕੁਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿ
ਆ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਭਈਪਰ
ਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣ
ਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈ
ਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁ
ਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵ

ਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿ
ਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜ
ਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿ
ਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚ
ਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨
॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੋਹਿਲਾਰਾਗੁ
ਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧॥ਜੈਘਰਿਕੀ

ਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ੩੦
ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾ
ਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿ
ਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅ
ਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨ
ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ
ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ

ਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਿਸਿਉ
ਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿ
ਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇ
ਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁ
ਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰ
ਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪ

ਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿ
ਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ਗਗਨਮੈਥਾਲੁ
ਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨ
ਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵ
ਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥
੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀ
ਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿ
ਤੋਹਿਕਉ॥ਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ
ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿ
ਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥ਸਭ
ਮਹਿਜੋਤਿਜੋਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿ॥ਸਭ
ਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰ
ਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥
੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲ ਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤ

ਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇ
ਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂ
ਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁ
ਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵ
ਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁ
ਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿ
ਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ॥ਜਿਉ ਜਿ
ਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹ
ਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ॥੨॥ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋ
ਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ॥੩॥ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ॥ਜਨ

ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁ ੩੩
ਖੁਮੰਨਾ॥੪॥੪॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ
ਮਹਲਾ੫॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀ
ਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲ
ਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥
ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰ
ਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰ
ਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਆਣੀਪਾਜਿਸਤਿਜਗਾਏਇਪੀਆਵੈਇਦੂਗਸੁ
ਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਣੀਆ।ਜਾਕਉਆਏ
ਸੋਈਆਬ੍ਰਿਪਾਲੂਭੂਪਾਰਿਗੁਰਤੇਮਨਤਿਸ੍ਰਸੇ
ਰਾਣੀਜਪਾਰਿਮਨਭੂਪਾਵਦੇਸੁਖਸਰ
ਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਬਿਗੋਫੇਰਾਝੂ॥ਅੰਤਰਿਜਾਂ
ਸੀਪੁਰਖਾਬ੍ਰਿਪਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇਹਾਲ
ਨਕਦਾਸੁਣਇਹੈਸੁਖਮਾਣੋਮੈਕਉਕਾਰਿਸਿ
ਤਨਕੀਪੂਰੇਹਾ ੪॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਫਤੇਹ ॥ ਪ੍ਰੁ ਨਿਰਾਛ ਸਕਾਕਾਟਾ ਸੀਸਾਸ੍ਰੀ
ਅਸਿਕੇ ਤਜ ਗਾਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥ ਪ੍ਰੁ ਹਪਨਾਸ੍ਰਿ ਸ
ਟਿਗਾਗਾਨਤੇ ਭੁਈਆਂ ਸਭੁਤਿ ਨਆਨ ਬਪਾਈ
ਵਈਆ ॥੧॥ ਪੀਨਿਜ ਪੀਨਿਘਲੌ ਗਾਨ ਕੇ ਹ
ਜਾਂ ਵੂ ਸਟ ਨ ਦਾਹ ਗਾਗੀ ਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਅ
ਅਧਲ ਭਵਨ ਕੇ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੇ ਦਾਸਜਾ

ਨਾਮੁਨਿਲੇਤੁਉਬਰੇ॥੨॥ਕਬਿਯੋਬਾਚਬੇ
ਨਤੀ॥ਚੌਪਈ॥ਹਮਰੀਕਰੋਹਾਥਦੇਰਛਾ॥
ਪੂਰਣਹੋਇਚਿਤਕੀਇਛਾ॥ਤ੍ਵਚਰਣਨਮਨੁ
ਰਹੈਹਮਾਰਾ॥ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥
੧॥ਹਮਰੇਦੁਸਟਸਭੈਤੁਮਘਾਵਹੁ॥ਆਪ
ਹਾਥਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮੋਰੋਪਰ
ਵਾਰਾ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭੈਕਰਤਾਰਾ॥੨॥ਮੋਹ

ਛਿਆਨਿਜਕਰਦੈਕਰੀਏ॥ਸਭਬੈਰਨਿਕੌ
ਆਜੁਸੰਘਰੀਏ॥ਪੂਰਣਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ
ਤੋਰਭਜਨਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ॥੩॥ਤੁਮਹਿਛ
ਡਿਕੋਈਅਵਰਨਧਿਆਊਂ॥ਜੋਬਰਚਾਹੌਂਸੁ
ਤੁਮਤੇਪਾਊਂ॥ਸੇਵਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਆਹਿ
ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਮਾਰੀਆਹਿ॥੪॥ਆਪ
ਹਾਥਦੈਮੁਝੈਉਬਰੀਐ॥ਮਰਣਕਾਲਕਾਤ੍ਰਾ
ਸਨਿਵਰੀਐ॥ਹੂਜੋਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾ॥ਸ੍ਰੀ

ਅਸਭੁਜਜੂ ਕਰੀਅਭੂਤਛਾਯਾ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਮੁਹਿਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੰਤਸਹਾਇਪਿਆ॰
ਰੋਖਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ॥ ਤੁਮਹੋਪੁਰੀ
ਚਤੁਰਦਸਕੰਤਾਂ॥੬॥ ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬ
ਪੁਧਰਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਸਿਵਜੀਅਵਤਰਾ॥
ਕਾਲਪਾਇਕਰਿਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਕ
ਲਕਾਲਕਾਕੀਆਤਮਾਸਾ॥੭॥ ਜਵਨਕਾਲ
ਜੋਗੀਸਿਵਕੀਓ॥ ਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੂਥੀਓ

ਜਵਨਕਾਲਸਭਲੋਕਸਵਾਰਾ।ਨਮਸਕਾਰ
ਹੈਤਾਹਿਹਮਾਰਾ।੮।।ਜਵਨਕਾਲਸਭਜਗ
ਤਬਨਾਯੋ।ਦੇਵਦੈਤਜਛਨਉਪਜਾਯੋ।ਆਦਿ
ਆਦਿਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਾਰਾ।ਸੋਈਗੁਰੂਸਮਝੀ
ਅਹੁਹਮਾਰਾ।੯।।ਨਮਸਕਾਰਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾ
ਰੀ।ਸਕਲਪ੍ਰਜਾਜਿਨਆਪਸਵਾਰੀ।ਸਿਵ
ਕਨਕੋਸਿਵਗੁਨਸੁਖਦੀਯੋ।ਸਤ੍ਰਨਕੋਪਲ
ਮੋਬਧਕੀਓ।੧੦।।ਘਟਿਘਟਿਕੇਅੰਤਰਕੀ

ਜਾਨਤਾਭੁਲੇਗੁਰੇਕੀਪੀਰਪਛਾਨਤਾਰੀ
ਟੀਤੇਕੁੰਦਰਨਅਸਭੂਲਾ॥ਸਭੁਪਰਹ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਕਾਰਿਤੂਲਾ॥੧੧॥ਜਿਤਨਦੂਖਪਾਏਤੇਦੂਖੀ
ਸੁਖਪਾਏਸੇਸਾਧਨਕੇਰਖੀ॥ਏਕਏਕਕੀਪੀ
ਰਪਛਾਨੈ॥ਘਟਘਟਕੇਪਟਪਟਕੀਜਾਨੈ॥੧
੨॥ਜਿਬ੍ਰੈਦਕਰਧਕਰਕਰਤਾਰਤਾ॥ਧਰਜਾਧ
ਰਤਨਬਦਹੈਤਅਪਾਰਾ॥ਜਬ ਆਕਰਧਕਰ
ਤਹੈਕਬਤੂੰ॥ਭੂਮੀਜਿਲਤਹੈਤਪਰਸਭੂ

੧੩॥ਜੇਤੇਬਦਨਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਧਾਰੈ॥ਆਪ ੩੧
ਅਪਨੀਬੂਝਿਉਚਾਰੈ॥ਤੁਮਸਭਹੀਤੇਰਹ
ਤਨਿਰਾਲਮ॥ਜਾਨਤਬੇਦਭੇਦਅਰੁ
ਆਲਮ॥੧੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਨ੍ਰਿਬਕਾਰਨ੍ਰਿ
ਲੰਭ॥ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਿਅਸੰਭ॥ਤਾ
ਕਾਮੂੜ੍ਹਉਚਾਰਤਭੇਦਾ॥ਜਾਕੋਭੇਵਨਪਾਵਤ
ਬੇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕੋਕਰਿਪਾਹਨਅਨੁਮਾਨ
ਤ॥ਮਹਾਮੂੜ੍ਹਕਛੁਭੇਦਨਜਾਨਤ॥

ਦੇਦਕਊ ਕਹਤਸਦਾਸਿਵਨਿਰੰਕਾਰਕਾਥੀਨ
ਤਨਪਾਭਿਵਾ।੧੬।ਆਪਆਪਨੀਬੁਧਿਹੈ
ਜੇਤੀਬਰਨਤਭਿੰਨਭਿੰਨਤੁਹਿਤੇਤੌ।ਤਮ
ਰਾਲਖਾਨਜਾਇਪਸਾਰਾ।ਕਿਹਿਬਿਧਿਸਜ
ਪ੍ਰਥਮਸੰਸਾਰਾ।੧੭।ਏਕੈਰੂੰਅਨੂਪਸਰੂਪਾ
ਰੰਕਭਯੋਰਾਵਕਹੀਭੂਪਾ।ਅੰਡਜਜੇਰਜ
ਸੇਤਜਕੀਨੀ।ਉਤਿਭੁਜਖਾਨਬਹੁਰਿਰਚਿਦੀ
ਨੀ।੧੮।ਕਹੂੰਫੂਲਰਾਜਾਹ੍ਵੈਬੈਠਾ।ਕਹੂੰ

ਜਿਮਾਟਿਕੁ ਜੋਸਿਕਰਾਇਕੈਠਾ॥ਸਭਾਲਾਸਿਸ
ਟਿ ਦਿਖਾਇਅਰੰਭੁਵਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਭੂ
ਪਸੁ ਫਿਭੁਵਾ॥੧੯॥ਅਖਰਛਾਮੇਰੀਤੂਮਕੋਰ
ਜਿਖਿਜਉਖਾਰਿ॥ਆਸਿੰਖਿਜਾਸਿਧਪਰੋ॥ਦੁਸਟ
ਜਿਤੇਉਨਵਤਉਤਪਾਤਾ॥ਸਕਲਾਮਲੇਛਕਰੋ
ਰਣ ਘਾਤਾ॥੨੦॥ਜੇਅਸਧੁਜਤਵ ਸਰਣੀਪਰੇ
ਤਿਨਕੇਦੁਸਟਦੁਖਤਹ੍ਵੈਮਰੇ॥ਪੁਰਖਜਵਨ
ਪਗਪਰੇਤੁਹਾਰੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਮਸੰਕਟਸਭਟਾਰੇ

ਹੈ॥੨੧॥ਜੇਕਲਿਕੋਇਕਬਾਰਪੀਐਹੈ॥ਤਾ
ਕੇਕਾਲਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਰਛਾਹੋਇਤਾ
ਹਿਸਭਕਾਲਾ॥ਦੁਸਟਅਰਿਸਟਟਰੇਤਤਕਾ
ਲਾ॥੨੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਤਨਜਾਹਿਨਿਹਰਿਹੈ
ਤਾਕੇਤਾਪਤਨਕਮਹਿਹਰਿਹੈ॥ਰਿਧਸਿਧਘ
ਰਮੋਸਭਹੋਈ॥ਦੁਸਟਛਾਹਛ੍ਵੈਸਕੈਨਕੋਈ
॥੨੩॥ਏਕਬਾਰਜਿਨਤੁਮੈਸੰਭਾਰਾ॥ਕਾਲ
ਫਾਸਤੇਤਾਹਿਉਬਾਰਾ॥ਜਿਨਨਰਨਾਮਤਿਹ

ਰੈਖ੍ਯਾਦਾਨਿਦ੍ਰਸਟਦੇਖਤੇਰਹਾ॥੨੪॥ ੩੯
ਖਤ੍ਰੂਗਾਨੇਤ੍ਰਮੈਸਰਣਿਤਿਨਾਰੀਆਪਾਵ
ਦੈਲੋਤ੍ਰਭ੍ਰਥਾਰੀਅਸਰਬਠਉਰਨਮੈਹੋਤ੍ਰਸਦਾਈ
ਦ੍ਰਸਟਦੇਖਤੇਲੋਤ੍ਰਬਰਾਈ॥੨੫॥ਨ੍ਰਿਪਕ
ਰੀਨਾਮਪਰਜਾਗਮਾਤ੍ਰਾਗਹਿ੧ਬਕਰਾਪੂਰ
ਣੁਭ੍ਰਰਾਤ੍ਰਾਗਬਿਲਾਵਿਖਸਕਲਟੇਹੋਕੋਰ
ਤ੍ਰਾਦ੍ਰਸਟਦੇਖੀਅਨਕੋਛੈਕਰਤ੍ਰਾ॥੨੬॥ਸਿ
ਆਸਿਪ੍ਰਜਾਬਭ੍ਰਏਦਇਆਲਾਪੂਰਣਕ

ਰਾਗਿ॰ ਖਤ੍ਰਕਾਲਾਜਨਕਾ ਫੁਤਰ ਕਲਪ
ਵੈਸੋ ਈਆ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਸੋ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈਆ ॥
੧॥ ਅੰਦ੍ਰਿਲਾ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗਾ ਜੋ ਜਾਤਿ ਮਰਸਨਾ ਪਾ
ਵਈਆ ਸੁਨੈ ਮੂੜ੍ਹ ਚਿਤ੍ਰ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰੌ ਨਿਕਟਿ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ਜੋ
ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਇਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੨॥ ਦਾਸਿ
ਸੰਬਤ ਸਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁ
ਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿਜੈ ਭਾਦ੍ਰਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰ

ਵਿਵਰਜਾਤੀਰਸਭੁਦੁਵਸਿਹੰ ਕੰਮੁਧਾਰਜਾਵ
ਧਾਣਇਤਿਸੀਚਾਰਿ ਭੈਪੀਖਿਆਨੇ ਕ੍ਰਿਆਚਰਿ
ਦੇਭੂਪਾਮੰਡੀਸਿਸ੍ਵਾਦੇਚਾਰਹੋਚਾਰਚਰਿਡ੍ਰਸ
ਮਾਪਤਮਸਭੁਸੁਭਮਸਭੁ ਆਰਫੁਾ॥੧॥ਦੇ
ਚਰਾਦਾਸਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸਪਾਰਿ ਕੀਜੋਡ੍ਰ
ਪਾਅਪਾਰਾਆਪ ਤਾਖਦੈਰਾਖਾਹਰਿ ਮ
ਨਕੁਮਖਚਨਾਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਰੋਹੈਪਈਆਂਏ
ਗਨੇਸਾਹਿਪ੍ਰਭਮਸਨਾਭੂਾਕਿਸਨਾਬਿ

ਸਨਕਵਟੂਨਖਿਆਉ ਕਾਨਤੁਨੇਪਾਤਿਰਾਨ
ਨਾਤਿਨਸੋਗਲਿਦਲਾਗੀਐਰੀਪਗਾਇਨਸੋ
੧੪।।ਅਤਕਾਲਰਖਵਾਰਹਮਾਰੋ।।ਅਤਤੋ
ਹਮੈਕਿਕਰਥਾਰੋ।।ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਰਖਵਾਰ
ਬਾਹਗਹੇਕੀਲਾਜਬਿਚਾਰ।।੨।।ਅਪਨਾਜ
ਨਮੁਝੈਪ੍ਰਤਿਪਰੀਐ।।ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤ੍ਰ
ਮਾਰੇਮਰੀਐ।।ਦੇਗਤੇਗਜਗਮੈਦੋਊਚ
ਲੈ।।ਰਾਖਆਪਮੁਹਿਅਉਰਨਦਲੈ।।੩।।

ਤੁਮਮਮਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਿਤਪਾਰਾ॥ਤੁਮਸਾਹਿ
ਬੁਮੈਦਾਸਤਿਹਾਰਾ॥ਜਾਨਆਪਨਾਮੁਝੈਨਿ
ਵਾਜਾ॥ਆਪਕਰੋਹਮਰੇਸਭਕਾਜਾ॥੪॥
ਤੁਮਹੋਸਭਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾ॥ਆਪੇਆਪੁਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਦਾਸਜਾਨਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ
ਮੁਹਿ॥ਹਾਰਪਰਾਮੈਆਨਦੁਰਤੁਹਿ॥੫॥
ਆਪਨਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਿਤਪਾਰਾ॥ਤੁਮਸਾਹਿਬੁ
ਮੈਕਿੰਕਰਥਾਰਾ॥ਦਾਸਜਾਨਦੈਹਾਥਉਬਾ

ਹੋਂਗਾਮਰੇ ਸਭੁ ਬੈਰੀਆਨ ਸਿਪਾਹੋਂ ਢਾਪਿ
ਬਾਪਰੋ ਭੁਗਾਵਤ ਕੋਪਿਆਨਾ ਥਹੂਰੇ ਕੋ
ਕਾਥਿਤਾਬਿਪਿਨਨਾਗਕਿਸਨਜਥਾਮਤ
ਰਾਬਿਡੁਬ੍ਰਿਚਾਰੋ ਭ੍ਰੂਕਹੋਇਕਾਬੇਲੇਦੂਤ
ਪਾਰੋ ॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰ ੪

ਸਾਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ
ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇ
ਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ
ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖ
ਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰ
ਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇ

ਆਤੀਤ੍ਰਿਭਵਣਇਕਜੋਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਚੁਣਿਲੈਮਾਣਕਮੋਤੀ॥ਸਮਝੈਸੂ
ਝੈਪੜਿਪੜਿਬੂਝੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਦੇਖੈਸਾਚੁਸਮਾਲੇ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥
॥੧੦॥ਧਧੈਧਰਮੁਧਰੇਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਣਕਾਰੀ
ਮਨੁਧੀਰਾ॥ਧਧੈਧੂਲਿਪੜੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕੰਚ
ਨਭਏਮਨੂਰਾ॥ਧਨੁਧਰਣੀਧਰੁਆਪਿਅਜੋਨੀ
ਤੋਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੂਰਾ॥ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਕ

ਰਤੁਜਾਣੈਕੋਜਾਣੈਸੁਭਤੁਤਾ।੩।ਪੜਿਆਨੁ
ਗਾਵਾਇਆ।ਸੁਜਾਣਿਆ।ਗਿਆਨਵਿਗਾਲੋਕਿਤੁ
ਪਾਇਆ।ਗੁਰਕਰਿਸੁਗਿਆਨੁਕਾਢਨਜੀਭਾਵੈਸਣਿ
ਓਨਾਨਿਰਮਲੀਸੁਧਿਗਾਵਾਇਆ।ਗੁਰਿਜਸੁਕਹਿ
ਆਗਿਆਨੁਪੂਲਾ।ਹੋਆ।ਨਿਤਾਨਿਸਾਚੁਸੁਖਾਇ
ਆ।ਆਪੇਗੁਰਸਾਖਿਆਪੇਦੇਵੈ।ਸਾਚਿਰਪੀਅ
ਇਆ।੪।ਏਕੋਏਕੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਹਉਮੈਗ
ਰਬੁਵਿਆਪੈ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਣੈ

ਉਪਵੁਮਹਲੁਮਿਲਾਪੋ॥ਪਖੁਨੇਤ੍ਰੈਰਹਿਦੁਖਿ
ਨਜਾਣਹੁਏਕੋਕਾਸ੍ਰਿਸਾਹਿਬਬਾਣੀ॥ਏਕੋਕਾਰੁ
ਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਨਨਕਏਕੁਸਮਾਣੀ॥ਪਾਣੀ
ਹਕਰਤੇਕਉਕਿਉਰਾਖਿਭਾਖਉ॥ਅਛਰਿਓ
ਹੁਲਿਖਿਨਜਾਈਆਖਿਆਕੇਵਡਨੇਪਾਣੀ
ਜੁਰਿਨਭਉਦਿਹਿਪਾਈਆਲਾਖਿਲੋਭਿਮਾਨਿ
ਜਾਜਿਵਿਗੂਤੇਇਖਤਬਾਛਿਹਿਪਹੂਤਾਣੀ
ਏਕੁਸਰੇਦੈਤਾਰਾਗਤਿਹੀਸਾਤਿਪਾਵੈਆਵਰੁਜਾਣੁ

ਰਤਾਣੀਆ ॥੬॥ ਇਕਨਾ ਆਵਾ ਭੁਰਣਿ ਭ੍ਰਾ ਇਕੁ ਭੂਪ੍ਰਾ ਪਥੁ ੪੪
ਣਪਾਣੀਆ ਰਾਨੀਆ ਸਭੂਪ੍ਰਾ ਇਕੋ ਭਵਵ੍ਹਭਵੌਤਿ
ਤੂਲੋਇ ਇਕੋ ਭੂਏ ਸੂਏ ਪਤਿ ਹੋਇਆ ਰਿਆਨੁ
ਪਿਆਨੁ ਲੇ ਸਾਜਾਰਿ ਰਹੈ ਭੁਰਖਾਖਿ ਇਕੁ ਵਿ
ਰਲਾ ਬੋਲ ਤੈ ਜੀਸਨੇ ਦੇ ਇਕ੍ਰਿ ਪਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਗੁਭੂਭੂ ਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣੇ ਏ ॥੭॥ ਤੂੰ ਸਭੂ ਰਸ ਜੋ
ਤਿ ਉ ਜਾ ਲਾ ਤੀਨ ਭਵਣ ਸਾਰਿ ਭੁਰਰੋ ਪਾਲਾ
ਉਬਾ ਵਿਆ ਸਭੂ ਪਾ ਵਿਖ ਦੈ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿ ਪਾ ਸੁ

ਨੈਪਾਰਿਆਵੈ॥ਊਨਵਿਚਰਸੇਨੀਝਰਪਾਣਾ॥ਊ
ਭਾਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਇਤੁਏਕੋਕਾਜਾ
ਏਰੁਰੁ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਊ॥ਊਗਾਵੈਸੁਰੁ
ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ॥ਊਰਊਦੇਖਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੈ
ਊਪਾਰਿਆਦਿਅੰਤਿਰਤਿਧੁਲੋਇ॥ਆਪੇਕਰੈਕ
ਰੈਸੁਣੈਸੋਇ॥ਜਿਨੁਕ੍ਰਿਪਾਨਾਮਤਨੁਦੇਇ
ਜਿਨੁਕ੍ਰਿਪਾਨਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪਭੁਜਰਾਜੀ
ਵਡੁਅਦਭੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿ

ਹੋਇਆ॥੪॥ਭਜਨਨਾਮਰਵੈਹਿਤਕਾਵਿਆਰਣੁ
ਮਨਿਮੂੜੈਮਨੂਆਆਗਿਆਭਾਤਿਬਿਦਿਨਿਤਿਰਹੈ
ਰੈਣਿਰਾਤਾਤੀਨਿਭੁਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾਜਿ
ਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁ
ਸੀਝਾਸਿਰੈਦਾਰਹਸੀ ਹਾਮਾਰਿਦੋਇਕਢਾਇਆ
ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਾਚੈਲਿਵਲਾਇਆ॥੧੦॥ਹੋਰੁਨ
ਕੀਤੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਹਣੁਨਹੀਸਿਸਾਰੇਰਾਜੇ
ਰਾਇਰੰਕਨਹੀਰਹਣਾਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ

ਰਹਣੁਕਹਣੁਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰਉ
ਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰੁ
ਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਾਰਿ
ਗਈਘੂਘਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾ
ਵਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀ
ਸਿਉਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾ
ਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ॥੧੨॥ਲਾ
ਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਾ

ਅਤੇਕਾਢੂ ਾਲਾ ਝੀਵਾ ਙੀਲਾਇਤਥਾਭੂ ਾਮਨਮੁਖੁ
ਅੰਧਾ ਾਮੁਗਧੁਗਵਾ ਭੂ ਾਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆਇਆ
ਜਾਗਿ ਾਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆਠਗਾਇਠਾਗਾ
ਲਾ ਹਾਨਾਮੁਮੂੰਜੀਵੇਸਾਦੁ ਾਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਰ
ਪਾਤਿਸਾਦੁ ॥੧੩॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾ ਜਗੁਜਮਪੰ
ਥੁ ਾਆਈਨਮੇਟਣਿਕੋ ਸਮਰਥੁ ਾਆਬਿਸੇਲਨੀ
ਰਪਾਰਿਹੋਇਆ ਾਬਿਦੋਖਾਨਿਵੈ ਜਿਸੁਦੋਇਆ
ਬਿਹੋਇਤਾ ਮੁਗਧੁ ਜਿਆਨਾ ਭੁਗਾਤਿਬਿਭੂਨ

ਜਾਣੁ ਵਖੁ ਰਤਾਨਾਂ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ॥੧੪॥
ਤੁਧੁ ਨੁੰ ਤਿਸੁ ਤਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਜਨ
ਮਿਸਰ ਗਾਣੁ ਨਹੀ ਪੰਧ ਪਾਧੇ ਭੂ ਜਿਤੀ ਸੰਤੈ ਅਧੋਆ
ਦਿਆ ਆਪਭੂ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਘਟ ਘਟਿ ਆਪਿ
ਅਗੋਚਰੁ ਪੰਧੇ ਲੋਈ ਜੋ ਰਾਜੁ ਗਾਤਿ ਜਰਾ ਜੀਵ
ਨੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਅਧਾਰੁ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਨ
ਜਾਵਿਝੁ ਣਾ ਤੁਕਾਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ॥੧੫॥ ਇਞੁ

ਨਾਵੈਵੈਰੋਧਸੀਰੀਰਾਕਿਉਨੀਮਿਲਾਹਿਕਾਟ
ਿਮਨਪੀੜਾਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇਕਿ
ਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇਆਵਿਣੁਨ
ਵੈਤੋਟੁਸਭਥਾਇਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁ
ਝਾਇਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣਜੋਵਾਪਾਰੀਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿ
ਆਨੀਸੋਇਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿਸਾਚੀਕਰ

ਦੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੁਕੀਮ
ਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਇਮਿਲਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਏਵੈਂਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤਾ॥੧੯॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇ
ਆਕਉਗਾਲੇ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੇ
ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫ
ਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁਕਸ
ਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿ

ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰੀ
ਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾ ਰ
ਤਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂਏ ਨ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿ
ਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥

ਰਤਾਨਰਤੀਭੀਭੁਰਾਗਾਨਿਭਾਵਿਵਾਸੁ॥ਗੁਣਗਾ
ਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਰਹਾਇਆਨਆਵੈਆਇ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗ
ਗਨੁਅਰੀਧੁਅਨਭੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਾਧਿਬੂਚੀਨੂਸ
ਮਾਧਿਸਰੋਨੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿ
ਨਜੂਨੀਆ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀਆ॥੨੦
ਘੂਮਰਵਦਰਾਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖ
ਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆਕੇ

ਤੇਗੁਰਚੇਲੇਤੂਨਿਤੂਆ॥ਕਾਰੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਤੂ
ਆ॥ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁ
ਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਦਹਦਿਸਿਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿ
ਪਾਇਆ॥ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ
॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇ
ਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚ

ਹੁ।ਅਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਚੁ।ਨ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਰੁ।੨੨।ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨ
ਰਹਈਠਾਇ।ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀਖਾਇ।ਚਰ
ਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤ।ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁ
ਨਿਤਨੀਤ।ਚਿੰਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ।ਚੇਤਹਿਏ
ਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ।ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ
ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ।੨੬।
ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰਢਿ।ਛੇਆਨਿਤਦੇਖ

ੳਜਾਗਿਹੰਢਿਆਧੂਪਛਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ ੫੦
ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿ ਪਾਰਿਆਣੈਂਹੁਛਾਇਆਭੂ
ਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾਲਿਖਿਆਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪ
ਰਵਨਾਛੀਜੈਜੋਬਣੁਜਭੂਆਸਿਰਿਕਾਲੁਕ ੦
ਇਆਛੀਜੈਭੁਈਸਿਧਾਲੁ॥੨੪॥ਜਾਪੋਆਪਿ
ਪਭੂਤਿਮੁਲੋਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨ
ਕੋਇਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਿਹਿਰਾਖੁਜਾਤੁਜਾ
ਵਡਿਦੇਵੈਪਤਿਸਤੁਪਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾ

ਤੁਧੁਭਾਵਦਾਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਦਾ
ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀ
ਐਬੀਸਾਇਕੀਸਾਣਪਾਣੁਖਿਸੌਲਣੂਕਿ
ਆਸਾਗਿਆਸਿਉਵਾਦੂਣੂਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰ
ਮਾਦੂਜਨਮਿਮੂਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾਆ
ਇਚਲੇਭੁਏਆਸਾਨਿਰਾਸਾਣੂਰਿਦੂਰਿਣ
ਖਿਮਾਟੀਗਾਲਿਜਾਇਆਕਾਲੁਨਰਾਪੈਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇਆਪਾਣੀਨਵਾਨਿਧਿਹਰਿਕੇਨਾਇ

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ ਵਿਆਨੋ ਵੈਲੈ
ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕ
ਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਊਚੇ ਸਾਚੇ ਭਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟਿ ॥ ਲਾਲ
ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥

[illegible]
[illegible]

ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥੨॥ਝੂ ੫
ਟੇਨੇਤੁਕਿਬੋਲਣਿਸਹੀਆਨੂੰਟੋਕਾਂਦਝੂਦਿ
ਸਗਹੀਆਨੂੰਟਿਪਰੀਤਿਰਾਖੀਸੂਰਬੋਲਿਆ
ਸੂਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿਆਨੂੰਟੇਰੀ
ਠਿਪਹੂੰਵੀਚਾਰਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਕਾਰ
ਰਾਸਾਰਿਗਾਲਾਹਾਸਾਚੁਨਾਮਾਵੈਤੋਟਿਆਕਿਤ
ਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੈਟਾ॥੨॥ਧਾ ਠਾਕਹੁ
ਸਹੂਆਰਾਧਹੁਠਾਇ

ਠਗਿਮੁਠੀਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਠਾਕੁਰੁ
ਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰ
ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾ
ਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆ
ਰੀ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥੨॥ਡੋਲ
ਤਡੋਲਤੁਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ॥ਡਾਹਪ
ਣਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀਡਾਰ॥ਡਰ
ਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰਤਿਸੁਜਾਣਿ॥ਡਰੁ

ਰਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ॥
ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ॥
ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰ
ਪੂਰਿ॥ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭੁਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇ
ਇ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥੩੦॥
ਢੰਢੋਲਤਢੂਢਤਹਉਫਿਰੀਢਹਿਢਹਿਪਵਨਿ
ਕਰਾਰਿ॥ਭਾਰੇਢਹਤੇਢਹਿਪਏਹਉਲੇਨਿਕ
ਸੇਪਾਰਿ॥ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੈਹ

ਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗ ਪੜ੩
ਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਅਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾ
ਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ
ਸੇਵਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾ
ਹਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾ ॥ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾ ਕੋ
ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਆਵਣਿ ਜਾ
ਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਮੁ

ਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੰਤਿ।ਵਿਣੁਨ ੦੫੫੪
ਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਤਿ।ਗਣ
ਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇ।ਅ
ਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਣੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨ
ਹੋਇ।ਤੂਟੀਤੰਤੁਰਬਾਬਕੀਵਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ
ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗਿ
।੪।੨੨।ਤਰਵਰੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿਪੰ
ਖੀਪੰਚ।ਤਤੁਚੁਗਹਿਮਿਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉ

ਫਾਸਨਰੰਫਾਛੁਤ੍ਰਾਹਿਤਬੋਗੁਲਬੋਗੁਲੋਤਾਕ
ਨਿਵੋਗਾਪਣੀਆਂਖਭੂਟੇਫਾਹਿਪੜੀਆਵ
ਗੁਣੈਭੀੜੀਬਣੀਆਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐ
ਹਰਿਗੁਣਕਰੀਮਣੀਆਆਪਿਛਡਾਏਛੂਟੀਐ
ਵਡਾਆਪਿਪਣੀਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿ
ਰਪਾਆਪਿਕਰਾਇਓਆਪਣੈਨਾਇਵਡਿਆਈਆ
ਜੇਤਾਦੈਤੈਦੇਇਆਝੂਝਾਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾ
ਥਾਨਵਿਹੂਣਾਹੋਇਆਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈ

ਕਾਨੁਨਫੀਟੈਕੋਇ।ਖਿਭੁਨਾਏਇਭੂਖਿਵੁਭਨੂ ੫੫
ਖਿਨੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ।ਪਤੁਰਿਨਰਨਾਥਹਨਾਥ
ਭੂਨਿਧਾਰਾ।ਆਧਾਰੁ।ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀ
ਤੂੰਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ।ਜਿਨਦੇਖਾਤਨੈਕੁਲ੍ਹਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ।ਥਾਨਥਨੰਤਾਰਿਰਾਵਿਰਾਰਿਆ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿਆ।ਅਣਖੰਗਿਆ।ਦਾਨੁਦੇ
ਵਸੀਵਡਾਅਗਮਾਅਪਾਰੁ।੩੪॥ਦਾਇਆਦਾਨੁ
ਦਾਇਆਲੁਤੂਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਖਣਹਾਰੁ।ਦਾਏ

ਆਕਰਖਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਨਮਾਤਿਫਾਣਹੁ
ਸਾਹਿਾਦਾਨਾਤੂਬੀਨਾਤੂਹੀਦਾਨਕੋਸਿਰਿਦਾਨੁ
ਦਾਲਦੁਭੰਜਨਦੁਖਦਲਣਗੁਰਮੁਖਿਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਾਤਪਾਧਾਨਿਗਾਇਓਅੰਧਹਿਤੂ
ਦੀਓਧਨਿਮਨਿਚੀਤੁਗਵਾਰਾਂਧਨੁਵਿਰਲੀਸ
ਭੁਸੇਵਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਰਿਧਨੁਗਾਇ
ਆਤਾਜਾਣੁਦੇਹਿਜੇਰਾਖਹਿਰੰਗਿਇਕਾਮਨੁਦੇ
ਜੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕਾਕੈਧਾਧ

ਵਤਰਾਹਿਰਾਏਮਨਾਮਾਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁਾਦੁਰਜਨ ੫੬
ਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾਬਨੁਬਨੁਢਿ
ਰਤੀਢੂੰਢਤੀਬਸਭੂਰਹੀਪਾਰਿਕਾਰਿਆਸਾੱਤੇਗੁ
ਰਿਮੇਲੀਆਿਭਿਰਹੀਜਨਮਾਮਰਣਦੁਖਾਨਿਵਾਰਿ
ਪੜ੍ਹ੨॥ਨਾਨਕਰਤਨਭੂਟੀਓਵਿਣੁਗੁਣਾਜਾਸ
ਪੂਰਿਜਾਣਿਹਿਾਨਾਤਿਸੁਏਦੂਨਓਹੂਹੈਅਵਰੁ
ਣਿਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣਿਹਿਾਨਾਤਿਸੁਹਿਆਨੁਨਾਪਿ
ਆਨੁਹੈਨਾਤਿਸੁਪਰਾਨੁਪਿਆਨੁਾਵਿਣੁਨਾਵੈ

ਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਆਜਾਣਾ॥ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਿ
ਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜਨ
ਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿ
ਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿ
ਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥
ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥ਪਾਪਿਲਦੇਪਾ
ਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪੁ
॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪ

ਫੇਰਭਿ ਕਿਉ ਰਣੈ ਬੈਠੇ ਰੈਜਾਸ ਕਾਲੁਤਾਸ ਕਿਉਆ
ਵਣਾ ਨਾਹੀ ਸਰੋਤੂ ਉਤੁਰਾਂਪੇ ਕਾਲੁਤਾਸ ਮੁਣੀ
ਸਾਲੀਵੇ ਕ੍ਰਿਆ ਭੁਸਿੰਜਾਲਾ ਸਾਹਿਬਾਦਿ ਨੂੰ ਨਦੈ
ਰਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਰਹਰਿ ਪਰਾਣਿ ਤਾੜਪਾੜਿ
ਗਿਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀ ਫਾਸੇ ਕਉ ਆਸਾਹਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨਾ
ਅਬਕਿ ਸਾਨੂ ਆਸਾ ਫਾਬਾ ਚੋਰ ਗਾਤੂ ਬੋਲ ਪੀਤੂ
ਛੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਿਲੇ ਤ ਆਖੀ ਸੁਣੇ ਸਾ ਜਿਉ ਸ
ਛੁਲੀ ਫਾਬੀ ਜ ਮਜਾ ਲਿਆ ਦਿ ਨੂੰ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ

ਨਭੁਗਲਿਆਵਿਚਿਫਿਰਿਆਵੈਹਿਵਿਚਿਫਿਰਿਜਾਂ
ਗਿਆਇਕਰੀਤਿਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆਇਥ
ਕੈਟੈਹਿਤਿਫਾਸਨਪਾਇਆਤ੍ਰਦੀ।ਬੀਰਾਬੀ
ਰਾਕਵਿਰਹੀਬੀਰਭੁਏਖੇਰਾਇਆਬੀਰਚਲੇਪ
ਤਿਆਪਣੈਬਾਹਿਣਾਬਿਰਹਿਜਾਲਿਜਾਇਆਬਾ
ਬੁਲਕੈਪਾਰਿਬੇਟੜੀਚਾਲੀਚਲੇਨੇਹਿਜੇ
ਲੋੜੀਦੇਰਵਭੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਹਿਤੇਰਿ
ਕਿਰਲੋਰਿਆਨੀਬੂਝਣਣਉਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਿ

ਮਿਲੇਇਆ ਠਾਕੁਰ ਨਾਥਿ ਵਡਭਾਈਆ ਜੋ ਭਾਵੈ ਤੈਵੈ
ਇਆ ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੋ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇਆ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵ
ਸਾ ਹੋਇਆ ॥੪੦॥ ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭ
ਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭ
ਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ
ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤ
ਈਆ॥ਭੈਭੈਭਾਲੈਬਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਿਹਿਤਾਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਆ॥ਭੈਭੈਭਉਜਲੁ ਸਾਗ
ਰੁਭੀਖਣਾਆਸਾਨਿਰਾਸਾਤਰੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਆਪੌਚੀਨੈਂਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਆ॥੪॥ਮਾਇਆ
ਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥਿਹੰਸੁਚ
ਲੈਉਠਿਡੂੰਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਿਮਨੁ
ਝੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨ

ਮਨਿਮਨੁ ਭੂਲਾਣੋ ਮਰੈਜੋਗੁਣ ਟੋਵਹਿ ਨਾਲਿਮੇ
ਰੀਮੇਰੀ ਕਰਿਮੁਏ ਵਿਣੁਨਾਵੈ ਦੁਖੁਭਾਲਿ ॥ ਗੜਮੰ
ਦਰਮਹਲਾ ॥ ਕਹਾਜਿਉ ਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੇਨਾਵਵਿਣੁ ਕੂੜਾ ॥ ਆਵਣਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇਚਤੁ
ਰੁਸਰੂਪੁ ਹੈਆਪੇਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥ ਜੋਆਵ
ਹਿਸੇਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈਨਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸੇਜ
ਨਉਬਰੇ ਜਿਨਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ਧੰਧਾਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ

ਮਾਇਆਮਾਣੁਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਤੂਮੀਤੁਕਰੇ
ਉਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ
ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟਗੁ
ਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿਚੋਟ॥੪
ਰਾਜਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁਵਾ
ਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀ
ਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹਮੈਤਨਿਅਵਗਣ
ਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹਗੁਣੀਆ

ਗੁਣਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਤਿਨੀ ਮਿਲਣੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ੬੦
ਤਿਨਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅ
ਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰਿ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਲਸਕਰੀਆ ਘਰਿ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜ
ਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ
ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮ
ਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਗੜਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ

ਆਪੇਨਾਰਿਸਿਧਾਭੁਭੂਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੈਤਿਤ
ਰਦੇਇਆਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਤਿਨਥੇ
ਸਹਿਸੋਇਆਪ੍ਰੀਤਮਨਾਵਿਛੁੜਿਆਈਆਜੋਤਾਵੈ
ਤੈਦੇਇਆਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋ
ਇਕਰੇਇਆ॥੪॥ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁ
ਲੀਚਾਪਾਇਆਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚ
ਉਸਾਚੈਨਾਇਆਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢਤਫਿਰਿਰਹੀਮਨ
ਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਹਾ ਵਿਟੰਵਾਰੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ੯੧
ਇਕਨਾ ਨਿਏਕੇ ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ
ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਰਚਨੁ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀਜ
ਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥ ਣੈਭੂਣੂਹਾਰਿ
ਜੀਉ ਜਿਸੈ ਦੀ ਸਤਿ ਸੁਵਿਣੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਆਇ
ਵੈਰਾ ਰਭੂ ਭੂਮਸੁਣ ਤੁਹਰਿ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ

ਸੋਸਾਧੂਸਾਚਾਜਿਨੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ੬
ਪੂਰਾਭੁਸਾਬਾਸਿ॥ਧੂਨੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆ
ਗੁਰਸਬਦੀਬਚਾਰਿਓ॥ਆਪੁਗਾਇਆ॥ਛੂਟਕਾਟਿ
ਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੪੧॥ਸੁਇਨਧੂਪਾ
ਸਿਚੀਐਧਨੁਕਾਰਣਿਧੁਛਾਰੁ॥ਸਾਧੂਸਰਣੈਸੇਰਿ
ਧਨੁਧੂਪਿਧਾਹੋਇਭੁਆਰੁ॥ਸਾਰਿਆਤੀਸਭੁਜੋਰਿ
ਆਸਾਭਉਨਾਸੁਆਸੋਭੁ॥ਹਾਠਿਲਿਰਮਾਇਨੁਭੁ
ਜਨੋਪਾਤਿਸਾਰੀਸਭੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਸੀਭੁਸ°

ਣੁਤੁਤੂਸਰਬਥੁਤੂੰਹੈਸੁਆਸਾਆਰਖਿਠਕੁਥੁਮਨਿਵ ੬੨
ਸੇਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਆਮਾਇਆਆਮਣਾਸੋਹ
ਈਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੂਆਥੀਂਧਾਮਾਅੰਮਿਥੂਏ
ਕੁਹੈਥੂਣੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੂ॥੪॥੮॥ਧਿਆਏਥੂ
ਏਕੋਪਿਰਾਣੇਥੂਹਾਣਿਲਧਾਅਸਿਧਾਗਾਣਤਨਆਵੈ
ਕਿਉਗਾਣੀਧਾਂਪਧਾਂਪਸੁਏਬਿਸਿਧਾਧਸਸੁਪਛ
ਣੋਆਪਣਾਖੂਲੇਬੰਧਨਪਾਇਆਸਬਦਿਮਨਲੀਖ
ਗਾਣੂੰਧਾਮਾਸਭੁਸੁਖਭਾਇਆਖਰਭੁਪਰਾਪਤਿ

ਆਪੁਤੂੰਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ॥ਮਨਿਤਨਿਰਖਿਜਾਪੈ

ਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰਾ॥੭॥ਹਉਮੈਮੈਖਪੈਖਪਾ

ਇਸੀਬੀਜਹੁਵਧਾਦਿਕਾਰੁ॥ਜੀਤਹੁਪਾਇਬਿਕਾਰੈ

ਪਾਇਆਅਨੂਪਕਰਤਾਅਲਖੁਅਪਾਰੁ॥੪੯॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਤੇ

ਭੂਲਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੈਸੁਜਾਣਦਾਹਉਤੋਇ॥ਸੇ

ਪੈਰਹੁਈਸਭੁਧਿਆਈਐ॥ਸੋਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਇ

ਐ॥ਸੋਪੈਕਾਰਣਿਦਾਕਰਦੇਤਾ॥ਸੋਪੈਸਾਹਿਬਨਵਾਲੇਤੇ

ਰਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈ

ਛੁਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫॥ਨੇਰਤੁਨੇਰਤਨੇਸਖੀਹੋਇਰ ੬੨
ਹੀਹੈਰਾਮੁ॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈ
ਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਣੇਕਰਿਥਾਕੀ
ਸੀਗਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲਗੁ
ਣਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹੁਮਨਿਬੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਪੜਣਾ
ਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜ

ਪੀਐਨਹਿਧਿਆਈਐਨਹਿਕਾਮੁਆਪਾਵੂ॥੫੪॥
ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ
ਆਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾ
ਰਿਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਬੂਝਹੁਗੁਰਬੀ
ਚਾਰਿਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿ
ਉਸਾਰਿਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇ
ਗੁਰਬੀਚਾਰਿਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈ

ਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀ
ਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਰਿਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫॥
ਪਾਧਾਪੜ੍ਹਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੇ
ਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝ
ਨਹਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾ
ਟੜਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰ

ਗਾਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਰੀਪਟੀਸਭੁ
ਮਨਿਪਹੂਚੀਐਸਵਡੂਸੁਸਾਭਾ॥ਨਾਨਕਜੋਪ
ੜ੍ਹਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗ
ਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ਸਿਧਗੋਸ

ਟਿ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸ
ਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹ
ਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿ

ਤੁ ਆਗੈਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈਦੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ੬੫
ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥ ਕਿਆ
ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰ
ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ
ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ
ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋ
ਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥ ਘਟਿ

ਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾ
ਰਜਾਏ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸ
ਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਹੀ
ਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅ
ਉਧੂਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆ
ਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹਤੁ

ਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥੪॥ ੯੬
ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈ
ਸਾਣੇ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆ
ਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏ
ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿ
ਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉ
ਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚ

ਲਭੁ ਭ੍ਰਿਸਚ ਪਿਆਰੈ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆ
ਰੋ ॥੬॥ ਹਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰ
ਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ
ਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫ
ਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ਗੋਰਖ ਪੂ
ਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾ
ਈ ॥੭॥ ਹਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ

ਵਿਤੁਨਕੋਲਾਈਆ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕ
ਈਨਾਨਕਭੁਖਨਜਾਈਆ ਤਾਹੁਪਟਹੂਘਭੁਗੁ
ਭੂਦੇਖਾਈਆ ਆਸਣਜੇਸਭਵਾਪਾਰੋ ਖੰਡਿਤ
ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ
॥੫॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋ
ਲੀਖਿੰਥਾ ਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁ
ਦਰਸਨ ਇਕਪੰਥਾ ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾ
ਈਐਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿਚੋਟਨਖਾਈਐ।ਨਨਕੁ

ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ
ਐ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝਿ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ
ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ ਸਾ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ
॥੧੦॥ ਊਂਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੜਾ
ਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾ

ਲਿਆ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ॥੧੧॥ਕ
ਵਣੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ॥ਕਵਣੁ ਸੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ॥ਕਵਣੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਸੁ ਜਾ
ਇ॥ਕਵਣੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੧੨॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ॥ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ
ਆਵੈ ਜਾਇ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥
੧੩॥ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ॥ਕਿਉ ਕ

ਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁ
ਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ
ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧
੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ
ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ

ਤਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਤੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਿ ੮੯
ਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾ
ਵਹੁਪਾਰੇ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ
ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਾਚਵਖਰਕੇਹ
ਮਵਣਜਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ
॥੧੮॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ ਕਾ
ਹੇਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਆ
ਸਾਮਨਸਾਖਾਈ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ

ਪਾਣੀ ਗਥਿ ਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਰਿ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ਨਾਨਕ
ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨ
ਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾ
ਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅ
ਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਵਨ

ਕਥੀਅਲੇ ਪਾਟਿਪਾਟਿਕੁਦਨਾਨਿ ਭਵੋਸੋ ਕਾਲਕਾ
ਠੀਗਾ ਕਿਤੁ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਤੁ ਨਿਰਭਉ ਪਾਠਿ
ਜਾਈਐ ਸਹ ਜਸਿਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਤੁ ਛੇ
ਦੇਵੈਰਾਈਐ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ਤਾਨਿਜ
ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥ ਕਹਾ
ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ
ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ

ਨਤਮਾਈ ਨਕਿਉ ਤਤੌ ਆਵਿਗਤੌ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕ
ਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ
ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ
ਕਥੀਅਲੇ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ
ਲੀਆ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀ
ਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਗੁਰ ਬਚਨੀਅ

ਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾ ੧੨
ਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ
ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸ
ਚੁਜਾਣੈਸੋਈਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾ
ਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੩॥ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇ
ਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀ
ਆ॥ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆ

ਜੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮ
ਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁ
ਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆਨਾਨਕਤਾ
ਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ
॥੨੪॥ਸਾਚੌਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏ
ਕਮਇਆਝੂਠੇਆਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂ
ਜੈਆਵਗਉਣੁਭਾਇਆਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁ
ਰਸਰਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਇਆ

ਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀ ੧੨
ਸਰਿਆਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਇਆਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰ
ਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੨
੩॥੨ਪਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਜਮਕੀਕਾਣਿਪਰਘ
ਰੁਜੋਹੈਹਾਣੈਹਾਣਿਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਵੈਬੇਬਾਂ
ਣਿਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿਸਬਦੁਨਚੀ
ਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣਿਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ

॥੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮਪ
ਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ
ਐ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਆਵੇਆਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕ ੧੩
ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੨੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅ
ਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰ
ਵਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦਿਅਚਾਰਿ॥ਸਬਦਿਭੇਦ
ਜਾਣੈਜਾਣਾਈ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ॥
੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ॥ਤਿਸਮਹਿ
ਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਾਜੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈ

ਰੈ ਗੁਲਾਇਆ ਸਾਇਰ ਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾ
ਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀ
ਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੬॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ੧੪
ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋ
ਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ

ਆਇਆ ਜਾਇ॥ਜੋਗਾਨੁ ਠਾਤਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਹੈਸਮ°
ਇਆ॥ਬਾਰਹ ਮਾਹਿ ਜੋਗੀ ਭੁਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਛਿਅਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ
ਪਾਏ ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲ°
ਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ॥੩ਪਾਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੰਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ

ਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਗੁਰ ੧੫
ਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ॥੩੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰ
ਜਨੁਪਰਧਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੩੬॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਘ

ਟਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨੧॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ
ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੨੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿ

ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਅਵਗਣੁ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸ
ਤਰੈ ।ਤੁਕਾਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾ
ਰਿ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ।ਤਨੁ ਹ
ਟਣੀ ।ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ।ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ
ਸਭੁ ਵਾਪਾਰਾ ।੨੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਧਿਓ ਸੇ
ਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ।ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਂਤ ਸੰਤਾਪੈ ।ਰਾ
ਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ।ਭੇਦੁ ਬਭੀਖ
ਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇ

ਗਿਆਨ ਣਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ
ਉਧਾਰੇ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋ
ਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ॥੪੧॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ

ਗਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ ੧੭
ਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤਿਤਿਸਿਊਤਮਹੋਇਆਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਇਆ॥੪੨॥ਕ
ਵਣੁਮੂਲੁਕਵਣ ਮਤਿਵੇਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਗੁਰੁ
ਭੂਜਿਸਕਾਤੂਚੇਲਾਕਵਣਕਥਾਲੇਰਹਹੁਨਿ
ਰਾਲੇ ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਤੁਮਬਾਲੇ॥੪੩॥
ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿ
ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥੪੩॥ਪਵਨਅਰੰਭੁਸਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਵੇਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ
ਚੇਲਾ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ
ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗ
ਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈ
ਐ ਸਾਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾ
ਰੁ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ
ਕਵਨੁ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ॥ ਇਤ ਉਤ

ਕਿਸਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਕਵਨ ਨਾਇ ਅਨੁ ੧੯
ਮਨ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਖੋਵੈ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ॥ ਜਗੁ ਕ
ਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ
ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥
ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ॥੪
੬॥ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ

ਤੁਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ
ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿ
ਆਰੇ।੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾ
ਇਆ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ॥
ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ। ਕਵਨ ਬੁਧਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ। ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ
ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ।੪੮। ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ
ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ। ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿ

ਆਮਣਾ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਿ ੧੯
ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਮਨੁਸਾਰਿਸਮਾਇਆ॥ਪੂ
ਣਦਾਤਿਨਾਨਕਕਾਲੁਨਖਾਇਆ॥੪॥੭॥ਨਾਮਤਤੁਸਭ
ਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋ
ਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ਦੂਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆ
ਨੈ॥ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁ
ਮਿਲਣੁਸਹਜੈ॥ਪ੦॥ਅੰਤਰਿਸੁੰਨਿਬਾਹਰਿਸੁੰਨਿਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ॥ਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾਕ

ਉਪਾਯੁਸਕੈਨਾਘਟਘਾਟਿਸੁਨਿਕਾਜਾਏਤੇਉਾਆ
ਣਿਪੁਰਖੁ॥ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਜੋਜਾਣੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨ
ਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੫॥੨॥ਸੁਣਿਸੁਣ
ਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਅਨਹਦਿਸੁਣੁਕਹਾਂਤੇਹੋਈ॥ਅਨਹਦਿ
ਸੁਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੇਸੋਇ
ਇਜਨਹਿਮਨਮਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ॥੫॥੩॥ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈ
ਪੂਰੇ॥ਤਹਅਨਹਤਸੁਨਿਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ॥ਸਾਚੈ

ਰਾਰੇਦੇਖਿਹਜੂਰਦੇ।ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆਭਰਪੂ
ਰੇ।ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ।ਨਨਕਪਰਖਿਲ
ਏਸਚੁਸੋਇ।੫੩॥ਸਹਜਿਭਾਇਮਿਲੀਐਸੁਖਹੋ
ਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ।ਸੁੰਨਿਸਬਦੁਅਪ
ਰੰਪਰਿਧਾਰੈ।ਕਹਤੇਮੁਕਤੁਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ।ਗੁਰ
ਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਰਾਤੇ।ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਇਮਿਲ
ਣੁਨਹੀਭ੍ਰਾਤੇ।੫੪।ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇ
ਕਿਉਤਤੁਨਬੂਝੈਚੋਟਾਖਾਇ।ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਕੋਇ

ਨਰਾਖੈਨਾਵਿਣੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੈਨਾਕਿਉਕਾਰਿਬੂ
ਝੈਪਾਵੈਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝੈਗਵਾਰੁ।੫
੫।।ਕੂਭੁਪਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ।ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈਸੋਖਦੂਆਭੂ।ਤਭੂਨਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਾਲਿਜਾਇ
ਦੁਰਮਤਿਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ।ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਭੇਗੁ
ਣਗਿਆਨਾ।ਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ।੫੬।।ਸਾਚੁ
ਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਹੋਵੈ।ਆਪਿਤਰੈਤਾਰੇਭੀਸੋਇ।ਸ
ਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪਤਿਹੋਇ।ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨ

ਕੋਇਜਾਣੈਵੇਖਾਣੁਨਰਹਿਆਸਮਾਇਆਨਾਨਕਪਾਰਿ ੮੨
ਪਰੈਸਚਭਾਇ॥੫੧॥ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਂਵਾਸੁਕਥੀਅ
ਲੇਜਿਤੁਤਰੀਐਭਵਜਲੁਸੰਸਾਰੋ॥ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵ
ਈਕਹੀਐਤਿਸੁਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੋ॥ਬੋਲੈਖੇਲੈਅਸ
ਥਿਰੁਹੋਵੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀ
ਸਚੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਣਵੈਅਪਣੇਮਨਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ॥੫੨॥ਤੁ

ਸਬਦੈਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ
ਪਵਨਕਾਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰਸੋਈ
ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਘਟਮਹਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗ
ਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਮੋਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਗੁਰੂਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਇਤਉ
ਤਏਕੋਜਾਣੈ॥ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ
ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥੫੮॥ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈ
ਅਉਧੂਸੁੰਨਸਚੁਆਹਾਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਬਿ

ਰੇਲੇਵੀਨੈਅਲਖਪਾਆਪਾਰੋ ਬੂਝੈਗੁਣਮੇਟੈਸਬਭੁਕਸਾ
ਏਤਾਮਨਿ ਭੂਕੈਆਠੈਕਾਰੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋਜਾਣੈ
ਤਾਹਰਿਨਾਮਿਲਹੋਪਾਆਰੋ ਸੁਖਸਨਾਇਭਾਈ
ਗੁਲਾਭੂਝੈਜਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਆਨਾਨਕਤੇ
ਦੂਤੇਭੂਪਾਰਿਸਾਚਾਸਾਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੬੦॥
ਸਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀਅਲੇਪਵਣੁਕਹਾਰਸੁਖ
ਈਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਅਉਧੂਸਿਧਕੀਕਵਨ
ਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਅਉਧੂਹਉਮੈਪਿ

ਆਸਨਿਜਾਣੀਸਬਾਵਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸ
ਰੇਰਹੇਪ੍ਰਪਾਣੀਕਵਣਾਭ੍ਰਾਪਿਜਿਤੁਅਸਾਥਿਭੂਰਤੀ
ਐਕਿਤੁਭੌਜਾਨਿਵ੍ਰਿਪਤਾਸੇਨਾਨਕਦੂਖਸੁਖਸ
ਮਕਰਿਜਾਪੇਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥੧੫॥ਰੀਗਿ
ਨਰਾਤ੍ਰਿਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਾਲਿਬ
ਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿਨੁਨਰਾਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿਆਪ
ਫਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਰਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਸ
ਮਕਰਿਸਹੈਨਾਤੁਫੁਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਬੂਲਹੈ

।੬੨।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾ ੮੩
ਚੇਮਾਤਾ।ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ।ਅਪਿਉ
ਪੀਓਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀ।ਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰੁਤਾਰੀ।ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ।੬੩।।ਇਹੁ
ਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨ
ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਧੂਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾਭਵ
ਨਾ।ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏ।ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮ

ਜੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ।ਕਿਉਮੂਲੁਪਛਾਣੈ
ਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾ
ਵੈ।੬੪।।ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ।ਨਾਭਿਪਵਨੁਘ
ਰਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ।ਸੁਸ
ਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋ
ਤਿਸੁਸਬਦਿਲਹੈ।ਖਾਵੈਦੂਖਭੂਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇ

ਹੀ।ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ।ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਣੀਬਿਰਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ।ਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁ
ਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂਨਜਾਵੈ।੫੨।ਜਾਇ
ਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ।ਨਾ
ਭਿਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘ
ਰਿਸਹਤਾ।ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿ
ਕਹਾਲਿਵਲਾਈ।ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿ
ਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾ

ਪੀਕਿ ਉਕਰਿ ਜਾਪ ਜਿਸਾਦਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਇਤ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਦਾਇ ਢਿਆ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ
ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾ
ਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤ
ਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ
ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗ
ਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋ
ਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ

ਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ।ਸਾਚਾਬਿਨੁਸੂਰਕੈਨਾਤੀ
ਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾ।ਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿ
ਜਾਈ।ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿ
ਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿ
ਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ।ਤਨੁ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ

ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀ
ਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ
॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ

ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ
ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ
ਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾ
ਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ

ਨੂਆਪਿਬੁਝਿਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨ
ਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈਨਾਮੇਹੀਤੇਸਭੁ
ਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇ
ਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋ
ਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੭॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂ
ਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁ

ਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਸਾਧਿ
ਕ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤਿ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ
ਮਾਂਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸ
ਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆ
ਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧੩॥ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ
ਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸ
ਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇ
ਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋ
ਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸ
ਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂੰ ਮੰਨ ਮੇਰੇ
ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕ

ਰਜਸਭਿਸਵਾਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾ॥ਸਮਾਰਥੁਸੁਆਮੀ ੯੮
ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁ
ਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ
ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸ
ਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਏ॥ਨਾ
ਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ
॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ

ਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮ
ਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ਸ
ਦਾਕੁਰਬਾਣੂਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਂਏਹਿਵ
ਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰ
ਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪੰ
ਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬ
ਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂਤਤੁ
ਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਰਮਿਪ

ਇਆਵੁਪੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ
॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਣੀਦੇਹਨਿਮਾ
ਣੀਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆਤੁਧੁਬਾਝੁ
ਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆਏ
ਸਨਉਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਰੀਆ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ
॥੬॥ਆਨੰਦੁਆਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾ

ਣਿਆਜਾਣਿਆਅਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿ
ਆਰਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੋਹੁਤੁਟਾਤਿ
ਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅ
ਨੰਦੁਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਣਿਆ੧॥ਬਾਬਾਜਿਸੁ
ਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ।ਪਾਵੈਤਸੋਜਨੁਦੇਹਿਜਿ
ਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆਇਕਿਭਰ
ਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾ

ਗਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ । ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ
ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ।੮।। ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿ
ਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ । ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ
ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ । ਤਨੁ ਮਨੁ ਧ
ਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ । ਹੁ
ਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ । ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ।੯।।

ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੂਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਚਤੂਰ॰
ਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂਸੁਣਿਮੰਨਮੇਰਿਆਏਹ
ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿਨਿਏਤੂਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॰
ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਠਗਉਲੀ-
ਪਾਈਆਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋ
ਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਚ
ਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਏਹੁਕੁਟੰਬੁਤੂਜਿਦੇਖ

ਵਾ ਭਲੋ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਭਲੋ ਨਾਹੀ
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਰਵਿ ਤੁਲਾਈਆ ਐਸਾ ਕੀਤੁ ਮੂਲਿ
ਨ ਕੀਚੈ ਜਿ ਤੂ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਆ ਜਾਤਿ ਗੁਭੁਕਾ
ਉ ਪਵੇ ਬਾਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮ
ਨਿ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੋ ॥੧॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿ
ਸੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ

ਨਿਸਭੂਤੂਹੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਕਹੈਨਾ ੮
ਨਕੁਤੂਸਦਾਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੧
ਦਾਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀ-
ਨੀਸਚਾਮਨਿਵਸਾਇਆਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉ
ਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਣਿਆਇਆਲਬੁਲੋ
ਭੁਅਹੰਕਾਰੁਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੂਭਲਾਭਾਇਆ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਗੁਰਤੇਅਪਾਇਆ॥੧੩॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿ ੯੨
ਰਾਲੀ॥ਚਾਲਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿ
ਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਤ
ਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥ਖੰਨਿਅਹੁ
ਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾ
ਸਮਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁ
ਗੁਨਿਰਾਲੀ॥੧੪॥ਜਿਉਤੂੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵ

ਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ॥
ਜਿਵਤੂੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਰ
ਗਿਪਾਵਹੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿ
ਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵਹੋ॥ਜਿਸਨੋਕਥਾ
ਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀ॥ਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾ
ਵਹੋ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਵੈਚਲਾਵਹੋ॥੪॥੫॥ਸੋਏਦੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁ
ਹਾਵਾ॥ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾ॥ਸਦਾਸੋਹਿਲਾ॥ਸਤਿਗੁ

ਭੁਸੁਣਾਇਆ ਆਖੇ ਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿ ੮੩
ਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਇਕਿ ਫਿਰਨਿ
ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ
੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਆ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰ
ਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ਕ

ਹਦੇਪਾਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਾਵਿਤੁਸੇਪਾਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਾਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੯॥ਕਰਮੀਸਹ
ਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇਨਹਜ
ਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਇਸਹ
ਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਇਮੰ
ਨੁਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿ
ਤੁਲਾਇਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਊਪਜੈ

ਇਹਸਚੁਸਾਂਇਵਿਜਾਣਿਆ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੈ ੯੪
ਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਾ॥ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀ-
ਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ਏਹ
ਤਿਸਨਾਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾ
ਰਿਆ॥ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿ
ਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨ
ਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐ
ਹਾਰਿਆ॥੧੯॥ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁ

ਨਿਰਮਲਾ॥ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰ
ਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ਕੂੜਕੀਸੋ
ਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ਜਨ
ਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਹਹਿ
ਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁ
ਖੁਹੋਵੈ॥ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅ
ਹੁਰਹੈਗੁਰਨਾਲੈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿ

ਆਏਅੰਤਰਆਤਮੇਸਮਾਣੇ॥ਆਪੁਛਡਿਸ
ਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋ
ਇ॥੨੧॥ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈ
ਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀ
ਭਰਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥
ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂ

ਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁ
ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਇਆ।੨੨।ਆਵਹੁ
ਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾ
ਣੀ।ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿ
ਬਾਣੀ।ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿ
ਨਾਸਮਾਣੀ।ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰ
ਗਿਜਪਿਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾ
ਗਾਵਹੁਏਹਸਚੀਬਾਣੀ।੨੩।ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾ

ਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝ
ਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆ
ਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆ
ਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇ
ਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾ
ਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰ
ਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ॥ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁ
ਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆ

ਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਆਪੇਜਿ
ਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈ
ਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉ
ਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰ
ਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧ
ਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾ ੮੧
ਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ
ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ
ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿ
ਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਕੇ
ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾ

ਰੀਐਮਨੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿ
ਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋ
ਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ਆ
ਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ
ਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿ
ਮਾਇਆਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰ
ਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰ

ਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆਪਾਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨ ੯੮
ਾਮਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆਏਹੁਮਾਇਆਜਿਤੁਹ
ਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿ
ਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿਆਪਿ
ਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਆਮੁਲਿਨਪ
ਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋਕਵਿਲਲਾਇ
ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚ

ਵੁਆਪੁਜਾਇਆਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈ
ਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇਆਹਰਿਆਪਿਆਮੁਲਕੁ
ਹੈਭਾਗਾਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ
॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਹਰਿਰਾਸਿ
ਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀਹ
ਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਿਹੁਦਿ
ਹਾੜੀਏਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿ
ਆਪੇਭਾਣਾਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆ

ਵਣਜਾਰਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਾਤੂਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰ ੯੯
ਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋ
ਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਸੁਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨ
ਰਸਿਸਭਿਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥
ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂ

ਜਗਮਹਿਆਇਆਹਰਿਜੋਤਿਰਾਖੀਤੁਧੁਵਿ
ਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾ
ਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇ
ਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆ
ਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਾਮੂਲੁਰਚਿਆਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿ
ਆਇਆ॥੨੮॥ਮਨਿਚਾਉਭਇਆਪ੍ਰਭ
ਆਗਮੁਸੁਣਿਆਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀ

ਰਿਦੁਅੰਦਰੁਬਾਣੀਆਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤ ੧੦੦
ਸਚੀਏਸੋਗੁਰੂਭਨਾਵਿਆਮਏਗੁਰਚਰਨਲ
ਗੇਦਿਨਸਭਾਰੋਗਆਪਣਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪਏਗਅਨਹਤ
ਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੋ
ਗੋਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰ
ਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇਸੁਜਗਮ
ਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਧੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਿਕ
ਰਮਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗਮਹਿਆ

ਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿਆਸੋਹਰਿ
ਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿ
ਵਸਿਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰਹੁਮੇਰਿ
ਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖ
ਹੁਕੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦ
ਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇ

ਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪੁਹੈਹਰਿਰੂਪੁਨਦਰੀਆਇ
ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਵੇਖਾਹਰਿਇ
ਕੁਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹਿ
ਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋ
ਈ॥੩੬॥ਏਸ੍ਰਵਣਹੁਮੇਰਿਹੋਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪ
ਠਾਏ॥ਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਣ
ਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥ਜਿਤੁਸੁਣੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋ
ਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀ

ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾ
ਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾ
ਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪ
ਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁ
ਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਲਾਇਭਾਵਨੀਇ
ਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕ
ਰੂਪਨਉਨਵਨਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾ

ਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦ
ਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ੩੬ ਏਹੁ
ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿ
ਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ਸਚੋ
ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾ
ਵਹੇ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਪਾਵਹੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾ
ਵਹੇ ੩੭ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ

ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸ
ਗਲ ਵਿਸੂਰੇ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ
ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ
ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ॥੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਰਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕੁ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ੧੦੩
ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ
ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ
ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁ

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ॥ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ੍ਹ ਪਾ
ਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ
॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪ

ਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆ ੧੦੪
ਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆ
ਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿ
ਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨ
ਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰੰ
ਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥ਏਕ
ਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ਪਉੜੀ

ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ ਏਕਹਿ ਸੂਤਿਪ
ਰੋਵਨਹਾਰਾ ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ਨਿਰਗੁ
ਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ਸਗਲਭਾਂਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉ
ਪਾਇਓ ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਢਾਇਓ ਦੁਹੂਭ
ਾਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਾਰਾ ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ
ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ ੧॥
ਪਵੜੀ॥ ਸਸਾ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰ

ਨ ਨਰਕਿ ਓਹਾ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੰਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ
ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹੁ ਪਹੁਚਨਹਾ
ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਪ
ਨੁ ਮਹਾ ਪੁਖਾਰ ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂ
ਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੂ
ਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ
ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅ

ਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆ
ਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ
।੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹ
ਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗ
ਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ
ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਙਿਆ
ਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ

ਗਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸ
ਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਗਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈ
ਜਾਕੈਭਾਗਮਥੋਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕ
ਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥
ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮ
ਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ॥ਦੇ

ਵਨਹਾਰੂ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਨਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤੁ ਉਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੪੩॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਣਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗ
ਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀ
ਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ
ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇ

ਆਪਿਕਾਤਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇਓਨਾਨਕਤਬੰਧਨਿ ੧੭
ਕਾਟਿਨਮਾਇਓ॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭ
ਕੀਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨ
ਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਕਹਿਆਪਿ
ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇ
ਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓ
ਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਊ॥ਜੋ
ਜੋਕਰੈਸੋਊਫੁਨਿਹੋਊ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰ॥

ਨਾਨਕਆਇਓਸਰਣਿਨਰਾਇਣਾ।੮।ਸਲੋਕੁ।ਰਚਿਰਹੇ
ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਬਿਖਸੋਰ।ਨਾਨਕਤਿਹ
ਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਰ।੧।ਪਉੜੀ।ਰੇ
ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ।
ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂੰਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਹਿ।ਹ
ਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੋਭਾਰੁਅਫਾਰ।ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ।ਬਾਧੇ
ਜਮਕੀਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ।ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨ

ਹਥੁਜਿਨਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਪ੍ਰਭੂਸੰਗਾ॥ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀ
ਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿ
ਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਟੂਟੇਬੰਧ
ਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨ
ਕਗੂੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁ
ਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦ
ਰਗਹਕਹੈਨਕੋਊ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸੁਭਦੇਊ॥ਉ
ਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੂਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇ

ਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈਹ
ਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਾਕੈ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਲਾਲਚ
ਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਬਿਆਪਤਮੂੜੇਅੰਧ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁ
ਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਲਲ
ਲਪਟਿਬਿਖੈਰਸਰਾਤੇ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮ
ਤੇ॥ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ਜਿਉਜਿਉ
ਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾ॥ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੂਰਾ॥ਕੋਊ
ਸੁਘਰੁਨਕੋਊਮੂਰਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁ

ਲਗਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥ ੧੦੨
ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀ
ਰ ਅਥਾਹ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰ
ਵਾਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ॥ ਏਕ
ਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆ
ਇਆ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ
ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ॥ ਜਾ
ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਤਿਹਜਪਣਾ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਣਿ
ਆਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਧੰਨਿਜ
ਨਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਆਇਆਸਫਲਤ
ਾਹੂਕੋਗਨੀਐ॥ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐ॥ਆ
ਇਬਸਹਿਸਾਧੂਕੈਸੰਗੇ॥ਅਨਦਿਨੁਧਿਆਵਹਿਰੰ
ਗੇ॥ਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮ
ਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ਏਕਹਿਆਵਨਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ॥ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਆਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੂ
ਜਾਭਾਉ॥ਦੂਖਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਸਮਾਉ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਯਯਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿਦੋਊ
ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੋਊ॥ਯਯਾਜਾਇਪ
ਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾ॥ਜਿਹਆਸਰਇਆਭਵਜਲੁਤ
ਰਨਾ॥ਯਯਾਜਨਮਿਨਆਵੈਸੋਊ॥ਏਕਨਾਮਲੇਮਨ
ਹਿਪਰੋਊ॥ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕ
ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖੁਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ॥ਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਈਤਊਤਕੇਮੀਤ
ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤ॥੧॥ਪਉੜੀ
ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ਇ
ਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਇ
ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿਨ
ਲੀਆ॥ਐਸੀਸੰਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅ
ਪੁਨੈਘਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ

ਆਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤਾਅ
ਰਤਕਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤਾ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਙੰਙਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿਆਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰ
ਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾ
ਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮ
ਨਿਨਹੀਹੇਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ॥ਉਆਤੇਊਤ
ਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ
॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀ

ਰੇਖਾ ਸੂ ਪਛੂ ਖਸੂ ਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾ ਨਕਾ ਲਿਖਿਅ
ਲੇਖਾ ਦਾਥਾ ਪਛੁਤ੍ਰੀ ਕੁਕਮਾਰਿ ਨਕਰਤਾ ਸੋ ਭੂਲਿ
ਖਿਅ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਨ ਤੇ ਭੂ ਨ ਜੀ ਹੋ ਤ ਕਛੁ ਦੇ ਭੂ ਬਾ
ਗਾ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ ਏਕਾ ਭੂ ਪੰਭੁ ਦਿਖਾਰੇ
ਆਪੇ ਏਕਾ ਭੂ ਭੂਦਿ ਅਲਖੁ ਮਤ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਆਪਨ ਖੇ
ਲੁ ਆਪਹਿ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ
ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ

॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਖਖਾਭੂਨਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾ
ਹਿਜੋਦੇਨੌਸੇਵੇਰਹਹਿਓਇਭਵਦੇਤਰਹਤਰਹਜਾਂਹਿਧਰ
ਭੁਖਜਾਂਨਾਂਨਾਮਪਤੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿਪਖਿ
ਸਗਰੀਬੀਆਨਦਸਹਜਜਪਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ
ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਾਹਿਅਨਦਾਸਿਉਜਾਂਕਉਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ
ਸਦੀਵਰਾਨੀਵਸੁਤਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗਿਹਮਾਲਾਖੋ
ਦੁਨਦੂਖਨਬਤ੍ਰਾਤਿਹਜਾਂਕਉਨਦਰਿਕਰੀਨਾਨਕਜੋ
ਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਗ
ਨਿਮਾਨਿਕੇਵੇਖਹੁਮਨੈਮਾਨਿਸਰਪਰਛਲ

ਨੋ ਲੋਗਾ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ ਕਹਾ ਬਿ
ਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ ਨ
ਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧ
ੁ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜ
ਮ ਫੰਧੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰ
ਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ

ਗਈ ਸੂਕ੍ਰਤ ਹਾਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿ ੧੧੩
ਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਨਾਨਕ ਆਇ
ਸਫਲ ਤੇ ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੂਹਾਗ ॥੯॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਪੇਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤ
ਉ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏ
ਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨ
ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨੁ ਜਉ

ਆਵਹਿਸਰਣਾ।ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਿਚਰਨ
ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ।ਬਿਨੁਹਰਿਭਗ
ਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ।ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿ
ਹਪੀਆ।ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ।੨੦।
ਸਲੋਕੁ।ਙਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬ
ਢਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ।ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮ
ਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰ।੧।ਪਉੜੀ।ਙੰਙਾਙ੍ਰਾ
ਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ।ਅਨਿਕ

ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭ੍ਰਮਰਾਮਨ ਚੀਨਾਹਿ
ਅਨਾਥਿ ਆਨਤਾ ਭੂ ਕਉ ਆਏ ਕਾਰਿ ਕੀਰਪਾਜਿ
ਹਮਾਇਆ ਦਿਵਾਏ ਣਕਣਤੀ ਕਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ
ਛੂਟੈ ਕਾਬੀ ਗਾਗਾਰਿ ਸਰਪਰ ਛੂਟੈ ਸੋਜੀ
ਵਤਾਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ਆਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ
ਨਾਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਤ੍ਰਾ ਚਿਤ ਦਉਰ
ਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭੂਪ ਕਵਲਾ ਬਿਗਾਸੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ
ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤਾ ॥੧॥

ਪਵਿਤ੍ਰੀਪਰਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾਪ
ਨਿਪਾਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਾਸਭੁਰਾਗਾਚਾਰਿਕੁੰਟਦ
ਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣੀਕਿਰਪਾਨਬੈਰਾਗ
ਨੁਪਾਇਓਉਪਚਾਰਾਬਿਰਾਗਬਿਨਾਸਿਓਸਭਦੂਖ
ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭੂਆਹੋਤਾਬਿਸਰੀ
ਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾਨਨਕਾਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਰ
ਲੇਵ੍ਹਾਦੇਵਸਲੋਕੁਫੁਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀ
ਭੈਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇਓਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰ

ਭੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਆ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਛਛਾਛੋਹ
ਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾ
ਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗ
ਵੰਤਾ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਤਨਕੀ
ਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥
ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ॥
ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆ॥ਬਾਧਿਓ
ਜਿਉਨਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗ
ਤੁਗਿਆਨੀ॥ਆਗੈਠਾਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ
ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧ
ਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨ
ਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਝਾ
ਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿ
ਕਾਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ

੫॥ਪਉੜੀ॥ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ॥ਝੂਰਤਝੂਰਤ
ਸਾਕਤਮੂਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀ
ਆ॥ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ॥ਝਰਹਿਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁ
ਸਾਈ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਜਤਨਕਰਹੁਤੁਮ
ਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵ

ਤਰਨਹੁਨਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀ
ਤ੍ਰਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਆਂਟਤਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿਮਰੀ
ਖਿਨਸਿਜਾਂਤਇਹਠੇਤਾਂਗਣਤੀਗਣ
ਉਨਗਾਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾਂਤਕੇਤਾਂਏਥ
ਉਸੋਖਿਨਾਸਿਤਉਕਾਂਸਿਉਕਰੀਐਸਿਗੁਆਂਣ
ਣਤੁਇਆਖਿਪਿਸਹੀਂਖਿਤਤੂਠਉਸਾਇ
ਆਗੁੰਆਂਆਣਤਸੋਈਸਿਖੁਸੁਣਿਝਸਤਕਿ
ਚਤਾਂਤਿੰਨਾਅੰਧਕੂਪਤੇਤਿਕਢਣੁਜਿਨ

ਰੇਵਹੁਸੁਪਸੀਨਾ'ਞਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾ' ੨੨੭
ਰਨਕਰਨੈਜੋਗਾ'ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕ
ਰਉਞਾਹੂਕੀਓਸੰਜੋਗਿ।'੨੬।ਸਲੋਕੁ'
ਟੂਟੈਬੰਧਨਿਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪ
ਇਆ'ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋ
ਬਿੰਦਰਾਇਆ।੧।'ਪਉੜੀ।ਟਹਲਕਰਹੁ
ਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇਆ।ਮਨਿਤ
ਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋਹੋਇਆ।ਟਹਲ

ਮਹਲੁ ਤਾ ਕੋ ਊ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁ
ਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹਿ ਜੁ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਠਾਕਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧੰਨਿ

ਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਢਢਾਢੂਢਤਕ
ਹਫਿਰਹੁਢੂੰਢਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰ
ਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਹਾਫਿਰਾਹਿ॥ਢੇਰੀਢਾਹਹੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਹਜੇ
ਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਢੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿ
ਮਰੈਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪ
ਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥ਢਹਤਢਹਤਅ
ਬਢਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ਦੁਖਕੇਫਾਹੇਕ

ਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਜਹ
ਸਾਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤ॥ਣਾ
ਹਉਣਾਤੂੰਣਹਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਹੁਦੂ
ਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਣਾਣਾਰਣਤੇਸੀਝੀਐਆਤਮ
ਜੀਤੈਕੋਇ॥ਹਉਮੈਅਨਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾ
ਦੂਹੋਇ॥ਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੂਰੇਉ
ਪਦੇਸ॥ਮਨੂਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤਣ
ਵੇਸ॥ਣਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੋਏਕਹਿਟੇਕਅਧਾਰ॥

ਧੰਨਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀਜਿ
ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ਠਹਕਿਠਹ
ਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ
ਠਾਂਢਿਪਰੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤ
ਹਾਜੀਅਰਸਿਆ॥ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥
ਸਲੋਕੁ॥ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕ
ਲਾਸਮਰਥ॥ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇ

ਕਰਿਨਵਾਬਿਪਉੜੀਆਂਭਭਾਂਡੇਦਾਇਦੁਨਹੀਜਹਦੇ
ਰਤਨਜਾਨੂਪਉਆਂਡੇਹਕਾਸੰਜਮੋਹੁਰਕੈਸਬਾਦਿਪ
ਛਾਨੂਪਾਇਆਂਡੇਰਾਕਉਸ਼ਨਕਾਰਿਧਾਲੋਂਜਾਕਤ
ਸੁਨਹੀਸੀਗਿਦਾਲੋਂਪਉਆਂਡੇਹਕੀਸੋਮਿਤਿਜਨੈਂਜਾ
ਕਉਦ੍ਵਿਸਾਟਿਪੂਰਨਭੁਗਾਵਨੈਂਡੇਰਾਨਿਨਵਲੁਸਭੁ
ਸਾਧਸੀਗਿਪਾਇਆਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹੋਤੋਲਾਇ
ਆਵਦੀ॥ਸਲੋਕੁ॥ਢਾਹਨਲਾਗੋਧਰਮਰਾਇਕਿ
ਨਹਿਨਥਾਲਿੴਸ੍ਰੀਪਾਨਾਨਕਉਬਰੇਜਾਪਹਰੀ।

ਰੈਣਿਦਿਣਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾ
ਰਾਹਰੇਣਸਗਲਾਇਆਅਣੁਕਰੈਏਭੂਕਰਮਕਮਾਇ
ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩
੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿ
ਲਾਵੈਮੋਹਿ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਚੂਕੈਜਮਕੀ
ਜੋਹ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣ
ਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇ
ਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇ॥ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾ

ਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਉ।ਗਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗ
ਸੁ।ਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ।ਤਾਹੂਸੰਗਿਨਧਨੁਚਲੈ
ਗ੍ਰਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜ।ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਰਹ
ਹੁਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜ।ਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੈਜਉ
ਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪ।ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮ
ਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪ॥੩੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਥਕੇਬ
ਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥ
ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੁਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥ

॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਚਬਿ ਤੁਕੋ ਊਨ ਤੀ ਕਾ ਇ ਪਸਰ ੧੨੧
ਤੁ ਪਾਵ॥ ਆਨਿ ਕਬੀਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਤ ਆਇ
ਆਏ ਕਉ ਪਾਵ॥ ਏਲੀਨੇ ਚਭੁ ਸਤ੍ਰੁ ਕਰਤ ਬਾਕਿ
ਪਰਭੂ ਗਾਵਾਰ॥ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ
ਅਉਸਰ ਬਾਰ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ
ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਤੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤ ਸਭ ਏਕਾ ਸਿ
ਉਇ ਆਸਾ ਵਾ ਅਸਨੇਹੁ॥ ਕਾਮ ਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ
ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਕੇ ਹਾਥ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਤ ਤਿ

ਤੁਤਿ ਭੂਲ ਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੀਤਾ ਅਨਾਥਾਂ ਤ੍ਰੈ ਤ੍ਰਾਸ ੧॥
ਲੋਭੁ ਦਾਸਾ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭ ਕਛੁ ਦੇਵਨ
ਹਾਰ ਪਸਾਣਸਿ ਸਾਣਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾਹਿ ਨਾਨਕ ਦਸਰ
ਅਧਾਰਾ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇ
ਵਨਹਾਰਾ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿ
ਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ

ਕੋਆਪੋਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੩੪॥ ੧੨੨
ਸਲੋਕੁ॥ਪਰਤਜੀਅਹੈਏਕਟੇਕਤੂੰਲਾਹਿਬਿ
ਡਾਨੀਆਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆ
ਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰ
ਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਕਰਹੁਆ
ਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾ
ਤੇਊਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀਨਾਮਬਿਸਾਹ
ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨ

ਸੁਸ਼ਵਨਾਜੋਰਸੁਣਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਥਾਇ
ਰਹੇਸਮਾਈ।ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਨਾਮਿਲੀਵਲਾਈ
੍ਰੁਪਾ।ਸਲੋਕੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਂਤੁਜਪੁਜਾਪਿਆ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆ
ਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ।੧।ਪਉੜੀ।ਨਿਨਾਰ
ਕਿਪਹਰਿਤੇਲਹੀ।ਜਾਕੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸੀ
ਡਾਂਸੁਣਿਪ।ਤੇਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ।ਬਿਸੁਮਾਇ
ਆਸਹਿਨਾਂਵਿਖਿਆਪਤੇ।ਨਿਨਕਾਂਬੁਨਰੋਤਾਂ

ਕਛੂ॥ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਉ॥ਨਿਧਿਨਿ ੨੬੩
ਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦ
ਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾ
ਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਪਪਾਪ
ਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗ
ਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ॥ਪਰਪੰਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹ

ਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ॥ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ॥
੩੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿ ਭਈ
ਮਨਿ ਜੀਤ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ
ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿ
ਰਤ ਤੂ ਆਇਆ॥ + ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ
ਹਾਥਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ॥ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਏਕਹਿ ਏਕੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ॥ +
+

ਈਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾ ੧੨੪
ਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲ॥ਸੁਖਸੰ
ਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੧॥ਪਉੜੀ
॥ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾ
ਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ
ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿ

ਆਨਪਾਇਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁ ਸੋਜਾਨੈ ਨਾਨਕਾ॥੩੯॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅ
ਰਾਧਿਹਰੇ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰ
ਮੇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ
ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰ
ਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ ਭਰ
ਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮ
ਇਹਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥

ਨਾਨਕਤੇਨਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ।੪੦॥ ੧੩੫
ਸਲੋਕੁ।ਆਇਆਤੋਲੇਲੇਖਭਾਖਿਧੀਮਨੁਲਪ
ਟਿਖਿਤਿਨਸੰਗਾ।ਮਾਂਗਾਨਤੇਜਿਨਭੂਮਰਖਣੁ
ਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗਿਰੰਗਿਆ।੧।ਪਉੜੀ।ਮਮਾ
ਮਾਂਗਾਨਹਾਰਾਇਆਨਾ।ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓ
ਸੁਜਾਨਾ।ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ।ਮਨਮੂਰਖ
ਕਨਕਰਹਿਪੁਕਾਰ।ਜਉਮਾਂਗਹਿਤਉਮਾ
ਗਹਿਬੀਆ।ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ

ਸਾਰਗਨਿਸੰਗਤਿਏਕਹਿਸਾਰਗਨਾਨਕਜਾਤੇ
ਪਰਹਿਪਰਗਾਸ॥੪॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਤਿਪੂਰੀ
ਪਰਧਾਨਤੇਭਰਪੂਰੇਸਨਸੰਤਾ॥ਜੀਅਜਾਂਨਿ
ਏਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉ
ੜੀ॥ਸਸਾਭੂਸਰਸੁਪਛਨਾ॥ਭੇਟਤਸਾਧ
ਸਿਗਿਪਤੀਆਨਾ॥ਦੂਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਬੀ
ਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾ
ਹੂਸੰਗਿਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ॥ਪੂਰਨਘਟਘਟ

ਪੁਰਖਾ ਬਿਸੇਖਾ ਉਿਆ ਤਸ ਮਾਹਿ ਉਤਿਆ ਭੁਸਤ ਬਪਾਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਕਾਲਿ ਪਤਨ ਜੀਤਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂ
ਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚ
ਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਤਨ ਕਰਤ
ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀ
ਆ ॥ ਜਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ
ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋ

ਉਪਾਉਆਪਿਜਾਪੇਸਿਫਤੀਵਰਨਾਹੋਉਪਾਯਾਪੁਤਰ
ਨਤਾਰਨਸਮਰਥਾਵਾਪਾਰਾਪਿਲੋਹੁਨਿਰਗੁਨਨ
ਰਨਾਵਾਯਮਨਵਸਕਰਾਜਿਨਾਆਪਿਜਨਾਈਯਨ
ਨਕਾਤਿਨਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ
ਥੁਨਕਾਪੂਸੰਗਾਕਰਣੁਆਪਣਾਆਪੁਬੀਚਾਰਾਹੋ
ਇਕਿਮਨਜਗਾਰਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਇਆ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ਧਾਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀਤਾਜਿਸ
ਤਿਮਾਨੁਛੂਟੈਤੇਰੀਸਾਕੀਆਰਣੇਦਰਗਾਹਤਉ

ਸੀਝਨਿ ਭਾਈਐ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ੧੨੭
ਲਾਈਐ ਰਾਤ ਤਰਾਤ ਤਰਹਿ ਜਾਪਿ ਬਿਕਾਰਾ ਏਭੁ
ਰਪੂਰੈ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਰਾ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਨਾਮ ਰਸ
ਮਾਤੇ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪॥੪॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ
ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾ
ਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ

ਖਿਨਾਭੂਪਨਾਮਅਉਖਧੁਜਿਹਰਿਦੈਹਿਤਾਵੈ
ਤਾਹਿਰੋਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈ।ਹਰਿਅਉਖਧੁ
ਸਭਘਟਹੈਭਾਈ।ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨ
ਾਈ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਜਮੁਕਰਿਦੀਆ।ਨਾਨਕਤਉ
ਫਿਰਿਦੂਖਨਥੀਆ॥੪੫॥ਸਲੋਕੁ।ਵਾਸੁਦੇਵ
ਸਰਬਤ੍ਰਮੈਊਨਨਕਤਹੂੰਠਾਇ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ।ਵ
ਵਾਵੈਰੁਨਕਰੀਐਕਾਹੂ।ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰ

ਤਮਸਮਾਹੂ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿ ੧੨੮
ਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ॥ ਵੈ
ਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ
ਤੇ ਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹ
ਤਾ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ
ਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿ
ਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨ॥੧॥ ਪ

॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ਰਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰ
ਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ
ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀ ਰਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾ
ਹੀ ॥ ਰਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹ ਹੀ
ਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾੜਿ
ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ
॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ
ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ

ਬਸੈਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ
ਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ ਪੂ
ਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਜ
ਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁ
ਮਸਮਰਥਅਗਨਤਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾ
ਖੁਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ ॥੪
੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਿ
ਤਨਿਭਏਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਅ

ਭੁ ਮਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ।੨ ਪਉੜੀ । ਖਖਾ ਖ
ਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ । ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭ
ਰਾਹੂ । ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ । ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ । ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤਉ ਆ ਸੁਖੁ
ਦੇਤਾ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ । ਅਸੰਖ ਖ
ਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ । ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦ
ਇਆਰਾ ।੪੬। ਸਲੋਕੁ । ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ । ਉਕਤਿ ਸਿਆ

ਨਪਸਰਾਲਾਤਿਆਗਿਨਨਕਲੋਏਸਮਾਇਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥ਹਿਕਮ
ਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ਸਹਸਭਾਂਤਿਕਰ
ਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਊ
ਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ
ਸਾਧਸੇਵਾਲਾਵੈਜਿਸੁਆਪੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂਖ
ਨਬਿਆਪੈ॥੫੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲ
ਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆ

ਥਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ
ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋ
ਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜ
ਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ
ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ
ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ

ਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰਬਖਸਨਹਾਰਬਖਸਿ ੧੩੧
ਲੇਨਾਨਕਪਾਰਉਤਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਲੂਣਹਰਾਮੀ
ਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮਤਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿ
ਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ॥ਲਾਹਾਮਾਇ
ਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨਜਾਇ॥ਦੇਵਨਹਾਰ
ਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ਲਾਲਚ
ਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਇਆਸੰਪੈਮਨਮਾਹਿ॥ਲੰਪਟ
ਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰਗਿਬਿਹਾਇ॥ਤੁਧੁ

ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾ ੧੨
ਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ
ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ
ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾ
ਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ

ਅਨਦ ਭੂਪਾਬਿਸੁਆਮੇਪਨਿਬਾਨੀਬਭਤ ੧੨੮
ਲਾਭੁਥਾਰਿਆਏਪਤਿਵੰਤਾਖਰਾਵਿਲਾ
ਸਾਗੁਰਦੀਆਆਏਮਿਲੇਭੁਗਵੰਤਾਆ
ਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆਪਿਆਗੈਪਾਛੈਆਪਿ
ਨਾਨਕਸੋਭੂਸਰਣੀਆਜਿਥਾਟਿਥਾਟਿਰ
ਹਿਆਪਿਆਪੁਪਛਾ॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਇਓਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ॥ਏ
ਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿ

ਾਲਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨ
ਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥
ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨ
ਾਦਕਥਨਵਖ੍ਯਾਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗ
ਤਿਭੈਭਰਮਾ॥ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਿ
ਧਰਮਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾ॥ਨ
ਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੪॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਹਾਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾ

ਵਤੀ। ਉਰਧ ਉਰਧਿ ਗਹਿ ਓਸਤ ਸੰਗਿ ਆਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਵਣੀ ੧੩੩
ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਇ ਸੁਖਣੁ ਸੁਹਾਰੀਆ
ਸੋਹੀ ਦੇਖੀ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹੈ ਅਭੁਤ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਥਨਾਸਾ ਹੈ ਪੂਰਨ ਹੈ ਸਰਬ੍ਰਮੈ ਹੈ ਦੁਖਭੰਜਨ
ਘਟਤਾਸਾ ਹੈ ਸੰਗੀ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਨਿਰਗੁ
ਣ ਸਭ ਟੇਕਾ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾਕੈ
ਸਦਾ ਬਿਬੇਕਾ ਹੈ ਅਪਰੰਪਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਹੋਗ

ਨਿਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰ
ਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾ
ਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਾਨ
ਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ
॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤ

ਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧ ੧੩੪
ਰਾਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁ
ਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅ
ਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹ
ਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁ
ਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇ
ਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰ

ਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁਗਧ
ਪੀਸਿ ਤੁਲਾ ਰਿਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ
ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥ ॥=॥ ॥=॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ

ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ
ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾ
ਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ
ਬੇਦਪੁਰਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖ੍ਯਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮ
ਇਕਆਖ੍ਯਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ
ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁ
ਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖ

ਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮ
ਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰ
ਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾ
ਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰ

ਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਰਬਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕਹਰਿਰੰ ੧੩੯
ਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉ
ਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ ਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦਰਗਾਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭ
ਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮ

ਗਤਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਈ॥ਨਾਨਕਤਾ
ਕੈਲਾਗਉਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸ
ਭਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ
॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨ
ਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਭਜੀ

ਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿ ੧੩੧
ਦਸਨਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇ
ਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹ
ਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰ
ਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ
ਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੇ

ਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਨਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰ
ਵਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾ
ਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿ
ਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
ਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿ
ਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦ
ਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥

ਸਿਤਾਕਿਰਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਾਸਿਮਰ
ਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨ
ਹਦਝੁਨਕਾਰ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਾਇਆ॥

ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿ ੧੩੯
ਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
ਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧ
ਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟ
ਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਰਿ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮ
ਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆ

ਪਿਬੁਝਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰ
ਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ।੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ।ਦੀਨਦ
ਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ
ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ
॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ।ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤ
ਨਭਾਈ।ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ
ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ।ਤਹ
ਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ।ਜਹਮੁਸ

ਕਲਹੋਵੈਅਭਿਤ੍ਰਾਰੀਆਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮ ੨੪੦
ਹਿਉਧਾਰੀਆਅਨਿਕਪੁਨ[illegible]ਚਰਨਕਰਤਨ
ਹੀਤਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਨਾਨਕਪਾਵ
ਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜ
ਦੁਖੀਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀ
ਆਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਿ

ਤਿਪਤਨਭੁਞਾਵੈਂਹਰਿਕਾਂਨਾਮੁਜਪਤਿਆ
ਥਾਵੈਂ।।ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ
ਤਹਾਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ।।ਐਸਨ
ਖੁਮਨਸਦਾਇਧਿਆਈਐ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ।।੨।।ਛੂਟਤਨਹੀਕੋ
ਟਿਲਖਬਾਹੀ।।ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾ
ਹੀ।।ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ
ਹਰਿਕਾਂਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ।।ਅਨਿਕਜੋ

ਨਿਜਨਮੈ ਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੂਨਧੋਵੈ॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ਐਸਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਮਨਿਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥
੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ॥ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾ
ਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆ
ਰਾ॥ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਞਾਨੂ॥ਹਰਿਕਾ

ਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਣੂ।ਜਹਮਹਾਭਇਆ ੧੪
ਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ।ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀ
ਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ।ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆ
ਕਰਖੈ।ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ
॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ।ਸੰਤਜ
ਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ।ਹਰਿਜਸੁਕ
ਰਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ।ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁ

ਸਾਧਕਮਾਤਿ।ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ ੧੪੨
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨੁ।ਮਨਤਨਰੰਗਿ
ਰਤੇਰੰਗਿਏਕੈ।ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿਬਿਬੇ
ਕੈ।੧।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ।ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤ
ਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿ
ਆਈ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ।ਹਰਿਕਾ

ਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤ
ਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀ
ਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿ
ਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਜਨ
ਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈ
ਓਟਸਤਾਣੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾ
ਣੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ॥ਸੁੰਨ
ਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਹਰਿ

ਹਰਿਜਪੈ॥ਹਰਿਕਾਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥
ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤਰੇ॥੭॥ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿ
ਕੋਨਾਮ॥ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸਭ
ਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁ
ਖਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰਤਕਾਸੰਗੁ
ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕੀਸੇਵਨਾਮੁਧਿ

ਆਈਆਂਨਾਮਭੂਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੮॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸ
ਰਬਢੰਢੋਲਿ॥ਪੂਜਸਿਨਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕ
ਨਾਮਅਮੋਲ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਾਪਤਾਪ
ਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਵ
ਖਿਆਨ॥ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆ
ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੇਫਿਰਿਆ॥ਅਨਿਕ

ਅਨਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ।ਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬ ੧੪੬
ਹੁਰਤਨਾ।ਸਰੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਾਤੀ।ਵ
ਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ।ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮ
ਬੀਚਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇ
ਕਬਾਰ।੧।ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀ
ਵੈ।ਮਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ।ਅਗਨਿ
ਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨਾ।ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂ
ਮਦਾਨਾ।ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ

ਜੌਨ ਮਾਰਗਾਸੈਂ ਜਾਮਾ ਆਤਿ ਸਾਧਨਾ ਨਿਮਖ
ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੫॥
ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ
ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ
ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ
ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ

ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹਾਹੋ
ਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾ
ਊਚ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ॥
੩॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅ
ਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ਭੇਖਅ
ਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗ
ਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ
ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਅਵਰਕਰ

ਭੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਭਨੈ।ਗੋਵਿੰਦਭਜਨ
।ਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਨੈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪ
ਤਦੂਖੁਜਾਇ।ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
।੪।ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ।ਸਾਧਜਨਕੀ
ਸੇਵਾਲਾਗੈ।ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ।ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ।ਜੇਕੋਅਪੁਨੀ
ਸੋਭਾਲੋਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ।ਜੇਕੋਜ
ਗਿ
ਨਮਮਰਣਤੇਡਰੈ।ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ

ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥੫॥ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁਰ
ਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆ
ਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊ
ਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅਪੁਨੇ
ਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੇਖੈਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਨਾ
ਸੂਖਦੂਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰ

ਨਨਹੀਲੇਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ
॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤ
ਰਿਜਾਮੀ॥ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ॥ਆ
ਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਤੁ
ਮਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥੭॥
ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜ

ਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਾਹਿ ਊਤਮ ੧੪੯
ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥
ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ
ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵ
ਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆ
ਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ

ਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾ
ਨੀ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾ
ਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿ
ਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿ
ਪਿਆਰੈਦੂਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਨਸੁਖਸੂਧ॥
ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅ
ਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ॥ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁ

ਕਭੂਨਬੂੜੈ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਨਕਸੀਝੈ ੧੫੦
੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁ
ਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸ ੦
ਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁ
ਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿ
ਰਸਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ॥ਦੀ
ਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿ
ਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰ

ਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥੩
॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾ
ਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁਰੁ
ਸਦਸਦਾਹਜੂਰੈ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੈ॥ਜਾ
ਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾ
ਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੪॥ਰਤਨੁਤਿ

ਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰ
ਗਿਮਚੈ॥ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋ
ਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾ
ਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰ
ਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸ
ਮਸੰਗਿਹੋਇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾ
ਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥੪॥
ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋਕਪਚ

ਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ । ਬਾਹਰਿ ਭੇਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ
ਮਾਇਆ । ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇ
ਆ । ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ।
ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ । ਅੰਤਰਿ ਅ
ਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ । ਗਲਿ ਪਾਥਰ
ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ । ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ । ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ।੪। ਸੁਨਿ
ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ । ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ

ਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ॥ਨਿਸਿ
ਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ॥ਕਹਾਬਿਸਨਪ
ਦਗਾਵੈਗੁੰਗਾ॥ਜਤਨਕਰੈਤਊਭੀਸੁਰਭੰ
ਗਾ॥ਕਹਾਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨਨ
ਹੀਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨਾ॥ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾ
ਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾ
ਤਰੈ॥੬॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ॥ਜੋ
ਬੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀ

ਤਰਿਬਸੈ।ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ।
ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪਰਤੀਤਿ।ਕਾਲੁਨ
ਆਵੈਮੂੜ੍ਹੇਚੀਤਿ।ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋ
ਹ।ਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ।ਇਆਹੂ
ਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ।ਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇ
ਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮ।੭।ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪ
ਹਿਅਰਦਾਸਿ।ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ।
ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿ

ਪਾਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰ ੧੫੩
ਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨ
ਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕਹੂੰ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥
੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏ

ਕਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇ
ਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇ
ਇ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ
ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ
ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇ
ਆ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ਖਾਤ
ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ਅਪਨੀ ਅਮਾਨ

ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉ
ਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆ
ਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ
ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦ
ਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸ
ਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ
ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਓਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾ

ਵੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤ
ਹਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹ॥ਤਾ
ਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਆਪਿਲ
ਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇ
ਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵ
ਬਸਤ੍ਰਾ॥ਮਿਥਿਆਰੰਗਸੰਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸ

ਤਾਮਿਥਿਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁਮਿਥਿਆਆਪ ੧੫੫
ਸਊਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀ
ਸਰਨਿਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨ॥੪॥
ਮਿਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿਮਿਥਿਆਹਸ
ਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤ ਆ
ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ
ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿਮਿਥਿ
ਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿਮਿਥਿਆਤਨਨ

ਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ
॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆ
ਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮ
ਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ॥ਬਿ
ਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇਘਬਿ
ਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇ
ਸਭਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਿ

ਪੀਨਿਧੀਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ ੧੫੯
ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਰਹਤਾਅਵਰ
ਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰ
ਢਿਲਾਵਤਾ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀਨ॥ਬਾਹਰਿ
ਭੇਖਨਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥ਆ
ਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਤੁਮਭਾ
ਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥

੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਜਾਨੈ॥ਅਪਨਾ
ਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਿਆਪਿਕਰਤ
ਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿਜਨਾਵਤ॥ਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇ
ਰਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤ॥ਸਭੁਕ
ਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏ
ਲੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ
ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜ
ਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਭ

ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ ੧੫੭
ਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ
ਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ
ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰ

ਦੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ
ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ॥੧॥
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸ
ਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜ
ਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕੋਊਮਾਨੈ
ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾ

ਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ ੧੫੮
ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਆਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮ
ਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤ॥ਮਨਸੁ
ਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ॥ਮਨਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰ
ਭਤਾਕੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਮਨਸ
ਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈ

ਦੁਲਭੁਦੇਹ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ॥੪॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ਮਨਤਿ
ਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖ
ਧਨਾ॥ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜਿਨਿ
ਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸ
ਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕੁਅਲਖੈ

ਛੀਦਾਊਹਾਨਨਕਤੇਰੀਤਪੋ॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੫੯
ਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ॥ਮਨਆਠਪਹਰਕਰਿਤਿ
ਸਕਾਧਿਆਨ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ
ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂ
ਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀ
ਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ॥ ਜਿ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ॥ ਐ
ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ

ਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ।ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁ ੯੦
ਬਿਸਾਰਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ।ਰੇਮ
ਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪੁ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰ
ਜਪੂਰੇ।ਤਿਸਹਿਜਾਣੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ।ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ।ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿ
ਉਰਾਚੁ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕ
ਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋ
ਨਾਉ।ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ।ਪ੍ਰਭ

ਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕ
ਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋ
ਇ॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿ
ਨਹੂਲਇਆ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗ
ਹਿਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ॥
੮॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਇ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾ॥ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਨਕੁ

ਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ ੧੬੧
ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਿਊਜਲਹੋਤ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿ
ਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿਬੇ
ਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈ
ਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਸਾਧਕੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭ

ਮਾਨਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆ
ਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰ
ਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥
।੩॥

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿ
ਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬ
ਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੪॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ

ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੈਸੇ ਥਾਨਿ ਊ
ਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ
ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾ
ਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇ

ਵਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ ੧੯੩
ਪਾਪਪਲਾਇਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾ
ਇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਿ॥ਨਾਨਕਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮਾ੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀ
ਕਛੁਘਾਲ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪ
ਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁਹੇਲਾ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈ

ਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਪ ੧੯
ਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧ
ਸੁਨਿਰਸੈ॥੭॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨ
ਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਘ
ਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾ
ਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰ

ਮਿਟੇਸਗਲਰੋਗਾ।ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਟੇਸੰਜੋਗਾ ੧੬੪
੧।ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ।ਜੇਤਾਸੁਨ
ਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ।ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁ
ਗੁਣਤੇਦੂਰਿ।ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ
ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸ
ਦਾਬੇਅੰਤ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ।ਸਾਧ
ਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ।ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿ
ਆਈ।ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ।੭॥

੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਨਿਸਾਚਾ ਮੁਖਿਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ਅ
ਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹ
ਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ॥ਜੈਸੇ
ਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਦਾਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜ
ਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਕੈਧੀਰਜੁਏਕ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊ ੧੬੫
ਚੰਦਨਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉਨਾ
ਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈ
ਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜੈ
ਸੇਧਰਊਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸ
ਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇ

ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ
ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕ
ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰ

ਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨਾ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ ੧੯੯
ਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ।੩।।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨ
ਸ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ।ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸੁਫਲਫਲਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾ

ਰ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰ
॥੪॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈ
ਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵ
ਰ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈ
ਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸ

ਤਿਸੁਨਿਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿ
ਨਾਸੁ॥੭॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲ
ਮੰਤੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕ

ਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ ੬। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾ
ਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨੁਜਾਨੈਭੇਦੁ। ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ। ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖੵਰੁ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ। ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ।ਬ੍ਰਹਮ ੧੬੮
ਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉਸਦਾਨਮਸ[illegible]॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਜੀਵੈਨ
ਹੀਮਰਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀ
ਆਕਾਦਾਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥਾ।ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਕਾਸਗਲਆਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕ
ਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ
ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥
ਸਲੋਕੁ॥ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੈ
ਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸ
ਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤ
ਾਰੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪ
ਰਸ॥ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅ

ਭੂਪਨਪੇਖੇਨੇਤ੍ਰ ।ਸਾਪਕੀਟਨਲਸੰਤਸੰਗਿਹੋਤਾ ੧੬੬
ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਝੂਕੀਨਿੰਦਾ ।ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪ
ਸਕਊ੍ਰਮੰਦਾ ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ ।
ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ ।ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋ
ਖਤੇਰਹਤ ।ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ
।੧।ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ।ਬਿਸਨਕੀ
ਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ ।ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹ
ਕਰਮਾ ।ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮਾ ।ਕਾਹੂ

ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤ ਕੀ
ਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ
ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਆਪਿ
ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭ
ਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗ
ਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿ

ਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ॥ਭਗਵੰਤਕੀ ੧੧॰
ਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿ
ਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ
੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਆ
ਤਮਮਹਿਸੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ॥
ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ਹਰਿਕੀ
ਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨ

ਆਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲ॥ਸੂਖ
ਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੂਲੁ॥ਚਹੁਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪ
ਦੇਸੁ॥ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥
੪॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ॥ਚਹੁਵਰ
ਨਾਮਹਿਜਪੈਕੋਊਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀ
ਗਤਿਹੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਘਦ
ਪਾਥਰਕਉਤਾਰੈ॥ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾ

ਮਾਕਉਨਿਆਣਭੂਪਸੰਗਲਭ੍ਰਣਗਾਮਾਕਾਭੂ ੧੭੨
ਜੁਗਾਤਿਕਿਤੈਨ ਪਾਈਐਪਰੀਆਨਨਕਾਤਿ
ਜੁਮਿਲੈਜਿਜੁਲਿਖਿਆਭੁਰਿਕਰੀਆਪਾਤਿ
ਸਕੋਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁਗਤਿਸਕਾਨੁ
ਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆ
ਇਆਦਾਸਦਸੰਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆ
ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁਸੋਦਾਸੁਦਰ
ਗਹਪਰਵਾਨੁਆਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪ

ਕਰੈ ॥ ਗਤਿ ਸੁਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗ
ਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ
ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ
ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ
ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ

ਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁ
ਕਤਿ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿ
ਤੁਘਰਿਰਾਖੈਤੈਸਾਤਿਨਨਾਉ॥ਆਪੇਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਜੋਗੁ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਹੋਗੁ॥ਪਸਰਿ
ਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ॥ਲਖੇਨਜਾਹਿਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾਪਰਗਾ
ਸ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭਏਨਿ

ਹਾਲਾ ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅ
ਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨ
ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ
ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆ

ਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ
ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਆਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਅੰਧ ਆਗਿਆਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ
ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ

ਛ ਮਾਇਆ ।ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ੧੭
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ੨ ।ਕਈ
ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ।ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ
ਭੋਗੀ ।ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ।ਕਈ
ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ।ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ।ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂਮੰ
ਡਲ ।ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ।ਕਈ
ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ।ਸਗਲ ਸਮ

ਗੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ਏਕਨ ਕਜਿ ਸੂਤਿ ਸੁ ਭਾਵੈਤ੍ਰਿ ੧੨੪
ਸੂਤਿ ਸੁਨਿ ਸਤਾਰੈ ਝਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ
ਸਾਤਕ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ
ਸਾਸਤ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿ
ਰਜੀਵੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਸਾਚ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ
ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ਨਾ

ਨਕ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਤੁਗਹਿ ਆਭਰਪੂਰਿਆ ॥੪॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ
ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ
ਮਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ
ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ
ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ੧੭੫
ਤਿਨ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ
ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹੰਤੇ ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰ
ਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ ॥ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭ
ਅਬਿਨਾਸਾ ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੭॥ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਕਾਸ ਬ੍ਰ

ਹਮੰਡ।ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ।ਕਈ ਬਾ
ਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ।ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ।
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ।ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਤਿ।ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ।ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ।੭।ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਕੇ ਦਾਸ।ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ।ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ।ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇ
ਤ੍ਰੇ।ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ।ਅਮਰ ਭਏ

ਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾ
ਵਹਿ॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅ
ਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਓਇ
ਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਰ
ਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋ
ਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈ
ਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿ

ਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵ
ਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈ
ਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕ
ਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥
੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰ
ਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿ

ਤਉਧਾਰੈਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈਨਾਨ੍ਹਾਧਾਰਿ ੧੧੧
ਰਿਆਕਾਰਆਪਿਜੁਆਸੀਪਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸ
ਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿ
ਆਹੋਇਆਵੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈਇ
ਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿ
ਰਚੈਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈਭਰਮੇਭੂ

ਲਾਦਨਾਵਿਸਿਪਾਵੈਨਾਨਿਮਖਮਾਹਿਬਾਰਿਕੁੰਟ
ਫਿਰਿਆਵੈਸਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗ
ਤਿਦੇਇਆਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇਆ॥੩॥
ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਾਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈਤਿਸੁਤਤਕਾ
ਲਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈ
ਬਖਸੀਸਾਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿਘਟਿਘਟਿਪੂਰ

ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸ ਕਾ
ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ
ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ
ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ
ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ
ਪਾਇਆਲ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨ

ਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਕਬਹੂਨਿਰਤਿ
ਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਕਬਹੂੰਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਕਬਹੂੰਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਕਬਹੂੰਸਰਬਕੀਹੋ
ਤਰਵਾਲ॥ਕਬਹੂੰਹੋਇਬਹੈਬਡਰਾਜਾ॥ਕਬ
ਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿ
ਮਹਿਆਵੈ॥ਕਬਹੂੰਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਸਚੁਕਹੈ॥੬॥ਕਬਹੂੰਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੇਬਖ੍ਯਾਨੁ

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਤਟਤੀ ੧੭੬
ਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਂ
ਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥੭॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ
ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆ

ਨਪਰਗਾਸੁ॥ਓਹੁਸੁਅਸਥਾਨੁਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥
ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇ
ਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿ
ਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦ
ਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀ
ਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾ
ਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ।ਸੋਨਰਕਪਾਤੀ ੧੮੦
ਹੋਵਤਸੁਆਨੁ।ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ।ਸੋਹੋਵ
ਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ।ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾ
ਵੈ।ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭਰਮਾਵੈ।ਧਨਭੂਮਿਕਾ
ਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ।ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ।ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ।ਨਾਨਕ
ਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ।੧।ਧਨਵੰਤਾਹੋਇ
ਕਰਿਗਰਬਾਵੈ।ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ।

ਹੁਲਸਕਰਮਾਣੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ॥ਪਲਭੀਤਰਿ
ਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ
॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿ
ਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰ
ਗਹਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੇ॥ਸ੍ਰ
ਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕ
ਰੇਅਹੰਕਾਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰ

ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ॥ਹਰਿਦਰ
ਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ॥ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ
ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਬਕੀਰੇਨ
ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋ
ਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ॥ਤ
ਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਿ
ਛੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ॥ਜ
ਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀ

ਚੀਤੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲ ੧੯
ਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥
ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ
ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿ
ਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮ
ਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰ
ਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
[illegible]

ਕਿ

ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ੧੮੩
ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਇਆ ॥੫
॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ
ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਹੋਇਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅ
ਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ~~ਅਨਆ~~ਪਿ
~~ਆਪਿ ਆਨ ਨਾ ਆਪੁ ਨੇ ਸਾਹਿ~~ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿ
ਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ

ਬਿਨਸੈਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆ
ਪੇਰਚਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਬਿ
ਸਥਾਰੁ॥ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸ
ਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇ
ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰ॥ਕਉਤਕਕਰੈਰੰ
ਗਆਪਾਰ॥ਮਨਮਾਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰ

ਭੂਸਆਮੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਮਾਨੀ ਸਭੁ ਸ
ਭੁਸਦੁਸਭੂ ਕੀਨਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ਭ
ਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅ
ਨੂਪਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਯਾਣੀ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮ
ਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪ
ਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁ
ਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਕੈ

ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ
ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ
ਨਿ ਨਰਕ ਮਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀ
ਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤ
ਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ
ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ

ਨਿ

ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਿਜੋਨਿਕ੍ਰਿਮਾਇ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂ ੧੮੪
ਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋਛ
ਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖ
ਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ॥ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨ
ਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਸੰਤਕਾਨਿੰ
ਦਕੁਮਹਾਅਤਿਤਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕ
ਨੁਨਪਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾ॥ਸੰ
ਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁ

ਰਾਜਤੇਹੀਨ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨੁ
ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕ
ਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮਹਿਦੋ
ਖੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੩
॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤੁ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿ
ਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤੁ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ॥ਸੰ
ਤਕੇਦੋਖੀਕਉਸਭਤਿਆਗੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾ
ਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋ

ਖੀਜਨਮੈਮਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਦ੍ਰੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ॥ਸਤਿ ੧੮੫
ਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਤਾਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦੋਖੀਅਪਵੀਤ੍ਰਹੈ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਦੋਖੀ
ਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦੋਖੀਉਝੜਿ
ਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦੋਖੀਅੰਤਰਿਤੇਥੋਥਾ॥ਜਿਉ
ਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਦੋਖੀਕੀ
ਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ

ਸਿਤਕੇਵੇਖੀਕਉਅਵਲਨਰਾਖਨਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਸਿਤਗੁਾਵੈਤਾਲਏਊਖਾਨਿਆਪ।ਸਿਤਕਾਵੇਖੀ
ਇਊਬਿਲਲਾਇਆ।ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀ
ਤੜਫੜਾਇਆ।ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਭੂਖਨਗੀਰਜੋਗਿ
ਊਪਾਵਕੁਈਪਨਨਹੀਪਾਏ।ਸਿਤਕਵੇਖੀਛੁਟੇਇ
ਕੇਲਾ।ਜਿਉਭੂਆਕ੍ਰੂਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਰੁਲ
ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਪਰਮਤੇਰਹਤਾ।ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਸਚ
ਮਿਆਇਆ।ਕਹਤਾ।ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਉਰਿਹੀਪ

ਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਏ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਕਾ ੧੯੬
ਦੇਖੀ ਬਿਗਸੁ ਭੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਣਿ ॥ ਸਤਿਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉਤ੍ਰ
ਗਾਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਣਿ ॥ ਸਤਿਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈ
ਐ ॥ ਸਤਿਕਾ ਦੇਖੀ ਨਿਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸਤਿਕੇ ਦੇ
ਖੀ ਕੀਪੁ ਜੈਨਾ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਕਾ ਦੇਖੀ ਉਨਿਰਲੋਨਿ
ਰਾਸਾ ॥ ਸਤਿਕੇ ਦੇਖਿ ਨਾਤ੍ਰਿ ਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਸਾਭਵੈ ਤੈ
ਸਕੋ ਈਹੋਇ ॥ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈ

ਹਾਰੂ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੂ॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਸ
ਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿ
ਰਾਸਿ॥ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ਜੈਸਾਕਰੇ
ਤੈਸਾਕੋਥੀਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੂ
ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿ
ਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇ
ਇ॥੮॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜ
ਨਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿ

ਰਖਹੁ ਨਨਕ ਦੁਤਰ ਠਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧੯
ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭ
ਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁ
ਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋ
ਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮ

ਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਉ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾ
ਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ॥ ਚਰਨ ਚ
ਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰ
ਦ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀ
ਚਾਰ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋ

ਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਆ ।ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਉ ਤੇ ਸੁਖੀਏ
ਕੋਏ ਕੂਏਕੂ ਪਛਾਨੈ ।ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ।ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ।੩।ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ
ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ।ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਕਹਤਾ ।ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤਾ
ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯਾਨੁ ।ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ
ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ।ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ

ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁ
ਮਨਿਭੂਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖ॥੪॥ਜਿ
ਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾ
ਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਸੋ
ਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ
ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਾਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ਸੋਧਤਸੋਧ
ਤਸੋਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ
ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਖਮੁ

ਸੋਈਅਸਥੂਲੁ।੫।।ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁ ੧੯੬
ਮਰੈ।।ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ।।ਆਵਨੁਜਾਵ
ਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ।।ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸ
ਭਸ੍ਰਿਸਟਿ।।ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ।।ਅਨਿ
ਕਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ।।ਅਬਿਨਾਸੀਨਹੀ
ਕਿਛੁਖੰਡ।।ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮਮੰਡ।।ਅਲ
ਖਅਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪ।।ਆਪਿਜਪਾਏਤਨ
ਨਕਜਾਪ।।੬।।ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤ

ਸਗਲਸਿਸਟਿਉਧਰੈਤਿਨਸੰਤਾ।ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸ
ਗਲਉਧਾਰਨ।ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰਨ।ਆ
ਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭ
ਏਨਿਹਾਲ।ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ।ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿਬਡਭਾਗੈ।ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਨਾ
ਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਊਤਮਕਰਿਮਾਨੁ।੭।ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ।ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੰਗਿ।
ਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇ।ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਣੈ

ਸੋਈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾ
ਤੈਸਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ
ਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕਉਆ
ਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥੮॥੧੪
॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਪ੍ਰਭਬਿਰਥਾਜਾਨਨ
ਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿ
ਹਾਰ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲ॥ਸ
ਰਬਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮ

ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀ
ਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ
ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ
ਨਾਮ ॥੪॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ
ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥
ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋ
ਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ

ਬੋਦਤਾਭੁਗਤਿਸ੍ਰੁਦੇਨਹਾਭੁਜਾਨੈਗਾਵਭੁਜਾਜਿ ੧੮੧
ਤੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਛੂਟੈਹਉਮੈਰੋਗੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸ
ਦਾਅਰੋਗੁ॥੨॥ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥੰਮੈਥੰਮਨੁ॥ਤਿ
ਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰਮਨੁ॥ਜਿਉਪਾਖਾ
ਣੁਨਾਵਚੜਿਤਰੈ॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁ
ਨਿਸਤਰੈ॥ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ॥
ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ਜਿਉ
ਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੂ

ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ਜਿਉਮ ੧
ਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬ
ਛਉਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੩॥ਮਨ
ਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾਈਐ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿ
ਖਿਆਪਾਈਐ॥ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਅ
ਵਰਤਿਆਗਿਤੂੰਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈ
ਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ

ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗ।ਲਪਟਿਰਹਿਓਰ
ਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗ।ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ।ਨਾ
ਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ।੪।ਜਿਸੁਵਖਰਕਉ
ਲੈਨਿਤੂਆਇਆ।ਰਾਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇ
ਆ।ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਲਿ।ਰਾਮਨਾਮੁਹਿ
ਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ।ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲੁ।ਅ
ਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ।ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈ
ਸਭੁਕੋਇ।ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ।੫।

ਵਾਪਾਰੁ ਫਿਰਿ ਲਾਵਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿ
ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾ
ਨੁ ॥ ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰ
ਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨ

ਹਾਰੁ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ
ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸ ੧੯੩
ਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ ਸ
ਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ
ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥
ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆ
ਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ

ਲੋਇਆ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁ
ਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ॥ਸਾ
ਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਅਕਾਰੁ॥ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸ
ਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ॥੮॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਨ
ਰੰਗੁਕਿਛੁ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨ॥ਤਿਸਹਿਬੁ
ਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ॥ਮਾਨੁ

ਖਰਕਦੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿ ਆਗੂ ਜਾਤਿ ਸੁਤੇ ਪਰੈਨਾ ਹੀ ਕਿਦੂ ੪੯੪
ਕੈਇਆ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇਆ ਆਪੇ ਬੀਨਾ
ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ
ਨ ਦਇਆਲਾ ਬਖਸੀਸਂ ਦਾ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰ
ਨੀ ਪਾਉ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਿਰਾਉ
੧੦॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗਾ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਸੋਈ ਹੋਗਾ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ
ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ
ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ
ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿ
ਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਜਾ ਕੀ
ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅ
ਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗ

ਣਾ ਪਰੋਈ ਆਪਣੈ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਮਤਿ ਗਿਆ ੧੯੪
ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇਆ ਤ ਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ੧੯੫
ਧਿਆਵਹਿ ਸੋਇਆ ਤਿ ਹੁਸਣ ਮਾਹਿ ਜਾ ਕੁਤ੍ਰ
ਰ ਮਾਣਿਆ ਜਨੀ ਅਮਰੋ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ਉਨ੍ਹਨੀ
ਰਤਿ ਸਕੇ ਅਸਥਨਾ ਜੋ ਸਾ ਜਨ ਦੇਵੈ ਤੇ ਸਨਨਕਜਨ
ਪਤ੍ਰਾ ਨਨ ਭੂਪਨਨ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗਾ ਨਨਾ ਤੇ ਖਕਗਹਿ
ਇਕਰੀ ਗਿਆਨਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਵਾ ਭੂਪਤਿਆ
ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਰੀ ਕਾਭੁ ਨਨਾ ਚਾਲਿ ਤਕਨੋ ਖਿਨ ਮਾਹਿ

ਪੂਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿ
ਬਨਤਬਨਾਈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ॥ਸਭ
ਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾ
ਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ॥ਨਾ
ਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ
ਪੁਰਾਨ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆਨ॥ਨਾਮ
ਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆ
ਕਾਰ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨ॥ਨਾਮਕੇਸੰਗਿ

ਉਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾ ੧੯੫
ਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਵਉਬੇਪਦਮਾਹਿਸੋਜਨੁਗਤਿ ੧੯੬
ਪਾਏ॥੫॥ਭੂਪ੍ਰਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਪੁਰ
ਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜ
ਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿ
ਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾ॥ਸਤਿ॥ਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪ
ਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭ

ਸਤਿ
ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਈ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ
ਆ ਸਭੁ ਸਤਿ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ
ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ
ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ॥੭॥ ਬਿਸ

ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਆਤਸਿ ੧੮੭
ਆਇਆ ਸੁਆਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾ
ਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡ
ਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋ
ਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ
ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ

ਚਰਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸੇਵਦਾਰ
ਦਰਸਨੁ ਸਾਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆ
ਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ
ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁ
ਰਤਿ ਸਤਿ ਸਾਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸ
ਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਰੂਪੁ
ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ
ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭ
ਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰ
ਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰ
ਇਨਿ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੫॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿ
ਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁ
ਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰ
ਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਕਾ॥ਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨ
ਹਾਰਾ॥ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿ
ਸੁਦਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੈ॥੩॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ॥ਅਪੁਨੇ
ਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਰਾਖੈ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇ
ਵਡਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇ
ਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨ
ਲਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊ

ਚਤੇਊਰੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੋ ੧੬੬
ਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿ
ਕਲਰਾਖੈ॥ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ॥ਜਿਸਕਾ
ਸਾਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ॥ਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥ॥
ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿ
ਰਥੇਜਾਤਿ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਰਬਜੀ
ਆਕਾਰਾਖਾਸੋਇ॥ਕਾਹੇਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ॥ਜਪਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰ

ਭੁਜ ਪੀਐ ॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥ ਨਾਮੁ ਰ
ਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ
ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ
ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ
ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ
ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ
ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥
ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ

ਸਮਾਇ।ਜੋਹੋਆਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ।ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾ ੨੦੦
ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ।ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ।ਤਿ
ਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ।ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸ
ਹਿਹਜੂਰੇ।ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ।੭।ਮਨਮੇ
ਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ।ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇ
ਹਿ।ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਪਛਾਤਾ।ਸੋਜਨੁਸਰਬ
ਥੋਕਕਾਦਾਤਾ।ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ
ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ।ਅਵਰਸਿਆ

ਨਪਸਗਲੀਛੂਟਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਹੂੰਸੇਵਾਲਾਗਾ॥ਆ
ਵਨੁਜਾਣੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੂ
ਜਹੁਸਦਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿ
ਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਾਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿ
ਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁ
ਰੁਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿ
ਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖ

ਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ॥ਸਤਿਗੁ ੧੨੦੧
ਰਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀ
ਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿ
ਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ਆ
ਪਸਕਉਕਰਿਕਛੂਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵ
ਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉ

ਹੋਤਪਰਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇ ੨੦
ਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿ
ਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾ
ਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿਕਬਾਰ
ਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆ
ਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨ
ਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ਸ
ਹਸਸਿਆਨਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁ

ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਅੜਾ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇ
ਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲ
ਰੀਤਾ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਆਘਾ
ਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਅ
ਖੵਓਜਾਕਾਮੰਤ੍ਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰ
ਤ॥ਗੁਣਬਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਜਿਹਬਾਏ

ਕਉਣੁ ਸਤਾਤਿ ਅਨੇਕਾ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਨਾ ਬਿਬੇਕ
ਕਾਹੂ ਬੋਲਨ ਪਹੂਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ
ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦ
ਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੭॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
ਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ

ਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸ।ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇ ੨੦੩
ਗੁਨਤਾਸ।ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇ।ਸਚੁ
ਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ।ਮੋਹਮਾਇਆਕੈਸੰਗਿ
ਨਲੇਪੁ।ਮਨਿਮਾਹਿਰਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ।ਅੰਧਕਾਰ
ਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ।ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖਤ
ਹਤੇਨਾਸੇ।੬।ਤਪਤਿਮਾਹਿਠਾਂਢਿਵਰਤਾਈ।
ਅਨਦੁਭਇਆਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ।ਜਨਮਮਰਨ
ਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇ।ਸਾਧੂਕੇਪੂਰਨਉਪਦੇਸੇ।ਭਉਚੂਕਾ

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੈ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੋਨ
ਸੈ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਾਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵ
ਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ॥੭॥ ਨਿਰ
ਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ
ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ
ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾ
ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ

ਰਵਿਆਭੂਪਰੰਗਾਾਭਏਪਰਗਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗਿ ੨੦੪
ਰਚਿਰਚਨਾਆਪਨੀਕਲਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨ
ਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥੧੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਥਿਨਚਾਲੈਬਿ
ਨੁਭਜਨਬਿਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮੁਆ
ਧਾਰੁ॥ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਰਿਦਮਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸੋਪ੍ਰ

ਭੁਸਮਾਰਥੁ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਗਹਹੁਨਾਮਹਰਿਵਥੁ॥
ਇਤ੍ਰੁਪੰਥਸੰਚਹੁਨੌਵਖਰੁਗਵਿਤਾ॥ਸਿਭਜਨਕਾ
ਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥ਏਕਾਆਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬ
ਰੋਗਨਨਕੀਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੪॥ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਰਿ
ਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥
ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਰ
ਨੀ॥ਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵੀ

ਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ॥ਸਰ ੨੦੫
ਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਪਿਨਾਨਕਦ
ਰਗਹਿਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਹਰਿਕੈਨ
ਾਇ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ॥ਤਾਕਉਬਿਘ
ਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿਸੋਇ॥ਕਲਿ
ਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾ
ਉ॥ਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸ॥ਭਗਤਿਭਾਇ
ਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ

ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥੩॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕ
ਹੈਜਨੁਸਾਚਾ॥ਜਨਮਿ ਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ॥
ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿ
ਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵ॥ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇ
ਉਧਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਅਨਿਕ
ਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀ
ਚਾਰੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ਮਨਿ
ਬੰਛਤਨਾਨਕਫਲਪਾਇ॥੪॥ਸੰਗਿਨਚਾਲ

ਜਿਤੇਰੈਪਨਾਹੂਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਿਆਮਨਾ
ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾਇਨਤੇਕਹਹੁ
ਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ੨ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆਬਿਸ
ਥਾਰਾਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰਾ੩ਅਸੁਹ
ਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਾਸਾਰੀ੪
ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਬਿਗਾਨਾਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾ
ਨਕਪਛੁਤਾਨਾ੫ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂੰਲੇਹਿਇਆ
ਨੇਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਡੂਬੇਸਿਆਨੇ੬ਹਰਿਕੀਭਗਤਿ

ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੋ ਚੀਤ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ
ਭੂਤੁ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈ
ਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰ
ਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ

ਲਿ।ਫਿਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲੀਮਨਾ।ਸਾਪਸਿਗਿਾਪ ੨੦੧
ਵਾਹਿਸਤੁਪਨਾ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜੀਸਿਰਿ ਕਰਤੁਬਿਓਹਾਰੁ
ਛੀਹਾ।ਸੁਖੁਦਰਗਾਹਜੋਕਾ।ਭੁ।ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਉ
ਕੋਟੇਖੁ।ਕਰਨਨਕਜਾ।ਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ।ਗਾਉ
ਕੋਜਾਪੈਇਕੋਸਾਲਾਹਿ।ਇਕੋ।ਸਿਮਰਹਿਇਕੋਮਨਿਆ
ਹਿ।ਇਕ ਸੇਵਕੁਨਗਾਉਆਨੰਤ।।ਮਨਿਤਨਿਜਾਪ
ਇਕ ਭਗਵੈਤ।ਇਕੋ ਇਕੁ ਏਕੁਹਰਿਆਪਿ।ਪੂਰ
ਨਪੂਰਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿ।।ਅਨਿਕਬਿਸਥਾਰੈ

ਕਤੇਭਏ॥ਏਕੁਅਰਾਧਿਪਰਾਛਤਗਏ॥ਮਨਤਨ
ਅੰਤਰਿਏਕੁਪ੍ਰਭੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇ
ਕੁਜਾਤਾ॥੮॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਪ੍ਰ
ਭੁਆਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰ
ਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਂਗਉਧੂਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮ ੨੦੮
ਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿ
ਤ ਨੀਤਿ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜ
ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭ
ਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ

ਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਇਆ॥ਸਬਦਿਭਾਗੀਜਾਪਿਆਆਪੁ
ਭੁਸੋਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੨॥ਸੇਵ
ਕਰੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮ
ਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ
ਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿ
ਜਨੁਭਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥
ਇਛਪੁੰਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਦ
ਸੰਗਿਹਜੂਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ

ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈ
ਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾ
ਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ॥ਸੋਕਿਉ
ਬਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅ
ਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ॥
ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
ਟੂਟਾਗਾਢੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਜਨਸੰ

ਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ॥ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾ
ਮੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ਆਪਿ
ਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀ
ਐਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ॥ਸਰਬਕ
ਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ॥ਮਨ
ਤਨਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ॥ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁ

ਹੋਇ। ਅਨ੍ਰਾ ਬਿਗਸੇ ਸਾਧ ਦਰਸਨ ਪੇਇ। ਭਗਤ ਜਨਾ ੨੧੦
ਕੈ ਮਨਿ ਤਾਹਿ ਰੰਗੁ। ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੋਊ। ਏਕਬ
ਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਲਇਆ। ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਰਹਿ
ਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ।੮। ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ। ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ। ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾ

ਨਾਅਧਾਰਾ॥ਜੈਜੈ[?]ਪੈਸੁਤੋਇਪ੍ਰਨੀਤਾ॥ਭਗਤਿਭ
ਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤਾ॥ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚ
ਅਜਾਨ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ
॥੭॥ਸਰਬਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਨਿਮਖ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆਈ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈ॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪ
ਰਸੰਗੀਤ॥ਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਭ
ਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤ॥ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੂਰਨ

ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਦੇਹੁਨਿਵਾਸ॥ਸਰਬ
ਸੂਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥੮॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਰਗੁ
ਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ਆਪ
ਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ਅਸ
ਟਪਦੀ॥ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ
ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰ
ਨਸਮਾਧਿ॥ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥
ਜਬਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ਤਬਹਰਖ

ਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤ॥ਜਬਆਪਨਆਪਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮ॥ਆ
ਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ਨਾਨਕਕਰਨੈਹ
ਰੁਨਦੂਜਾ॥੧॥ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ
ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ਜਬਏ
ਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥ਤਬਨਰਕਸੁਰਗਕ
ਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ॥ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ॥

ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥ਤਬਕਵਨਨਿ
ਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈ
ਹਾਰ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਅਬਿਨਾਸੀ
ਸੁਖਆਪਨਆਸਨ॥ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿ
ਨਾਸਨ॥ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਬਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚ
ਰਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ
॥ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੇ॥ਤਬਕਉਨ

ਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅ
ਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ
੧॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ਤਹ
ਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰ
ਕਾਰਨਿਰਬਾਣ॥ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮ
ਾਨ॥ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰ
ਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮ
ਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨਕਰਾ

ਧਨਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ ੨੧੩
ਜਬਆਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ ॥ ਤਬਕਵਨ
ਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ ॥ ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿ
ਪਰਬੀਨ ॥ ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ ॥ ਜਬਆ
ਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ ॥ ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨ
ਕਹਾਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹਆਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ ॥ ਤ
ਹਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸ
ਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ ॥

।੫। ਜਹਾਅਛਲਾਅਛੇਦਾਅਭੇਦਸਮਾਇਆਸੂਹ
ਕਿਸਹਿਥਿਆਪਤਮਾਇਆਆ ਆਪਸਕਉਆਪਹਿ
ਆਵੇਸੁ।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕਾਨਹੀਪਰਵੇਸੁ।ਜਹਾਏਕਹਿ
ਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ।ਤਹਕਉਣੁਆਖਿਤ੍ਰਕਿਸੁਲਾਗੇ
ਇਤਾ।ਜਹਾਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ।ਤਹਕ
ਉਣੁਕਹੈਕਉਣੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ।ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊ
ਚਾ।ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੂਚਾ।੬।ਜਹ
ਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰੁ।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋ

ਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ॥ਕੋਊਨਰ
ਕਕੋਊਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤ॥ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾ
ਲ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਰਮਭੈਭਾਰ॥ਦੂਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮਾ
ਨ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖ੍ਯਾਨ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆ
ਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥੭॥ਜ
ਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰ
ਤਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀ
ਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ॥ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋਜ

ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲ
ਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ॥ਜਿਉਬੁ
ਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸੁਬੋਲੈ॥੮॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ
ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇਵਰਤਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹਾਦ੍ਰਿਸਟਾਰ॥੧॥ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁ॥ਆਪਹਿਏਕੁ
ਆਪਿਬਿਸਥਾਰੁ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ

ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁ
ਹੋਇ॥ਆਪਨਸੂਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਜਾਕਉ
ਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਪਾ
ਏ॥ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਨਾਨਕਸਗਲਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੮॥੧੬॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਤਾਕੈਹਾਥ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਤਿਸੁਕੋ
ਇਨਮਾਰੈ॥ਸੋਮੂਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰੈ॥ਤਿਸੁਤ
ਜਿਅਵਰਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਸਭਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਰਾ

ਣਿਆ।ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸਭਹਾਥਿ।ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਜਾਨਹੁਸਾਥਿ।ਗੁਨਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾ
ਰ।ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰ।੨।ਪੂਰਨ
ਪੂਰਿਰਹੇਦਇਆਲ।ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾ
ਲ।ਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿ।ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰ
ਹਿਓਬਿਆਪਿ।ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਂਤਿ।ਜੋ
ਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲ
ਏਮਿਲਾਇ।ਭਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ।

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾ
ਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ੩। ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ
ਨਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ਸੇਵਕ
ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਈ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰ
ਵੈਰ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਇਹ ਲੋਕ
ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ

ਹਿਮੇਲੋ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦਾ॥ਗੁ
ਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕ
ਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈ
ਸੁਆਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ਮਿਟੈਅ
ਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈ
ਬਸਾਵਹੁ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ॥੫॥
ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤ

ਰਿਉ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ
ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰ
ਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨਿ
ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੯੯॥ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ
ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰ

ਭ ਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੂਟੈ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿ
ਸੁਨਾਹੀਦੁਖ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋ
ਵਤਸੁਖ ॥ ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥
ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਂਢਾਗੁਰਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾ
ਰਜਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰ

ਹਰਿਭੂਪ॥ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾ
ਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥ਅਮਰਭਏ
ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿ
ਆਇਆ॥੮॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਗੁਰਿਦੀਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ॥

ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘ
ਟਿ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹ
ਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ
ਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ
ਪਾਏ ॥੭॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ

ਆਕਾਸਪਇਆਲਾ ॥ ਸਰਬਲੋਕਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ੨੧੯
ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀਆਗਿ
ਆਤੈਸਾਕਰਮੁ ॥ ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ
ਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਥਾਉ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਹਿਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰਮਹਿਏਕੁ
ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿਅਡੋਲੁਨਕਬਹੂ
ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿਨਪਾਈ—

ਐਗੁਣਨਅਮੋਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ॥ਧ
ਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮ
ਕਾਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ॥੫॥ਸੰ
ਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈ
ਸਭਿਧਰਮਾ॥ਸੰਤਜਨਾਸੁਭਹਿਬਚਨ॥ਸਰਬਬਿ
ਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇ
ਹਰਹਤ॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤ॥ਜੋਜੋ
ਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁ

ਜਾਨੈ॥ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁ ੨੨੦
ਦੇਖਿਸਭਿਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ
॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇ
ਬਿਸਥਾਰੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅਨਿਕਕਲ
ਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ
ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀਐਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆ
ਪਿਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਆਪਿ

ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨਾ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸ
ਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵ
ਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ
ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕ
ਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ
ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭ
ਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ

ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭੁਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿ ੨੨੧
ਰਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਦੂਸਰਹੋ
ਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਓਹੁ
ਧਨਵੰਤੁਕੁਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁ
ਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ਜਿਸੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨਆਵਨਕਾਇ

ਹੈਸੁਆਉ॥ ਜਨਕੇਸਿਮਰਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ॥ ਆਪਿਮੁ
ਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾ
ਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾ
ਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇ
ਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇ
ਸੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰ
ਹੁਗੋਬਿੰਦ॥ ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ ਆਸਅਨਿਤ
ਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ॥

ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿ ੨੨੨
ਸਾਗਰ ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ
ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਖੇਮਕੁਸਲਸ
ਹਜਆਨੰਦੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਨਰ
ਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ
ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ ॥ ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਬਚਨ॥ ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨਾ ਸੁ
ਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ
ਨਿਸਤਾਰ॥ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰ
ਗੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ
ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਗਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਤ ਕੈ ਮਾਥੇ॥ ਨਾ

ਨਕਉਧਰੈਤਿਨਕੈਸਾਥੈ।੩।।ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰ ੨੨੩
ਨੀਆਏ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਮਿ
ਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰ
ਗਿਲੈਨ।ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ।ਪੂਰਨਹੋਈਸੇ
ਵਕਕੀਸੇਵ।ਆਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ।ਰਾ
ਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ।ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇ
ਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ।ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ।੪
।ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ।ਸਾਵਧਾਨਏ

ਕਾਗਰਚੀਤ।੬।ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾ
ਮ।ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ।ਸਰਬਇ
ਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ।ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁ
ਸਭਲੋਇ।ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ।ਬਹੁਰਿ
ਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ।ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁ
ਸੋਇ।ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੭।ਖੇ
ਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ।ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬ
ਤਹਸਿਧਿ।ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ।ਗਿ

ਆਠੁਸਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ
ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ। ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ। ਸੁੰ
ਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ। ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇ
ਤਾ। ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ। ਗੁਰਨਾ
ਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ।੬। ਇਹੁਨਿਧਾਨੁ
ਜਪੈਮਨਿਕੋਇ। ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੇਦਬਖਾਣੀ। ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ

ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸਰਾਮ।ਕੋਟਿ ਅਪਰਾ
ਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ।ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ
ਜਾਕੈ ਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ।ਸਾਧਸਰਣਿ
ਨਾਨਕਤੇਆਏ॥੭॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇ
ਪ੍ਰੀਤਿ।ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ।ਜਨ
ਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ।ਦੁਲਭਦੇਹਤਤ
ਕਾਲਊਧਾਰੈ।ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾ
ਨੀ।ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਮਾਹਿਸਮਾਨੀ।ਦੂਖਰੋਗਬਿ

ਨਸੇ ਭੈ ਭ੍ਰਮਾ॥ ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮਾ ੨੨੫
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ
ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥੫॥ ॥॥

ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕ

ਤੁਧੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੇਦਨਾਪਿਆਇਗਾਵਣਗੋਬਿੰਦਗ
ਪਾਲਪ੍ਰਭਸਰਣਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇਤਾਕੀਆ
ਸਕਾਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇਦਾਰਿ
ਦੂਟਦਹਾਵੈਸਿਝਾਮਿ੍ਤਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਇਬੇਦਪੁਰਾਣਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉ
ਬੀਚਾਰੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰ
ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਜਾਣਿਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹ

ਰਿਗੁਨਗਾਇਆ।੧।ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹ ੨੨੬
ਰਿਨੀਤ।ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ
।੧।ਰਹਾਉ।ਸਲੋਕੁ।ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾ
ਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ।ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਨ
ਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ।੨।ਪਉੜੀ
ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿ
ਨੀਤ।ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਮੀਤ।ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸ

ਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜ
ਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ
ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾ
ਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜ
ਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ
ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿ

ਤੀਆਣੈਭੁਣਾਬਿਖੈਫਲਕਬਊਤਮਕਬਨੀਭੁ ੨੨੧
ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਜੀਉ
ਹਰਖਸੋਗਾਸਹਸਾਜਿਸਾਰੂਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ
ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕ
ਉਪਾਇ ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੂਨਤੂਟੈ
ਤਾਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪ
ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤ
ਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ
ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਾਬਿ
ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਖੇ
ਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥ ਮੀਚੁ
ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥ ਭਉ ਬਿਨ
ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿ

ਦਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ। ਸੁਤਾਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ। ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾ
ਲਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸੇ ਰਾ
ਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰ
ਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬ
ਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ॥ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨ

ਹਬੂਝੀਐਨਹਕਿਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ਸੁਆਦਮੋਹ
ਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਇਸੀਸਾਰੁ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਰਚ
ਨਹਾਰੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾਰਿਓਬਿਬੇਕਾ॥ਭਾ
ਊਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰ
ਚਾ॥ਨਾਨਕਾਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰ
ਪੰਚਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਖਟਿਸਾਸਤ੍ਰਊਚੌਕਹਹਿਅੰ
ਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਭਗਤਿਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨ

ਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਾ॥੫॥ਪਉੜੀਆਂ॥ਪਾਸਟਾਮਿਖਟ ੨੨੯
ਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾ॥ਊਤਮੁ
ਊਚੌਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇਖਾਨਾਰਦ
ਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਰ
ਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋ
ਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥
ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ
ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇਆ॥ °

ਟਿਧਿਆਨਾਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਉਧਿਆਇ
॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋ
ਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕ ਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏ
ਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਮਿ
ਸੰਚਹੁਨਾਮਧਨੁਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਸੰਤਸੰਗ
ਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋ
ਬਿੰਦਭਜਹੁਸਰਣਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈ
ਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਆਠਮ

ਹਰਿਗਾਵਨਿਹਰਿਜਪੇਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ ੨੩੦
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਾਰੁਪਛਾ
ਣੁ॥ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ
ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇ
ਇ॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿ
ਤਜੀਅਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥ਜਮਕੰਕਰੁਜੋਹਿ
ਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਸਗਲਪਦਾ

ਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ॥ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦ
ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤ੍ਰ॥ਸਗਲਧਰਮ
ਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨੁ॥ਸਭਮਹਿਊਚਬਿਸੇਖਗਿ
ਆਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ॥ਜਪਿ
ਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥ਸਲੋਕੁ
ਨਾਰਾਇਣੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅ
ਵਤਾਰ॥ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵੀਤ

ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿ॥ਪਰ ੨੩੧
ਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦਾ॥ਕਰਨਨਸੁ
ਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦਾ॥ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਉ
ਦਰਕੈਤਾਈ॥ਅਗਨਿਨਨਿਵਰੈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁ
ਝਾਈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਰਿਜਮਹਿਅਭਾਗੇ॥੨॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਦਹਦਿਸਖੋਜਤਮੈਫਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤ
ਸੋਇ॥ਮਨੁਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾ

ਹੋਇ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ
ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ
ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇ
ਆਲ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ
ਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮ
ਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵ
ਾਦੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ

॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾ
ਮੁ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋ
ਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਆ॥ਇਨਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰ
ਨਭਇਆ॥ਧਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਸੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁ
ਧਰਮ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੇ
ਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨ

ਜੋ ਸਰਣਿ ਜਾਣਾ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਆਦਸਿ
ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤ
ਜਿ ਮਾਨੁ॥ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ॥ਮ
ਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ॥ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ
ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋ
ਖੈ॥ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ॥੧੨॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ

ਕਾਮਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਕਛੂਟੋਟਨਾ ੨੩੩
ਜਾ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ॥
ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁ
ਨਮਨਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨ
ਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਕਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀਰ
ਘਰੋਗੁਮਾਇਆਆਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰ
ਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ॥
ਹਰਿਬਿਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾਲ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਾਰਿਕੁੰ
ਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿਆਪਤਰਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥੧੪॥ਪਉੜੀ॥
ਚਉਦਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪ॥ਸਗਲਭਵਨ
ਪੂਰਨਪਰਤਾਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥
ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬ
ਨਪਰਬਤਪਾਤਾਲ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦਇ
ਆਲ॥ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨ॥

ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ।੧੪।ਸਲੋਕੁ।ਆਤ ੨੩੪
ਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ।ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਭੈਮਿਟੈਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ।੧।ਪਉੜੀ
ਅਮਾਵਸਆਤਮਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ
ਟੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾ
ਮਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋ
ਨਾਮੁ।ਸਰਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਆਵਾ

ਗਾਵਨਾ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰ
ਦਪ੍ਰਭਰਵਨਾ॥ਹਰਿਕੀਟਨਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀ
ਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁ
ਖਾਇਸਾਮਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲ
ਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾ
ਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਪੂਰਨ
ਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥਾ॥

ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕੌਹੋਇਆਅੰ ੨੩੫
ਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਤੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਣਨਹਾਰੁਸੰ
ਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ
ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ
ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸ
ਰਨ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓ
ਸਰਣਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆ

ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈ
ਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋ
ਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋ
ਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇਆ॥ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲਾਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇਆ॥ਸੋਸੁ
ਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ॥ਸੋਸੂਰਾਕੁਲ
ਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹ
ਮਣੁਸੂਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ॥ਜਿਨਿਜ

ਨਿਧਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲਾ॥੧੧॥ ੨੩੬
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ਥਿਤੀਘਰੁ੧੦ ਜਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾ
ਲਾ॥ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜਾਲਾ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਘਟਿ
ਘਟਿਦੇਖਿਆ॥ਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬ
ਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥੧॥ਕਿ

ਆਵਉ ਜਾਵਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ । ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ।੧। ਰਹਾਉ । ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ । ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ।
ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ । ਸਿਰਿ ਜਮਕਾ
ਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ । ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ
ਕੋਇ । ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ।੨। ਆ
ਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋੜਿ । ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ
ਵਿਛੋੜਿ । ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾ

ਉ।ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਵਭੁਉਭੁਉ।ਜਿਨਿਕੀਏਕ
ਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ।ਅਵਰੁਨਦੂਜਾ।ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ।੨
।ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ।ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏ
ਵੇਸਾ।ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ।ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋ
ਕੀਮਤਿਪਾਵੈ।ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।ਕਿਸੁ
ਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ।੪।ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ
ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ।ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ
ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ।ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾ°

ਸਾਧ੍ਰਣਵਤਿਨਾਕਹਾਮਤਾਕੁਦਾਸਾ।।੫।।ਪੰਚਮੀਂ
ਰਭੂਤਬੇਤਾਲਾ।।ਆਪਿਆਗੋਰਭੂਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ।
ਇਕਿਭੁਖੇਮੋਹਪਿਆਸੇ।।ਇਕਿਰਸੁਰਾਪਿਸ
ਬਾਦਿਛੁਪਤਾਸੇ।।ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇ।।ਇਕਿਮਾਰਿਭੁ
ਰਿ।।ਇਕਿਦਾਰਿਧਾਰਿਸਾਰੈਦੇਖਿਹਜੂਰਾ।।ਛੂ
ਠੇਕਉਨਹੀਪਤਿਨਾਉ।।ਕਬਹੂਨਜੂਰਾ।।ਕਾਲਕਾਉ
ਪਿੰਜਰਿਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ।।ਛੇਰੀਤਰਿਮੇਖਕਾਤਿ
ਨਹੋਇ।।ਤਉਛੁਟੈਨਾ।।ਪਸਮਛਣਾਏ।।ਗੁਰਮਤਿਮੇ

ਲੋਭਗਾਤਿਵਿਹਾਣੇ॥੫॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰ ੨੩੮
ਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰ
ਭੁਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿ
ਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ਸਾ
ਚੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੬॥ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋ
ਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ਮਜ
ਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈ
ਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸਚੁ

ਨੀਸਣੈਠਕਨਪਾਇ॥੭॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁ
ਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਉਣਪ
ਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿ
ਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾ
ਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੮॥ਨਾਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵ
ਖੰਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤ
ਇਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆ
ਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ

॥੧੧॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮ ੨੩੯
ਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮ
ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ॥ ਜਿਉ
ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥੧੨॥ ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿ
ਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ
ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ
॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ
ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ ਹੋਰਿ

ਜੀਅੜੁ ਪਏਦੇ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਫੈਲੋ ਹਾਰਿ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾ ੨੬
ਇ ॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥ ਭੂਰੈ ਲਾਗਿ
ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਝੂਠੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ
॥੧੪॥ ਦੂਆਦਸ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਈ ॥ ਅਤੀ
ਤੁ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੧੫॥ ਦੂਆਦਸੀ ਦਾਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ

ਬਾਹਰਿਜਾਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰ ੨੪੦
ਹੈ॥ਨਿਹਕਾਮ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮੁਤੀ
ਨਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਾਭਿਸੁਣਿਸੰਜਮਸਾ
ਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਹਸਿਭਰਵਰਸਮੁੰਦਕਨ
ਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧੁਲਾਸਿਧਾਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ਭਰਿਭਰਿ
ਮਰੈਨਡੂਬੈਕੋਈ॥ਨਿਰਭਉਡੂਬਿਮਰੈਪਤਿਖੋਈ॥
ਰਹਮਾਹਿਥਉਥਰਮਾਹਿਡੂਬਜਾਣੈ॥ਤਧਾਤਿਨਿ
ਦਾਸੁਸਭਮਾਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ਕਉਦਾਸਿਰਉਬੈਬਾਦ

ਤਿਲਾਹਿਪਵੈਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ
ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀ
ਕੀਮਤਿਪਾਵੈਚਉਦਸਿਭਵਣਪਾਤਾਲਸਮਾਏ
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੪॥ਅਮਾਵ
ਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਿਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿ
ਸਹੀਮਾਹਿਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹੀ॥੧੫॥

ਥਕੁਰਖੁਬਾਧਾਬਿਖੁਬਾਖਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪ ੨੫੨
ਛਾਣੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਜਿਨਿਆਸਾਤਹਾਬਿ੍
ਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਤੂਟੈਖਪਰੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਅਸ
ਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾ
ਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ਵਾ

ਰਸਤਿ॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਦਿਤ
ਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋ

ਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪਰੋਈ॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜ
ਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋ
ਚਰਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿ
ਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮ
ਵਾਰਿਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕ
ਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸਭਿਲਿਵਲਾਇ

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮੰਗਲ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ
ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਇ ॥੩॥ ਬ੍ਰਿਪਿ ਵਾਰ ਆਪੇ ਬਹੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨਿ ਨਿ

ਮਲੁਹੋਇਆ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇਆ
ਦਰਿਸਾਚੈਸਚੁਸੋਭਾਪਾਏ।ਨਾਮਤੇਗੁਰਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਏ॥੪॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰਿ।ਆਪੇ
ਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈਐ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁ
ਉਰਿਧਾਰਿ।ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੫॥ਵਿਰਵ
ਰਵੀਰਭੁਰਗੀਭੁਲਾਏ।ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ
ਆਪਿਉਪਾਏਕਰਿਵੇਖੈਵੇਕਾ।ਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਰੀ

ਕਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁ ੨੪੩
ਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥੯॥ਸਤੁਨੂਵਾਰਪ੍ਰਭਿਗਹਿਆਸ
ਮਾਣੀ॥ਆਪਿਉਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈਸੁਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਸਭੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹੈਸਾ
ਚੁ॥ਵਿਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇ
ਸਭਿਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੧॥ਛਾਨਿਛਰਵਾਰਿਸਉਣੁ
ਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸਿਸਾਚੁ॥ਅਨ
ਮੁਖਾਅੰਧਾਬੂਝੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾ

ਖਾਇਆ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਸਭਕਰ
ਣੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇਆ।੮।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇ
ਵਡਭਾਗੀ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾਗੀ।ਤੇ
ਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਤੂੰਸੁਖਦਾਤਾਲੈ
ਹਿਮਿਲਾਇ।ਏਕਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਇ।੯।ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਤੈਸਤਵਾ
ਰ।ਮਾਹਾਰੁਤੀਆਵਹਿਵਾਰਵਾਰ।ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਤਿ
ਵੈਸੰਸਾਰੁ।ਆਵਾਗਉਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ।ਨਿਹ

ਚਲੁ ਸਭੁ ਰਾਹਿ ਅਕਾਲਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ੨੪੪
ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧੦॥੧॥੩॥ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ
ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਮਨ
ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤ

ਉਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਵਡੀਆਦਿਪੁਰਖੈਤੇ
ਦਾਤਾਆਪੇਸਚੋਸੋਈ॥ਏਨਾਅਪਰਾਧਿਜੋਗੁਰਮਤਿ
ਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਉਤੈਉਪਾਆ
ਤਾਕੀਕੀਜੈਜੋਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਕਰਹਿਸੇ
ਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਿਕ
ਣਿਅਭੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪਾਵਿਆਪੈਤਿਸੁਸੋਈ॥ਸਰਬ
ਜੀਆਮਾਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕ
ਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਭੂਏਦਿਵੁਸਾਭੂਟੈਉਜਾਲਿਆ

ਸਾਮ ਰੰਗੇ ਕੇ ਹੈ ਭੁ ਅਣੋਮਾਣੋਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੀਧਿ
ਲਾਇਆ॥੫॥ ਦੇਖੇ ਖੁੰਦਕਾ ਭੁਸਾਹ ਆਲਾ ਤੁਕਾਰਿ
ਖਗੀਦਿ ਜੀਨਿ ਖਰ ਭੁਦੀਆ ਬ੍ਰੀ ਪਲਿਜਾਕੈ ਸ
ਭੁਜਾ ਭੁ ਬਾਂਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾਨ ਹੀ ਤੁਕ ਮੁਪਾਇਆ
ਧਿ ਰਗਰੋਗੋਇ ਗਾਇਇ ਜਾਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿ ਭੁ
ਰਗਾਖਿ ਭਾਇਆ ਆਖਾੜਿ ਭੁਾਂਤੋ ਜਾਨਿ ਆਦੀਸਾਂਨੀ
ਰਾਣਾਣਵਾ ਹੈਤ ਈਕੀਆ॥੭॥ ਪਉਧੇ ਪਾਲਸਵ
ਭੁਜੇ ਪਾਲੇਸ ਬਾਦਿ ਗੁਭੂਕੇਲਾ ਗਿਰ ਹੈ ਭੁਰ

ਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮ
ਤੁਰਹੈ।੯।ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇ
ਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ।ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋ
ਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ।੧੦।ਛਛੈਛਾ
ਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭਰਮੁਹੋ
ਆ।ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾ
ਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ।੧੧।ਜਜੈ
ਜਾਨੁਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖ

ਭਵਿਆ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ
ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ
ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ
॥੧੨॥ ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ
ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘ
ੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ

ਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮ੍ਹਹਰਿਸਰਣਾ
॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰ
ਣੀਜਿਨ੍ਹਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜ
ਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥
ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭੁ
ਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉ
ਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕਰਿ

ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇਆ ॥੧੮॥ ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟਿ
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੯॥ ਤਤੈ
ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨ
ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇ ਤਾਰਣ
ਰਾਇਆ ॥੨੦॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ
ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕ

ਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਇਦੈਸੈਚੀਤਲਾ॥੨੦॥ਦੇਦੇਦੇਸੁ

ਨਾਦੇਭ੍ਰਿਕਿਸੈਦੇਸੁਕਰੀਮਾਆਪਾਇਆ॥ਜੋਮੇਰ

ਆਜੋਮੇਪਾਇਆਦੇਸੁਨਦੀਜੋਅਵਰਜਾਨਾ॥੨੧॥

ਪਚੇਪਾਰਿਕਲਾਜੀਲਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਲਿ

ਰੰਭੁਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਲੀਲੀਅਕਰ

ਸੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੨੨॥ਨਨੇਨਾਤਿ

ਭੋਗਾਲਿਤਭੋਰੋਲਭੀਠਲਸੰਮਾਲਿਆ॥ਹਾਲੀ

ਹਭੁਸੋਹਾਗੀ॥ਇਭੋਟੇਕਭੁਲਕਖੁਭ੍ਰੀਮੇਮਿਲਿਆ

੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉ
ਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀ
ਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇ
ਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਰਿਸਰ
ਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇ
ਲਣਿਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾਜੀ
ਅਜੰਤਸਭਿਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿ

ਲਗਾ॥੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ
ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ
ਪਇਆ॥੨੭॥ ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮ
ਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤ
ਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ॥੨
੮॥ ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ
ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੮॥ਰਾੜੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭ ੨੪੫
ਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸ
ਭਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਾਇਆ॥੨੯॥
ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈ
ਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੩੦॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸ
ਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈਸ
ਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੩

੨। ਵਡੈ ਰਾਇ ਕਹਾਨਰਕਿ ਆਪਣੀ ਤਿਸਾਹਿਬ
ਆਖਣੁ ਜੀਅ ਮਭੁ ਹੋਆ। ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਆਖਣੁ ਸ
ਜਿਸ ਆਖਣੁ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ।੩੩।
ਗੋਤੇ ਹੋਭੁ ਨਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਦਿ
ਜਾਕੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਖਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ
ਆਖਣੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ।੩੪
ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ
ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ

ਸਾਇਰਾਇਵਿਕਾਹਿ ਆਪੜ ॥੧॥੧॥ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ
ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ
ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿ
ਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲ

ਇਆ ਫਿਰੈ ਵੈਗੀ ਜਾਹਿ ਆਹਿ ਨਾ ਸਿਮੁਝੇ ਕਿਉ ਛੂਟ
ਹਿ ਜਮ ਪਾਕਾੜਿਆ ਦਾ ਬਕੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹਿ ਗੁ
ੜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ ਆਣਤੋ
ਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇ ਓਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਝ ਲ
ਇਆ ਡਾ ਜਾ ਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰ
ਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏ ਬੁਸਹ ਛਡੂਰੈ
ਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥੪॥ ਭੂ
ਝ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨਾ ਸਿ

ਧਾਲਿਖਿਆਆਪਹਿ ਲਾਫਨਾਪਾਇਆਆਪਪੇ ੨੫੧
ਵਿਛੋੜੇਦੇਗਾਲਿਚਾਟਾਵਿਆਆਪਾ॥ਸੀਸੈਸਿਜਾਤੁਰਾ
ਇਥਿਮੂੜੇਏਕੁਦਾਨੁਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਾਇਆਆਸਾ
ਈਪੁਛੀਜਾਜਾਮਾਨਿਕੀਜਤੇਰੀਏਤੁਧਾਨਿਧਾਏ
ਤੇਰਾਜਨੁਗਾਇਆਆਢਾਮੀਮੇਆਤਿਹਿਰਿਲਈ
ਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵਿਚਿਰੋਗੁਪਾਇਆਆਅੰਤਗਿਆ
ਤੇਮੇਬ੍ਰਹਮਨਚੀਨਿਆਆਇਆਕਾਮੂਰਤਾਸੂ੭
ਇਆ॥੭॥ਕਵੈਕਾਮਿਲੋਪਿਭਰੀਮਤਿਰਿ ਮੂੜੇਮਨ

ਤਾਂਲਗੋਤੁਪ੍ਰਹਰਿਵਿਸਾਰਿਆਆਪੜੀਗੁਣਹਿ
ਭੂਖਤ੍ਰਭੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੈ ਤੂੰ ਭੂਖਿਆਆ॥
੯॥ਭ੍ਰਮੈ ਭ੍ਰਮਾਜਿ ਜਾਲਿ ਓਹੁ. ਮੂੜੇ ਖਥੇਲਾਲਿਭ
ਰਿਸਣੁ ਹੋਆਆਥਕੇਥਕਿਥਕਿਫਿਰਹਿਭੂੰਖੁ
ਖੇਰਦੇਸਾਂ ਨੁਨਭੂਪੁਲਾਇਆਆਈਗਾਪੇਪਾਰਿਨ
ਪਦਵੀਮੂੜੇਪਰਪੀਰਿਭੂੰਪਲਾਵਿਰਹਿਆਸਦੈ
ਆਪਿਪ੍ਰਆਇਓਵਿਧੁਮੂੜੇਇਆਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪ
ਇਆ॥੧੦॥ਭ੍ਰਮੈਭਵਜਾਲਿਹੁਖੇਧੁਮੂੜੇਆਇਆ

ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾ ੨੫੨
ਣੈ ਏਕਸ ਥਾਈ ਮਾਹਿ ਧਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ
ਆਈ ਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇ
ਲਾ ਨ ਲਹਿਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਾਇਆ
॥੧੦॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀ
ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੧॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ
ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ

ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰ
ਤਰਿਖਾਹਿਪਾਇਆ॥੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿ
ਕਰਿਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆਗੁਰਕੇਚਰ
ਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੂੜੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਿਬ
ਖਸਿਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝੁਤੂੰਮੂ
ੜੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈਮਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁ
ਖੁਲਾਗੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੧੬॥ਰਾਰ
ਰੈਰਾਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਹਿਰਦੈਜਿਨ੍ਹਕੈਰਵਿਰਹਿ

ਆ॥੧੬॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰ ੨੫੩
ਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਾਇਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇ
ਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ

ਮਹਲਾ੧॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇ
ਪਹਿਲੇਕੇਲਿਖੇਟੂਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ॥ਸਲੋਕੁ
ਮ:੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦ
ਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀ
ਵਾਰ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰ
ਜਚੜ੍ਹਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿ
ਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮਹਲਾ੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਨ
ਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜ

ੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿ ੨੫੪
ਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅ
ਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਿਵਿਚਿਸੁਆਹ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦ
ਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾ
ਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸ
ਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ
॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਸਚੇ

ਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀ
ਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾ
ਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾ
ਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿ
ਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ
ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁ
ਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੈਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈ

ਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾ ੨੫੫
ਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ
ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥ
ਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥ਮਃ੨॥
ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇ
ਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾ
ਸੁ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿ

ਨਿਵਾਸੁ॥ਸੋਵਾਤਿਆਇਕਨਨਾਪਈਜਿਕਿਸੈਅਣੈ
ਮੁਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕ
ਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇ
ਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀ
ਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥
ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜਕਿ
ਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗ
ਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿ

ਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁ ੨੫੬
ਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਰੂਪ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰ
ਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾ
ਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀ
ਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾ
ਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ॥ਵਿਸ
ਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿ

ਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾ
ਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿ
ਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕੁ
ਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁ
ਖਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰ
ਬਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿ
ਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦ

ਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀ ੨੫੭
ਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰ
ਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪ
ਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇ
ਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾ
ਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁ
ਸਿਧਾਇਆ॥ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁ

ਥਾਪਿਰਲਾਇਆ॥ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀ
ਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਵੀਪ
ਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ਮਨਿ
ਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥
ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿ
ਲਖਦਰੀਆਉ॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾ
ਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁ
ਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ

ਦੁਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨ
ਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ॥ਭੈਵਿਚਿਆ
ਡਾਣੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿ
ਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗਲਿਆਭਉਲਿ
ਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁ
ਏਕੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇ
ਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀ
ਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾ

ਲਾਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬੋਜ
ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ
ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰਜਿ
ਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਨਕਾਸੇ ਤ ਨ ਹੋਵਹਿਛਾਰ
ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ
ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁ
ਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾ
ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨ

ਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸ ੨੫੬
ਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋ
ਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ
ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁ
ਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀ
ਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੁਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤ
ਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁ
ਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨ

ਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆ॥ਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵਾਇ
ਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿ
ਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈ
ਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਆਪੁ
ਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿ
ਕਾਨ੍॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਸੇਵ
ਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ॥

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ੨੬੦
ਪਾਰਿ ॥ ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁ
ਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ ਭਉਦੀ
ਆਹ ॥ ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ
॥ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾ
ਏ ਸੋਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਚਿ
ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿ
ਧ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ

ਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾ
ਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ
॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈ
ਐ॥ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁ
ਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇ
ਦੀਆਈਐ॥ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੧॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪ
ੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀ

ਵੇਖਣਕਉਦੀਵਾਨੁਗਾਹਿਨੁਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿ ੨੨੧
ਦਰਸਨਿਨੁਪਿਆਅਪਾਨੁਤੀਰਥਿਨਾਵਾਹਿਅਰ
ਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹੁਕਾਨੁਜੋਗੀਸੁਨਿ
ਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਨੁਸੂਖ
ਮਮੂਰਤਿਨਾਹਨਿਰੈਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਨੁ
ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿਦਾਦੇ
ਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਨੁਚੋਰਾ
ਜਾਰਾਂਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਰਾਬਾਵੇਕਾਰਾਇਕਿਹੋ

ਦਾਖਾਇਰਨਾਨਿਸੋਅਖਾਭੂਰਿਵਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰਾਜ
ਲਿਖਾਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋ ਆਆਕਾਰਾਅਕਾ
ਰ ਰਿਓਇਜਿਆਅਖਾਹਿ ਸੁਝੂ ਹੈਜਾਣਾਹੋਤਿਨਾਇ
ਤੇਰੀਸਾਰਾਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁਸ
ਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਿਟੀਮੁਸ
ਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇ
ਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਲਿਜਲਿ

ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗੀਆਰਾ ਨਾਨ ੨੯੨
ਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ
ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ॥ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇ
ਆ॥ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਹਉਮੂਆ॥
ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿ
ਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁ
ਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਵਿ
ਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹ
ਉਵਿਚਿਰੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋ
ਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿ

ਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾ
ਰਨਜਾਣਾਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇ
ਆਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆਹਉਮੈ
ਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿ
ਲੂਝੈਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁਜੇਹਾ
ਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਹਉਮੈਏਹਾ
ਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿਹਉਮੈਏਈਬੰ
ਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊ

ਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕ
ਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ
ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ
ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜ
ਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ
ਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ
ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾ
ਇਆ ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋ

ਫੁਪਾਇਆਭੂਖਪਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿ ੨੬੪
ਰਜ਼ਾਨਿਸਵਾਇਆਵਡਿਆਈਵਾਤਪਾਇਆ
੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇ
ਘਾਂਖੇਤਾਂਹਾਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ
ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹਸੋਮਿਤਿ
ਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹਾਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾ
ਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹਾਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀ
ਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹਾਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇ

ਜਿਨਿਉਪਾਈਅਜਗਤੁ॥ਤਿਸੁਜੇਹਾਗੀਸੁਅਸਤਿ
ਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾ
ਮਾਵਿਣੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲ
ਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ
ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣੁ॥
ਲਖਸੂਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾ
ਣ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀ
ਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਕੀਆਲ

ਕੀਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁ ੨੬੫
ਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ
ਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿ
ਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁ
ਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜ
ਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ
॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿ

ੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾ
ਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ॥ਪੜੀਅਹਿ
ਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ॥ਪੜੀਐ
ਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ॥ਨਾਨਕਲੇ
ਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ॥੧॥ਮਃ
੧॥ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ॥ਤੇਤਾਕੜਿਆ॥ਬਹੁ
ਤੀਰਥਭਵਿਆ॥ਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖਕੀ
ਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ॥

ਅੰਨੁਨਖਾਇਆ॥ਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁ ੨੬੬
ਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰ
ਬਿਨੁਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾ॥ਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾ
ਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਮੂਰਖਿ
ਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾ
ਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿ
ਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹ

ਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇ
ਸੋਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸ
ਬਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿ
ਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਕ
ਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਿ
ਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾ
ਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿ
ਸਦਾਇਦੇ॥ਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ॥੯॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁਸੰ ੨੬੧
ਸਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੰਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾਰੁ॥ਕੂ
ੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇ
ਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁ
ਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏਖਾਰੁ॥ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸ
ਰਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜ
ਗੁਚਲਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁਮਾਖਿਉਕੂੜੁਡੋਬੇ
ਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੋਕੂੜੁ

॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋ
ਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਹਛਾਧੋਇ॥ਸ
ਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉ
ਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾ
ਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕ
ਾਇਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁ
ਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦਇਆ
ਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾ

ਪਰੁਤਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਆਤੀ ਗਾਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ
ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਾਹਰਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾਸ
ਭੁਸਭੁ ਨਾ ਹੋਇਦਾ ਭੂ ਪਾਪੁ ਕਦੈ ਧੋਇਆ ਨਾਨਕੁ
ਦਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ੍ ਸਭੁ ਪਲੈ ਹੋਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਨਾਉ ਮਾਣਿਡਾ ਤਲੀ ਧਾਕੁ ਜੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਮਸਤਾ ਕਿਲ
ਣੀਐ ਪਕੂੜਾ ਲਾਲਭੁ ਛਤੀਐ ਹੋਇ ਇਕਮਾਨੀਅ
ਲਖੁ ਾਪੀਆਣੀਐ ਪ ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਣੀਐ ਜੇਵੇਹੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਣੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾਧੂ

ਕ੍ਰਿਤਿਤਿਨਾਦੀਪਾਈਐਆਤਿਖੇੜੀਸੇਵਗਾਵਈ
ਐਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਾਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿ
ਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ॥ਬੀਉਬੀਜਿਪ
ਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ॥ਜੇਇ
ਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥ਭੈਵਿਚਿਖੁੰ
ਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥

ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾ ੨੬੬
ਰੁ॥ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭ
ਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂ
ਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵ
ਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮ
ਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁ
ਕਰਹਿਗਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀ

ਸਦਾ ਵਹਿ ਤੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਹਿਛ ਤਿ ਬਰਹਿ
ਥਰਥਾਹੂ ਸਭੁ ਕੋ ਭੂਰਗਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਪਾਇ
ਨਕੋਟੀਆ ਏ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ
ਐਤਾ ਨਕ ਕਤੋਟਿਆ ਜਾਏ ਨਾਰ ॥ ਮਃ ੧॥
ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸ
ਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਅ
ਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ

ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀ
ਖਸਮੁਧਿਆਇਆਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁ
ਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆਇਕਨਾਨੋਤੂੰ
ਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਇ
ਆਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
॥ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨ
ਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ

॥੨॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆਤੇਰਾਅੰਤੁਨ
ਜਾਈਲਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿਜੋ
ਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿਰ
ਹਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਓਜਿ
ਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀ
ਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥
ਮਃ੨॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬ
ਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰ

ਸਬਦੰ ਪਾਕ੍ਰਿਤਹ ਸਰਬ ਬਸ ਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ
ਜੇਕੋ ਜਾਣੈ ਭੈਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਇਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵ
ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇਕੋ
ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿ
ਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁ

ਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ਜੇਹਾ ਘਾ
ਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ਐਸੀ ਕ
ਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਨ ਹਾਰੀ
ਐ ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾ
ਰੀਐ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥ
ਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ
ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰ

ਸੁਅਗੋਰਖਵਾਹੁ ਝੇਤੈਰ ਭੁਜਤੈਕਾਜੋਵ ੨੧੨
ਅਗੋਰਖਵਾਹੁ ਵ੍ਰਿਆਪੂਰਿਰ ਭੁਤਪੈਕਾਸਭੁ
ਅਗੋਰਖਵਾਹੁ ਕਲਜੁਗਿਰ ਭੁਅਗਨਿਕਾਂ
ਭੁਭੁਅਗੋਰਖਵਾਹੁ॥੪॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਕਹੈ ਸੋਤਿਥ
ਭੁਭੁ ਆਮੀਸਚਾਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿਰਹੋ ਸਭੁਕੋਸ
ਚਿਸਮਾਵੈ ਰਿਗੁਕਹੈਗਹਿ ਅਭਰਪੂਰਿ ਗਾਮ
ਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿ ਸੂਝ ਨਾਇਲਾਇ ਐਪਰਾਛਾਤਿ
ਜਾਹਿ ਨਾਨਕਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ਨੁਜਾਮਹਿ

ਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁ
ਭਾਇਆਪਾਰਜਾਤੂਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰ
ਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰ
ਬਣੁਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆਨੀਲ
ਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁ
ਕੀਆਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰਪੜਹਿਗੁ
ਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀ
ਚੁਸਦਾਏਤਉਨਾਨਕੁਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥ਪਉੜੀ

ਸਤਿਗੁਰਾਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸ ੨੧੩
ਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆ
ਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ
ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿ
ਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰ
ਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿ

ਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬ
ਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕ
ਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕ
ਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐ
ਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋ
ਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀ
ਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਪੜਿਪੁਸ
ਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸ

ਸਾਧੰ। ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ। ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿ ੨੭੯
ਹਾਲਬਿਚਾਰੰ। ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ
ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ। ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕ
ਰਮੰ। ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਕਰਮੰ। ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹ
ਚਉਧਿਆਵੈ। ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ।੨
।ਪਉੜੀ। ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾ। ਛਡਿਦੁਨੀਆ
ਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ। ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾ। ਆਪੇਹੀ
ਕੀਤਾਪਾਵਣਾ। ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿ

ਭੀੜੈਅਗੋਜਾਵਣਾਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿ
ਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾਕਰਿਅਉਗ
ਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਦਇ
ਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ
ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਂਡੇਘਤੁ॥ਨਾ
ਏਹੁਤੁਟੈਨਾਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ
ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ਚ
ਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ

ਸਿਖਾਕੀਨਿਰਵਾਂਣੀਆਗੁਰੁਭੂਬ੍ਰਾਹਮਣੂਥਿਆ ੨੭੫
ਤਿਨਮੁਆਤਿਨੂਝਾੜਿਪਾਇਆਅਦ੍ਵੈਤਰਗਾਰਗਾਇਆ॥੧
॥ਮ:੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂ
ੜੀਆਲਖਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀ
ਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕ
ਤੀਐਬਾਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿ
ਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇਆ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣ
ਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁ

ਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪ
ਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿ
ਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥੩॥ਮਃ੧॥ਤਗੁਨ
ਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥
ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨ
ਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ਵਟਿਧਾਗੇਅਵ
ਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗਲੁ
ਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਮ

ਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੂਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇ
ਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥
ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁ
ਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁ
ਪਾਇਸੀ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਫ
ਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਮਾਣਸਖਾਣੇ॥ਗਊਬਿਰਾਹਮਣਿ
ਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈਧੋਤੀ

੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਗਣੇਸਾਇ ਨਮਾ ॥ ਅਥਨਿ ੧
ਰਬਾਣਪ੍ਰਕਰਣਲਿਖਤੇ ॥ ਬਾਲਮੀਕੋਵਾਚ
ਹੇਭੁਾਰਦ੍ਵਾਜ ਉਪਸਮਪ੍ਰਕਰਣਕੇਅੰਤ
ਰਨਿਰਬਾਣਪ੍ਰਕ੍ਰਣਸੁਣ ॥ ਜਿਸਕੇਜਾਣੇਤੇਨਿ
ਰਬਾਣਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿ ॥ ਬਡੇਉਤਮ
ਬਚਨਜੋਮੁਨਿਨਾਇਕਰਾਮਜੀਪ੍ਰਤਿਕਹੇਹੈਂ
ਸੋਰਾਮਜੀਕੈਸਾਹੈ ॥ ਜੋਮੁਨੀਸ੍ਰਵਾਕਅਰਥ
ਕਹਾਹੈ ॥ ਸਭੁਬਿਰਤੇਮਨਕਉਖੋਚਰਕਾਬਿਤਿ

ਸੀਦਿਖੇਜਿਸਨੇਇਸਥਾਪਨਕੀਆਹੈ॥ਅਰੁ
ਅਵਰਭੀਜੋਰਜੋਲੋਕਹੈਂਸੋਸਭਿਨਿਸਪੰਦਹੋ
ਇਰਹੇ॥ਅਨੇਕਭਾਂਤਭੂਪਰਮੂਰਤੀਲਿਖਛੋ
ੜੀਹੈਂ॥ਐਸੇਹੋਇਕਰਿਵਿਸਮਟਜੋਕਿਦਰਸਨ
ਹੂਕਉਂਵਿਚਾਰਤੇਹੈ॥ਅਰੁਕੀਠਕਉਂਹਲਾਵ
ਤੇਹੈਂ॥ਸਿਰਅਰੁਭ੍ਰਵਹੂਕਉਂਫੇਰਤੇਹੈਂ॥ਅਰੁ
ਵਿਸਮੈਆਸਚਰਜਕਉਂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਤੇਹੈਂ॥ਤਿ
ਸਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆਜੋਹੈਪ੍ਰਕਾਸ॥ਤਿਸਕ

ਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਗਾਜੁਾਇ ੨
ਭੁਜਗਾਤ੍ਰੁਮਤਜਾਣਕਰਿਕਿਆਵਿਚਰਤੇਖੇ
ਜੋਹੈਹੀਨਹੀਐਸੋਅਸਚਰਜਾਵਿਖੇਅਸਰਥ
ਜਾਹੋਵਹਿਗਾਤੁਬਾਦਿਨਕਾਚਤਰਥਖਣਗਾਅਨ
ਰਹਾਅਭੂਨੂਰਜੁਾਇਸਾਥਿਤਹੂਆਆਨੋਵਿ
ਸਿਸਟਜੀਕੇਵਚਨਸੁਣਕਾਰਿਣਿਸਕਉਫਲ
ਲਾਗਾਤੁਾਹੈਜੋਵਾਹਕਤੇਜਖੀਣਹੋਗਾਇ

ਆ॥ ਅਬ ਸੀਤਲਤਾ ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ॥
ਅਬ ਸ੍ਵਰਗ ਤੇ ਜੋ ਸਿਧ ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਥੇ ਤਿਨ
ਕੇ ਗਲੇ ਵਿਖੇ ਮੰਦਾਰ ਬ੍ਰਿਖਹੁ ਕੇ ਫੂਲ ਥੇ॥
ਪਵਨ ਕੇ ਚਲਨੇ ਕਰਿ ਸਭਾ ਇਸ ਥਾਨ ਸੁਗੰ
ਧਤ ਹੋਤ ਭਈ॥ ਅਬ ਦਵੇ ਫੂਲ ਧੂਪ ਰਕ੍ਰੈ
ਜਾਰ ਸਬਦ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਬ ਭੂਰੋ ਧੇਕੇ ਮਾਰਗ
ਕਰਿ ਸੂਰਜ ਜੀ ਕੀਆਂ ਕਿਰਣਾ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਿ

ਨਕਾਰਿਕਮਲਫੂਲਸੂਰਜਮੁਖੀਰਾਜੇ ੩
ਅਰੁਦੇਵਤਿਅਨੁਕੇਸੀਸਊਪਰਜੋਥੇ ਸੁਕ
ਚਨਲਾਗੋ ਜੈਸੇ ਮਨ ਸਿਤੁਜਥਾਤਕੀ ਮਤ੍ਰ
ਨਿਵਰਤੁ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਬ੍ਰਿਤ ਸੁਕਚਦੀਆ ਤ੍ਯੋਂ
ਤੈਸੇ ਸੁਕਚਦੇਆ ਵਹਿ ਅਰੁ ਬਾਲਕ ਜੋ ਸਭ
ਵਿਖੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਰੁ ਪਿੰਜਰਿਆ ਵਿਖੇ ਪੰਛੀ
ਬੈਠੇ ਥੇ ਬੋਲਣੇ ਤੇ ਰਹੈ ਤਿਨਕੇ ਭੋਜਨ ਕਾ ਸਮਾ

ਹੂਆਬਾਲਕਹੁਕੇਭੈਣਨਹੁਨੀਸੰਤਮਾਂਤ
ਉਠੀਆਗਅਭੂਰਉਤੇਬੇਪਹਰਰਾਜਾਕੇਨੌਖਿ
ਤਨਗਾਰੇਛੈਣੇਸਰਨਾਈਭੇਰੀਆਂਬਾਜਣੇ
ਲਾਗੀਆਂਬਿਸਿਮ੍ਰਜੀਜੋਬਦੀਊਚੀਸੁਰ
ਸਾਂਥਕਹਤਾਂਬਾਂਤ੍ਰਿਸਕਾਸਬਦ੍ਰੁਨਗਾਰਿ.
ਅਹੁਅਭੂਬਜੈੜਹੁਕਾਰਿਅਛਾਵਦਿਅਗਾਇ
ਆਂਜੈਸੇਵਦਰਖਾਂਕਾਂਲਕਾਂਸੇਪਖਗਰਜਤ

ਹੈਗਾਅਤੁਸੋਰੁਤੂਮਨੀਹੋਜਾਂਤਾਂਹੈਗਾਤੈਸੇਦਿ
ਦਿਸਿਸਟਜੀਤੂਮਨੀਹੋਗਏਇਸਾਂਸਬ
ਦੂਆਗਿਸਕਾਰਿਅਕਾਸਾਪ੍ਰਥਵੀਸਭ
ਦਿਸਾਂਭੁਰਰਹੀਆਂਪੈਜਾਰਿਅਪੂਦਿਖੇਪੰਛੀ
ਭੁਣੂਭੁਣੂਸਬਦਕਰਣੇਲਾਂਗੇਆਪੀਖਰੂਕ
ਉਪਸਾਂਭਕਾਰਿਜੈਸੇਭੂਕੰਪਾਆਂਏਤੇਲੋਕ
ਕੰਪਤੇਸਬਦਕਰਤੇਹੈਂਤੈਸੇਪੰਛੀਸਬਦਕ

ਰਣੈਲਾਗੋਗਅਭੁਤਟਕਣੈਲਾਗੋਗਬਾਲ
ਕਜੌਵੇਸੋਮਾਤਾਕੀਤੂਰਾਜਾਣਿਬਾਮਿਲਗਏ
ਬਣਾਸਬਦੂਹੂਆਗਾਤਿਸਕੇਅਨਿਤਰਸੁਨ
ਸਾਰਭੂਲਾਵਿਾਸਿਸਟਜੀਬੋਲੇਸਭਾਕੇਸਾਪਿ
ਦਿਖੋਗਹੋਨਿਤਪਾਪਰਪ੍ਰਨਾਬਸੈਤੇਰੇਭੂਪੀ
ਪੰਛੀਕਿਰਸਾਵਟੇਕੇਨਿਮਿਤਅਪਣੇਦਾਕ
ਭੂਪੀਜਾਲਕਰਿਪਸਾਰਿਆਹੈਗਤਿਸਤੇਆ

ਪਨ੍ਹੇਚਿਤਕਉਦਾਸਿਕਰਕੈਆਤਮਪਦਵਿਖੇ ਪ
ਡ੍ਰੋਨ੍ਹਾਹੋਰਮਜੀਇਵੁਜੋਮੈਤੁਝਕਉਉਪ
ਦੇਸਕੀਆਹੈ।ਤਿਸਕਾਜੋਸਾਰਹੈ।ਤਿਸਾਵਿ
ਖੇਦੂਰਭੂਪਕਉ।ਤਿਆਗਾਕਾਰਿ ਚਿਤਕਉਲ
ਗਾਇ।ਜੈਸੇਹੰਸਜਲਕਉ।ਤਿਆਗਕਾਰਿ
ਦੂਪਕਉਪਾਨਕਰਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਸਭੁਉਪਦੇ
ਸਆਦਿਤੇਲੇਕਾਰਿਅੰਤਪ੍ਰਜੰਤਦਾਰਦਾਗ

ਵਿਚਾਰਕਰਿਸਾਰਕਉ ਅੰਗੀਕਾਰਕਰਿ
ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੇ ਸਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਉਤਰਕਰਿ
ਪਰਮਪਦਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗਾ ਅਨਥਾ
ਨਹੋਵੈਗਾ ਹੇਰਾਮਜੀਜੋ ਇਨਵਚਨਹੂ
ਕਉ ਅੰਗੀਕਰੁਕਰੈਗਾ ਸੋਤਥਸੰਸਾਰਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਤੇਉਤਰਜਾਵੈਗਾ ਅਰੁਜੋ ਅੰਗੀਕਾਰ
ਨਕਰੈਗਾ ਤਬਨੀਚਗਤਿਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋ

ਵੈਗਾ ਜੈਸੇ ਬੀਧਿ ਆਰਲ ਪਰਬਤ ਕੀ ੬
ਖਾਤ ਵਿਖੇ ਹਸਤੀ ਗਿਰ੍ਹਿਆ ਕਸਟ ਪਾਵ
ਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਕਸਟ ਪਾਵੈਗਾ
ਹੋਰ ਮਨ ਜੀ ਇਤੁ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਹੈਂ ਸੌ ਤੇਰੀ ਬੁ
ਧਿ ਇਨ ਕਊ ਗਿਆਨ ਨ ਕਰੈਗੀ ਤਬ ਅਰਥ
ਕਉ ਗ੍ਰਿਹੈਗੀ ਜੈਸੇ ਪੰਖੀ ਹਾਥਾ ਵਿਖੇ ਦੀ
ਪਕ ਤੇ ਆਗਾ ਕਾਰਿਰਾ ਤੇ ਕੇ ਸਮੋਟੋਇ ਵਿਖੇ

ਰਿਕ੍ਰਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਰਿਕ੍ਰਹਿਰਣਾ।।ਅਭ੍ਰਕੌਅ
ਸੰਗਾਹੋਇਕਰਿਦਿਦਹਾਰਦਿਖੇਦਿਰਗਹਿ
ਰਾ।ਤਉਆਮਾਸ੍ਰਿਪਤਾਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗਾ
।ਇਉਜੋਸੋਤੁਤੁਕਉਆਤਮਤਤਗਿਆਨ
ਅਭੁਮੋਨੇਨਾਸਅਭੁਵਾਸਨਾਹੈਕਹਾਹੈ।।ਏ
ਸਆਤਿਆਸਕਾਰਿਸਿਪਤਾਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋ
ਵੈਗਾ।।ਇਉਸਾਸਤ੍ਰਕਾਸਿਧਾਂਤਹੈ।।ਹੇਸਭ

ਕੋਮਾਹਾਰਾਜੋਰਾਮਲਛਮਣਭੂਪਤੋਜੋ
ਕਛੂਮੈਤੁਮਕਉਕਹਾਹੈਂਗਤਿਸਕਉਤ੍ਰੂ
ਸਾਵਿਚਾਰਹੂਗਾਅਰੁਅਵਰਜੋਕਹਣਾਹੈ
ਸੌਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਕਹਉਗਾਬਾਲਮੀਕਿ
ਵਾਚਾਹੇਸਾਧਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਨੀਸ੍ਰ[illegible]ਨਾ
ਬਕਹਾਤਬਸਰਥਸਭਾਉਠਿਚਲੀਭੂਈ
ਅਰੁਵਿਸਿਸਟਜੀਕੇਵਚਨਪੁਕਉਪਾਇ

ਕਰਿਸਭੁਹੀਲਿਖਣੁਆਏਜੈ ਸੋਮੂਰਖ
ਕਉਪਾਇਕਾਰਿਕਮਨਲੀਆਲਿਖਣੁਆ
ਵਤੀਆਹੈ।ਤੈਸੋਲਿਖਣੁਆਏ।ਅਭੁਵਿਸਿ
ਸਟਾਦਿਸ੍ਟਾਸਿਰੁਕਉਆਪਣੇਆਸ੍ਮਕਉ
ਲੇਏਗਏ।ਅਭੁਅਕਾਸਚਾਰੀਜੋਦੇਵਤੇ
ਥੇਅਭੁਸਿਧਥੇ।ਸੋਇਹਿਸਟਾਕਉਨ
ਮਸਕਾਰਕਰਕੈਆਪਣੇਆਪਣੇਇਸਥਾ

ਹੁਕਉਗਏ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥੁ ਅਰਧਪਾਵ
ਕਾ ਵਿਸਿਸਟਜੀਕਉ ਪੂਜਨਤਭੁਾਇਆ ਪੂਜਕ
ਰਿਆਪਣੇਅੰਤਹਪੁਰਵਿਖੇਗਇਆਅਰੁ
ਸ੍ਰੋਤੇਭੀਆਗਿਆਲੈਕਰਿਆਪਣੇ੨ਇਸਥਾਂ
ਨਦੁਕਉਗਏ ਰਾਜਾਕੁ ਮਾਰਗਆਪਣੇਅੰਤਹ
ਕਉਗਏ ਮੁਨੀਸਰਬਨਕਉਗਏ ਰਾਮ
ਲਛਮਣਸਤ੍ਰੁਘਨਬਿਸਿਸਟਜੀਕੇਆਸ੍ਰਮ
ਕਉਗਏਸਾਧਿਆ ਪੂਜਾਕਰਕੈਭੋਜਨਆਪਣੇ

ਰਿਹਾਮੈਂਆਏਾਂਤਬਸਰਬਤੁਸੋਤੇਅਪਨੇ
ਅਪਨੇਇਸਥਾਂਨਹੁਕਮੁਜਾਂਇਕਰਿਇ
ਸਨਾਂਨਸੀਧਿਆਆਦਿਕਕਰਮਕਰਤੇਭਏ
ਬਹੁਰਿਪਿਤ੍ਰਦੇਵਤਾਆਦਿਕਕਉਪੂਜਤੇਭ
ਏ ਬਹੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣਤੇਲੇਕਰਿਸੂਦ੍ਰਪ੍ਰਜੰ
ਤਸਭਕਉਭੋਜਨਕਰਾਇਆਅਰੁਆਪ
ਭੀਮਿਤ੍ਰਭਾਈਅਪੁਸਾਂਥਿਭੋਜਨੁਕੀਆ
ਬਹੁਰੁਜਾਵਾਂਸਕਤਅਪਨੇਦਰਬਾਰਅਸ

ਮਕੇ ਬਰ ਮਕਤੁ ਸਾਪਤੇ ਭੁਏ ਜਿਧ ਸੂਜ
ਭੁਗਾਵਨ ਅਸਤ੍ਰ ਦੂਆਇਏਨ ਕੀਨ੍ਹਿ ਆਨਿ
ਦਰਤੁ ਹੋਰਾਈਆਂ ਗਾੜ ਆਨ ਧਾਪਤ ਭੁਈ
ਨਿ ਸਾਚਰਣਾ ਆਨਿ ਵਿਚਰਨੇ ਲਾਗੋ ਤਬ ਭੂਰ
ਰ ਅਊ ਰਾਜਾ ਰਿਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਖ ਰਾਜ ਪੂਤੋਜ
ਤੇਕ ਛੁਸੋਤਾਂ ਵੇਸੋਰਾਂ ਤਕਥੁੰ ਇਕਾਂਤ ਬੈਠਕ
ਰਿਆ ਪਣੀਆਂ ਜਿਨਾ ਵਿਛੂਆਂ ਇਕਰਿ ਵਿਚ

ਰਤੇ ਭਏ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜੇ ਆਪ
ਣੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਸਥਨ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਣੁ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਕਾ ਵਿਦ੍ਯਾ ਇਕ
ਰਿਦਿ ਵਿਚਾਰ ਰਤੇ ਭਏ ਜੋ ਸੈਸਾਰ ਤਰਣੇ
ਕੋ ਉਪਾਇ ਕਿਆ ਕਹੇ ਹੈਂ ਵਿਸਿਸਟ ਜੀ
ਕਿਆ ਵਚਨ ਕਹੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਦਿ ਖੇ ਭਲੇ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿਤ ਕਉ ਇਕਾਗ੍ਰ ਕਰਤੇ ਭਏ
ਏਕ ਪਹਰ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚਾਰ ਨਿਦ

ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ॥ ਜੈਸੇ ਰੇਸਮ ਸੂਤ ਜਾ ਅਸਤ੍ਰੂ
ਏਤੇ ਪਦਅਨੀਆ ਸੂੰਦੀਆ ਜਾਤੀਆ ਹੈ
ਤੈਸੇ ਸੁਖੇਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ॥ ਅਭੂਰਅਲ
ਛੂਅਨ ਸਤ੍ਰੂ ਅਨਤੀਨ ਪਰਹਾਦਿਸਿ ਸਟੀ
ਕੇਉਪ ਦੇਸ ਕਉ ਦਿਚਾਰਨੇ ਭਏ॥ ਅਰਧ
ਪਹਰ ਸੋਏ ਏਕ ਹੂ ਨੂ ਉਠੇ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਥ ਸ
ਭੂਨੀ ਦਿਚਾਰ ਪੂਰਬਕ ਰਾਤ੍ਰ ਕਉ ਦਿਚਾਰ
ਤੇ ਭਏ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹਕਮ ਹੋਏ ਪ੍ਰ ਆਈਆ

ਸੂਰਜਕੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਿਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀਕ੍ਰਾਂਤਜਾ
ਤੀਰਹੀਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਕਮਲਮੂੰਦੇਰਾਏ
।੧।ਇਤਿਸ੍ਰੀਨਿਰਬਾਣਪ੍ਰਕਰਣੇਏਦਿਵਸ
ਦ੍ਵਿਯਾਪਾਰਵਰਨਨੰਨਾਮਸਰਗਾਹਾਬਾ
ਲਮੀਕਿਵਾਚ।ਹੇਸਾਧਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਰਾ
ਤ੍ਰਿਬਿਤੀਤਭਈਤਾਂਮਕਾਪਟਲਾਨਿਵ
ਰਤਹੂਆਤਬਰਾਮਲਛਮਣਸਤ੍ਰਘ
ਨਤੀਨੋਬਾਹਿਇਸਨਾਨਕ੍ਰਤਭਏਸੀ

ਆਆਦਿਕਕਰਮਕੀਏ ਬਣੁਨੂਦਿਸਿ
ਸਟਜੀਕੇ ਆਸ੍ਰਮਕਉਗਏ ਤਉਤਹਾਂਜਾਇ
ਦਿਸਾਵਿਤਭੁਏ ਬਣੁਨੂਦਿਸਿਸਟਜੀ
ਸੰਧਿਆਆਦਿਕਕਰਮਕਰਕੈ ਅਗਨ
ਹੋਤ੍ਰਕਰਣੇ ਲਾਗੇ ਤਉ ਜਬ ਕਹਿਭੂਕੇਤ
ਬਰਾਮਣੀ ਆਦਿਕਾਂ ਦਿਸਿਸਟਜੀਕਉ
ਅਰਘਪਾਦ ਕਰਕੈ ਪੂਜਤਭਏ ਤਉਰ
ਣਪੂ ਪਰਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਮਸਤਕਰਾਖਾ
ਜ ਬਰਾਮਣੀਗਏ ਬੇਤ੍ਰ ਬਾਦਿਸਿਸਟ

ਜੀਕੇਹੁਆਰੈਪਰਮੈਨਬੀਗਏਕਪ੍ਰੀ
ਵਿਖੇਕਈਸਹਸ੍ਰਜੀਵਆਨਪ੍ਰਾਪਤਭ
ਏਰਾਜਨੁਸਾਰਬ੍ਰਹਮਣਮੁਨੀਸੁਰਹਸ
ਤੀਖੌਸ਼ਰਥਾਆਨਪ੍ਰਾਪਤਭਏਤਬ
ਵਿਸਿਸਟਜੀਰਾਮਜੀਆਦਿਕਪੂਕਭੈਸ
ਵਿਲੋਕਾਰਿਰਾਂਜੇਦਸਰਥਕੇਗ੍ਰਹਿਵਿਖੇ
ਆਏਤਬਰਾਜਾਦਸਰਥਕੇਤਕਮਾ
ਰਗਲੇਦੇਣੇਕਉਆਏ।ਅਰੁਵਿਸਿਸ
ਟਜੀਕਾਆਦਰਸਾਥਿਪੂਜਨਕੀਆ

ਾਅਵਰਲੋਕਹੂਭੀਧਰਤੁਪੂਜਨਕੀਆ
ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸਭਾਦ੍ਵਿਖੇਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੂਏ
ਤੁਧਨਭੁਚਰਅਭੂਭੂਚਰਰਜੇਤੇਕਛੂਸੋਤਾਂਥੇ
ਸੋਸਭੁਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੂਏ ਸਭਾਦ੍ਵਿਖੈਂਆਇ ਥੇ
ਨਮਸਕਾਰਕਰਕੈਬੈਠਗਏ ਜੇਤੇਬਹੂ
ਸਭਾਕੇਲੋਕਥੇਸੋਨਿਸਪੰਦਾਇਕਾਗਰ
ਹੋਇਕਰਿਇਸਾਬਿਤਭਏਜੈਸੇਨਿਸ
ਪੰਦਦ੍ਰਕਾਰਿਕਸਲਾਹੂਕੀਧਾਣਅਚਲ

ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਸਾ ਵਿੱਚ ਭਏ

੩ ਭਟਜਨ ਜੋ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਥੇ ਸੋ

ਏਕ ਓਰ ਇਸਾ ਵਿਤ ਭਏ ਤਬ ਸੂਰਜ ਕੀ

ਆ ਕਿਰਨਾ ਭੂਰੇ ਥੇ ਕੇ ਸਾਰਗਾਆਂ ਨਭ

ਈਆ ਸਨੌ ਕਿਰਣਭੀ ਦਿਸਿਸਟ ਜੀ ਕੀ

ਓਰ ਗਾਸਾਈਂ ਦੇਖਤ ਭਏ ਜੈਸੇ ਕਰ ਧੂਜਸ

ਪਤ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖੇ ਜੈਸੇ ਪੂਰਣ ਦਸੂਤਕੀ

ਓਰ ਦੇਖੇ ਜੈਸੇ ਭਾਰਤੂ ਦਿਸਨ ਓਰ ਦੇਖੇ

ਤੈਸੇਵਿਸਿਸਟਕੀਓਰਰਾਮਜੀਦੇਖਤੇ
ਭੇ।ਜੈਸੇਬਦਰਾਭੂਮਤਾਭੂਮਤਾਅਕਾਸਮੇ
ਰਥਾਤੁਕਮਲਭੂਪਰਆਨਬੈਠਤਾਹੈ।ਤੈ
ਸੇਰਾਮਜੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਅਵਧਪੁਤੇਦੇਖਤੇ
ਦੇਖਤੇਵਿਸਿਸਟਜੀਊਪਰਆਨਇਸ
ਥਿਤਭਈ।ਅਭੂਵਿਸਿਸਟਜੀਰਾਮਜੀ
ਕੀਓਰਦੇਖਤਾਭਇਆ।।ਸ੍ਰੀਵਿਸਿਸਟੋਵਾ
ਚ।।ਹੇਰਘਨਿਦਨਮੇਜੋਤੁਝਕਉਉਪਦੇ

ਸਕੀਆਹੈ।ਤੁਸਕਢੂਸਿਮਣਣਬੀਆ
ਜੋ'ਇਹੁਵਚਨਕਹੇਹੈਂ।ਕੈਸੇਵਚਨਕਹੇਹੈਂ
ਜੋਪਰਮਾਰਥਬੋਧਕਾਕਾਰਣਅਨਿਦਮ
ਹਾਂਗੰਭੀਰਵਚਨਕਹੇਹੈਂ।ਆਅਬਾਅਦਰਭੁ
ਬੋਧਕਾਕਾਰਣਅਭੁਆਗਿਆਨਸਭਕੇਨ
ਸਕਰਤੇਇਦ੍ਵਸਣਵਚਨਹੈਂਤਿਨਕਉਸੁ
ਣਾਆਤਮਾਸਿਧਾਂਤਾਨਿਰੰਤਰਸਾਸਤ੍ਰਭੁਣ
ਕਉਕਹਤੇਹੈਂ।ਹੇਰਾਮਜੀਵੈਰਾਗਅਭੁਆ

ਭਿਆਸਅਭੂਤਤਕਾਵੀਚਾਰਇਸਕਰਕੈਸੀ ੧੪
ਸਾਰਸਮੂੰਦਕਭੂਤਿਰਹੀਤਹੈਂਸੀਸਕਤਤਕੇ
ਬੋਪਕਾਰਿਦ੍ਰਬੋਪਾਨਿਵਰਤਹੋਤਾਹੈਂਤ
ਬਦਾਸਨਕਾਅਵੇਸਨਸਟਹੋਜਾਤਾਹੈਆ
ਭੂਨਿਰਦੂਖਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਕੈ
ਸਾਪਵਹੈਦੇਸਕਾਲਅਭੂਵਸਤੂਕੇਪਰਛੇ
ਦਤੇਰਹਤਹੈਂਸੋਈਬ੍ਰਹਮਜਰਾਤਭੂਪਹੋ
ਇਕਾਰਿਇਸਾਵਿਤਭਾਇਆਹੈਅਭੂਸ

ਕਰਕੈ ਦ੍ਵੈਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਾਂਸਤ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰਥ
ਬਭ੍ਰਾਂਦਿ ਕਰਕੈ ਆਦਿ ਢਿਨ ਹੈ ਸਰਬਤ੍ਰ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਹੈ ਸਤ੍ਯ ਸਮਾਨ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਹ
ਤਸਰੂਪ ਜਾਣਕਾਰਿ ਸਾਂਤਵਾਨ ਹੋਤ ਹੈ ਹੇ
ਰਾਮ ਜੀ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤੁ ਅਪਣੇ ਆਪ
ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਨ ਕਛੁ ਚਿਤ ਹੈ ਨ ਅ
ਵਿਦ੍ਯਾ ਹੈ ਨ ਮਨ ਹੈ ਨ ਜੀਵ ਹੈ ਇਹ ਸ
ਭ ਕਲਪਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕਰਕੈ ਪੜੀ

ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਜੌ ਸਰਪੰਦ ਫੁਰਨਾ ਦਿਸਤੇ ਹੈ।ਅ ੧੫
ਫੁਰਿਤ ਹੈ। ਸੋ ਕਲਨਾ ਰੂਪ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ। ਬ੍ਰ
ਹਮਤੇ। ਇਤਰ ਪਦਾਰਥ ਕੋਊ ਨਹੀ। ਹੇ ਰਾਮ
ਜੀ ਸੁਰਗ ਪਤਾਲ ਭੂ ਆਦਿ ਦੇਸਦਾਸਿਦਤੇ
ਆਦਿ ਲੈਕਰਿ ਅਰੁ ਰੈਦਿਣ ਪ੍ਰਜੰਤ ਜੋ ਕਛੁ
ਦਿਸਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਸਭੁ ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ। ਚਿਤ੍ਰੁ
ਪਟੇ ਅਨਕ ਭੁ ਨਹੀ। ਹੁਦਾ ਜਾਨ ਅਰੁ ਜਿਵ
ਖਾਂਪਦ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈਕਰਿ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥

ਜਬਲਗਤਾ ਆਗਿਆਨਕਾਲ ਨਕਰਿ ਜਾਗ
ਤ੍ਰਾਵਿਖੇ ਦ੍ਰਸਬ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ।। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਭੁਵਨ
ਨਹੀਂ।। ਤਬਲਗ ਚਿਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਕਲਨਾ ਹੋ
ਤੀ ਹੈ।। ਅਰੁ ਜਬਲਗ ਦੇਹਾਦਿ ਵਿਖੇ ਅਹੰਭ
ਵ ਹੈ।। ਅਰੁ ਅਨਾਤ ਮਾਦ੍ਰਿਸਾ ਵਿਖੇ ਮਮਤ ਹੈ
।। ਤਬਲਗ ਚਿਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਭ੍ਰਮ ਹੋਤਾ ਹੈ।। ਜ
ਬਲਗ ਸੰਤਜਨ ਅਰੁ ਸਤਸਾਸਤ੍ਰ ਦੁਪਕਾਰਿ
ਊਚੇ ਪਦ ਕਉ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ।।

ਰੂਪੁਰਖਤਾਂਖੀਣਨਹੀਭੁਈਆਂਤੁਬਲਕਾਰਿ
ਸਾਂਦਿਕਭੂਮਹੋਤਾਹੈਂਹੋਰਾਮਜੀਤਬਲ੍ਯਾ
ਦੇਹਅਭਿਮਾਨਾਸਿਖਲਤਾਂਕਉਨਹੀਪ੍ਰਾਪ
ਤਭੁਈਆਂਅਉਸੰਸਾਰਕੀਭੁੰਦਨਨਹੀ
ਮਿਟੀਆਅਉਸੰਸਕਾਰਿਆਨਕਰਕੈਇਸਾਧਿ
ਤਨਹੀਪਾਈਆਂਤੁਬਲਕਾਰਿਚਿਤੁਆਂਦਿਕ
ਪ੍ਰਗਟਹੋਂਜਬਲਗਾਅਗਿਆਨਕਰਕੈ
ਅੰਧਹੋਤਬਲਕਾਰਿਵਿਖਅਉਕੀਆਸ

ਕੇ ਅਵੇਸ ਕਰਿ ਮੂਰਛਤ ਹੈ। ਜੋ ਬਲਭਾ ਸੋ
ਹ ਮੂਰਛਾ ਤੇ ਉਠਿ ਨਹੀ। ਤੂ ਬਲਭਾ ਚਿਤ
ਆਦਿਕ ਕਲਪਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਹੇ ਭਾ ਜੀਜ
ਬਲਭਾ ਆਸ ਭੂਪਾਦ੍ਰਿ ਜਕੀਗਿ ਪਰਿ ਦੇਹੂਪੀ
ਬਨਾਦਿ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤੂ ਬਲਭਾ ਵਿਚਾਰ
ਭੂਪੀ ਚਕੋਰ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ। ਜ ਬਲ
ਭਾ ਭੋਗਾਵ ਸਨ ਨਹੀ ਮਿਟਤੀ। ਤ ਬਲਭਾ
ਰਿਦਾ ਸੀਤਲ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਜ ਬਭੋਗਾਦੁ

ਕੀਵਾਸਨੀਅਟਜਾਵੈਅਭੁਸੀਬਲਤਾਸੰਤ
ਗਿਦੇਵਿਖੇਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਾਤਬਚਿਤ
ਭੂਪੀਬ੍ਰਿਆਨਿਵਰਤਹੋਜਾਤਾਹੈਜਬਮੋਹ
ਅਭੂਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਰਤਕਰੀਐਅਭੁਨਿ
ਤਸੀਤੁਲਸੈਬ੍ਰਤਹੋਵੈਾਤਬਚਿਤਸਾਂਤ
ਭੂਮਕਾਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਹੇਰਾਮਜੀਸ੍ਰਿ
ਸਪੁਰਖਕੀਾਇਸਾਚਿਤਸਭੂਪਾਵਿਖੇਭੁਏਕੈ
ਸੋਆਪਕਉਦੇਹਤੇਦੂਰਦੇਖਤਾਹੈਤਿ

ਸਸਿ ਮਕਦਵਰ ਸੀ ਕੋ ਰਵਿ ਤਕੀ ਭੂ ਮਕਾਂ ਕਤੀ ਹੈ

ਜਬੁ ਅਨਿਤ ਰੌ [illegible] ਨ ਤਤ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਹੋ

ਤੀ ਹੈ । ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ ਕਉ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਆਤਮ

ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਤਬ ਓਹੁ

ਪੁਰਖੁ ਜਗਤ ਕਉ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਗ ਦੇ

ਖਤਾ ਹੈ । ਅਰਥੁ ਇਹ ਜੋ ਸਭੁ ਆਪਣੀ

ਸਰੂਪ ਦੇਖਤਾ ਹੈ । ਐਸਾ ਜੋ ਆਤਮ ਸਰੂ

ਪ ਦੇਖਤਾ ਹੈ । ਤਿਸ ਕਉ ਜੀਵਤ ਆਦੇ

ਕਛੂਮਕਰਾਹੈ ਜੋਬਛੂਮਾਆਗਿਆਨ
ਨਿਵਰਤਹੋਤਾਹੈ ਤਬਪਰਮਾਅਦੈਤ
ਪਦਉਦੇਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇਰਾਤ੍ਰੂਕੇਪੀਉਦੇ
ਸੂਰਜੁਉਦੇਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਮੋਹਕੇਨਿਵ
ਤਹੂਏਆਤਮਤਤਕਾਸਛਾਤਕਾਰਹੋ
ਤਾਹੈ ਜਬਸਰੂਪਕਾਸਛਾਤਕਾਰਹੋਤਾਹੈ
ਤਬਚਿਤਨਸਟਹੋਜਾਤਾਹੈ ਜੈਸੇਸੂਕਾ
ਪਾਤੁਅਗਨਿਵਿਖੇਦਾਗਧਹੋਜਾਤਾਹੈ

ਤ੍ਰੈਸੇਗੀਆਨਦਨਕਾਰਿਤ੍ਰੂਨਸਟਹੋਜਾ
ਤਾਹੈਸੋਹਰਾਮਜੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੋਮ
ਹਾਤ੍ਰਮਾਪੂਰਬਧੁਹੈਅਭੂਪਰਾਂਦਰਦਰਸੀ
ਹੈਸਰਬ੍ਰਬ੍ਰਹਮਜਿਸਕਉਦ੍ਰਿਸਟਆ
ਇਆਹੈਤਿਸਕਾਰਿਤ੍ਰੂਸਤਪਦਕਉ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਸੋਰਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਕਹੀਤਾ
ਹੈਆਭੂਤਿਸਾਰਿਧੇਦਾਸਨਾਤ੍ਰੀਦ੍ਰਿਸਟ
ਆਦਤੀਹੈਸੋਰੈਤ੍ਰਨਮਨਹੈਰਿਭੂਰਿ

ਤਮਤਪਦਕਉਪ੍ਰਾਪਤਭਾਇਆਹੈ।ਇ
ਹਜਗਾਤ੍ਰਾਗੀਆਨਦਾਨਕਉਲੀਲਾਮਾ
ਤ੍ਰਭਾਸਤਾਹੈ।ਦਿਵਹਾਸਕਰਤ੍ਰਾਹੈਅਰੁ
ਅਤਿਰਸਾਂਤਵ੍ਰਨਹੈ।ਨਿਤ੍ਰਡ੍ਰਿਪਤਿਹੈ
ਸਰਬਦਾਉਸਕੋਆਤਮਜੋਤਿਭਾਸਤੀ
ਹੈ।ਵਵੇਕਕਰਕੈਉਸਕੋ।ਵਿਤਸੈਜਗਾਤਕੀ
ਨਿਵਰਤਭਈਹੈ।ਅਰੁਸਰੂਪਾਦਿਕੋਇ ਤ
ਸਾਖੈਂਪਾਈਹੈ।ਜੋਵਿਤਸਤੁਕਹੀਤਾਹੈ

ਬਹੁਤ੍ਰੌਹੁਕਰਮਸੇਰੇਸਟਕਰਤਾਭੀਵਿ
ਸਟਆਵਤਾਹੈ।ਪਰੁਮੋਹਕਉਨਹੀ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾ॥ਜੈਸੇਭੁੰਨਬੀਜਉਗਾਵ
ਤਾਨਹੀ।ਤੈਸੇਗਿਆਨੀਕੀਦੇਸਟਜਨ
ਸਕਾਕਾਰਣਨਹੀ॥ਅਰੁਜੋਅਗਿਆਂ
ਨੀਹੈ।ਤਿਸਕੀਵਾਸਨਾਓਹਸੰਜੁਗਤੁਹੈ
ਜੈਸੇਕਚਾਬੀਜੁਬਹੁਤੁਉਗਾਵਤਾਹੈ।ਤੈ
ਸੇਅਗਿਆਨੀਂਵਾਸਨਾਕਰਕੈਬਹੁਤੁਬ

ਧੁਨ੍ਹਜਨਮਲੈਤਾਹੈ।ਅਭੁਜਿਸਾਰੋਤ
ਸਿਉ ਅਸਕਤਤਾਨਿਵਰਤਭਈਹੈ।ਸੋ
ਤਿ ਸਕੀਦਾਸਨਜਨਸਕਾ ਕਾਰਣਨਹੀ
ਓਹੁਰੋਤਸਤਕਹੀਤਾਹੈ।ਹੋਰਾਅਜੀ
ਜਿਨਹੁਪੁਰਖਹੁਪਾਵਣੈਜੋਗੁਪਦੁਯਾ
ਇਆਹੈ।ਅਹੁਰੀਆਨਅਗਾਨਕਰਕੈ
ਇਤੁਦਗਾਪਕੀਆਹੈ।ਸੋਖੁਝਾਨ
ਮਨਹੀਲੈਤੋ।ਜੋਤਾਕਭੂਜਗਤਹੈ।ਸੋ

ਤਿਸਕਉ ਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੋ ਬ੍ਰਿਭ
ਅਭੂਰਤਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਵੋਹੈ। ਵਸਤੂ ਏਕ
ਹੀਹੈ। ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹ ਮ ਅਭੂਜਗਤਨਾਮਮਾ
ਤ੍ਰਵੋਹੈ। ਜੈਸੇ ਜਲਵਿਖੇ ਤਰੰਗਾਬੁਦ
ਬੁਦੇ ਜਲਰੂਪਹੈ। ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਖੇ
ਜਗਤੁ ਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਹੈ। ਵੈਸੇ ਤਿਨ ਆਤਮ
ਰੂਪੀ ਸਰਬਹੈ। ਅਭੂਜਗਤਰੂਪੀ ਤ੍ਰਿਪੁ
ਟਤਾਹੈ। ਹੇ ਰਾਮਜੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਤੂੰ ਹੈਂ

ਅਬੂਜੋਤੂੰਕਹੈਂਸੋਚੋਂਤੈਂਨਨਹੀਂਤੋਂਕਹੂ
ਤੌਸਮਨਤਾਹੈਕਿਉਂਜੋਤੂੰਕਹੈਂਜੋਸੋਸਤ੍ਰਹੈਂ
ਤਉਤੂੰਅਕਾਸਵਤਪੂਯਾਂਤੋਰੇਦਿਖੇਕ
ਲਨਕਾਂਉਲੇਖਕੈਸੇਹੋਵੈਂ।ਅਬੂਜੋਰੋਤੈਂਨ
ਹੈਂਤਉਸੋਕੂੰਕਿਸਕਾਕਰਤਾਹੈਂ।ਅਬੂਜੋਰਿ
ਨਸੋਹੈਤਉਨਿਰਾਸਆਦਿਸੰਤਤੇਰਗਤਯੂ
ਆਂਸਰਬਤ੍ਰਹੀਹੈ।ਆਪਣੇਸਰੂਪਕਣਿਸ
ਸਰਣਕਰੂਾਂਤਬ੍ਰਸਾਂਤਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਂ
ਰਾਂ।ਜੋਸਰਬ੍ਰਭਾਵਦਿਖੋ।ਇਸਾਵਿਤਹੈਂ

ਅਰੁ ਸਭ ਕਉ ਉਦੇ ਕਰਣੇਹਾਰਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਹੈ
ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਹੈਂ ਤੂੰ ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈਂ ਹੇ ਰਾਮ
ਜੀ ਐਸੀ ਜੋ ਚੇਤਨ ਰੂਪੀ ਸਿਲਾ ਹੈ ਤਿਸੁ
ਕੋਊ ਦਰਾੜ ਖੋਦਾਸਨ ਰੂਪੀ ਫੁਰਣਾ ਕਹਾਂ ਹੋ
ਵੈ ਰਹਤੋ ਸਰਾਂਘਨ ਰੂਪ ਹੈਂ ਹੇ ਰਾਮ
ਜੀ ਜੋ ਤੂੰ ਹੈ ਸੋ ਈ ਹੈਂ ਉਸ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਵਿਖੇ
ਭੇਦ ਕੋਊ ਨਹੀਂ ਸੋਈ ਸਤ ਅਰੁ ਅਸਤ ਰੂ
ਪ ਹੋਇ ਕਰਿ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰ
ਥਾਂ ਜਿਸ ਕੇ ਅੰਤਰ ਹੈਂ ਅਰੁ ਨਨਤਾ ਤਿਸ ਵਿ

ਖੇਕਫੁਨਹੈ।ਜਿਹਤੂੰਅਰਾਤੱਰਗ।ਆਦਿ
ਤਿਸਾਵਿਖੇਕੋਊਕਛਪਨਨਹੀ।ਐਸਾਜੋ
ਆਸਤਰੂਪਾਭਿਦਯਨਅਤਮਾਹੈ।ਤਿਸ
ਕਵਿਨਅਸਕਾਰੂਹੈ।ਹੇਰਾਮਜੀਤੇਰੀਜੈਹੈ
ਕੈਸਾਨੂਹੈ।ਆਦਿਅਭੁਅੰਤਤੇਰਹਤਾਵਿ
ਲਾਸਰੂਪਹੈ।ਅਭੁਸਿਲਾਕੇਅੰਤਰਵਤਾਰਿ
ਦਯਨਸਰੂਪਹੈ।ਅਕਾਸਵਤਾਨਿਰਮਲ
ਹੈ।ਜੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਾਵਿਖੇਤਰੰਗਾਹੈਤੈਸੇਤੇਰੇਾਵਿ
ਖੇਜਗਤਹੈ।ਸੋਲੀਲਾਮਾਤ੍ਰਹੈ।ਤੂੰਅਪਨੇ

ਪ੍ਰ

ਧਨਸਰੂਪਪਾਵਿਖੇਇਸਾਖੇਤ੍ਰਹੋਤਾਸੀਦਿ
ਜਿਸ੍ਰੈਵਾਚਾਹੋਨਿਤਪਾਪਰਾਅਜੀਜਿਸਛੈਤੇ
ਨਰੂੰਸਮੁਦ੍ਰਾਵਿਖੇਜਗਤ੍ਰਰੂਪੀਤਰੰਗਾਪਨੇਤ੍ਰ
ਰਤੇਹੈਂ।ਅਭੂਲੀਨਹੋਜਾਤੇਹੈਂ।ਐਸਾਅਨਿ
ਤ੍ਯਾਤਮਾਹੈ।ਸੋਤੂੰਭਵਕੀਭ੍ਰਾਂਵਨਤੇਮੁਕਤਿ
ਹੈਂ।ਅਭੂਭ੍ਰਾਂਵਾਅਭ੍ਰਾਂਵਤੇਰਹਤਹੈਂ।ਐਸਾ
ਜੋਚਿਦਾਤਮਾਤੇਰਾਸਰੂਪਹੈ।ਸੋਸਭਜਗ
ਤਰੰਗਹੀਸਰੂਪਹੈ।ਤੂੰਵਾਸਨਾਆਦਿਕ
ਅਦਰਨਕਹਾਹੈ।ਜੀਵਅਭੂਵਾਸਨਾਸ

ਭੁ ਆਤਮਾ ਕਾ ਕਰਨ ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਵਸਤੂ
ਕਊ ਨਹੀਂ ਤਉ ਅਵਰ ਕਥਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੇ
ਸੋਹੌ ਇਹ ਹੇਰਾਮ ਜੀ ਮਹਾਂ ਤ੍ਰਲਰੀ ਭੀਗਪ੍ਰ
ਕਾ ਸਰੂਪ ਜੋ ਚੈਤੰਨ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਸਰੂਪ ਹੈ
ਅਭੂਰਾ ਸਰੂਪ ਪੀਤ੍ਰ ਰੰਗ ਫੁਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ
ਵਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ਐਸਾ ਜੋ ਆਤਮ ਤਤ ਹੈ ਸੋਈ
ਜਗਤ੍ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰਿ ਵਿਆਪ ਰਿਹਾ ਸ
ਤ੍ਰਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਤੇ ਉਸਨਤਾ ਭਿੰਨ ਨਹੀ
ਜੈਸੇ ਫੂਲ ਹੂ ਤੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਜੈਸੇ ਜ

ਕਜਲਤੇ। ਭੂਸਨਤਾਂ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਜੈਸੇ ਸੋਭੀਨੇਤੇ
ਸਪਰਤਾਂ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਜੈਸੇ ਸੂਰਜਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਭਿੰਨ ਨਹੀ। [illegible] ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮਤੇ
ਅਨਭਵਾਂ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਅਭਿੰਨਰੂਪ ਹੈ। ਅਰੁ
ਅੰਨਭਵਤੇ ਅਹੰ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਅਹੰਤੇ ਜੀਵ ਭਿੰ
ਨ ਨਹੀ। ਜੀਵਤੇ ਮਨ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਮਨਤੇ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਇੰਦ੍ਰੀਅਹੁਤੇ ਦੇਹ ਭਿੰ
ਨ ਨਹੀ। ਦੇਹਤੇ ਜਗਤ ਭਿੰਨ ਨਹੀ। ਇਸ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਮਹਾਵਾਕ ਨੂ ਪ੍ਰਵਰਤ ਕੀਨਿਆਈਦੂਆਹੈ

ਸੋਕਛੁਪ੍ਰਵਰਤਿਆਨਹੀ॥ਨਸੀਪ੍ਰਹੀਪ੍ਰਵਰ
ਤਿਆਹੈ॥ਨਵਿਰਕਤਾਪ੍ਰਵਰਤਿਆਹੈ॥ਨਕੋਊ
ਨਹੈਨਆਧਿਕਹੈ॥ਸਰਬਏਕਾਅਖੰਡਤਸਤਾ
ਪਰਮਾਤਮਤਤਹੈ॥ਜੈਸੇਅਕਾਸਵਿਖੇਅ
ਕਾਸਇਸਥਿਤਹੈ॥ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਸਤਾਆਪਣੇ
ਆਪਵਿਖੇਇਸਥਿਤਹੈ॥ਉਹੀਸਤਾਵਸਤੂ
ਤੁਹੈਇਕਰਿਇਸਥਿਤਹੈ॥ਇਤਰਦ੍ਵੈਤਕ
ਲਪਨਕਛੂਨਹੀ॥ਐਸੇਜੋਆਪਣੇਸਰੂਪਵਿਖੇ
ਜੋਪੁਰਖੁਇਸਥਿਤਹੈ॥ਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੈ॥ਐਸੇ
ਸਾਜੋਗਿਆਨਵਾਨਹੈ॥ਜੋਮਨਇੰਦ੍ਰੀਆਸਰੀਰ

ਕੀਤੇ ਸਟ ਕਰਤਾ ਹੈ ।। ਪਰਭੂ ਸਕਊਂ ਕਰਤੂਤ ਕਾ
ਲੇਪੁ ਕਛੂ ਨਹੀਂ ਲਾਗਤਾ ।। ਹੇ ਰਾਮਜੀ ਗਿਆ
ਨਵਾਨ ਕਊਂ ਨ ਕਛੂ ਗਿਆਗਣੇ ਜੋਗ ਰਹਤ
ਹੈ ।। ਨ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਣੇ ਜੋਗ ਰਹਤਾ ਹੈ ।। ਸਰਬ
ਪਦਾਰਥਹੂ ਤੇ ।। ਨਿਰ ਲੇਪ ਰਹਤਾ ਹੈ ।। ਜਲ
ਜਥ ਕਵਰਾ ।। ਇਸ ਕਊਂ ਗ੍ਰਹਣ ਅਰੁ ਤਿਆ
ਗਣੇ ਕੀ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ।। ਤਬ ਬਲ ਗਾਸਸਾ
ਰਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾ ਭੁਗੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ।। ਇਸ ਤੇ ਪਹਿ
ਅਰੁ ਉਪਦੇ ।। ਇਕਾ ਜੋ ਸਕਊ ਅਭਾਵ ਹੋਏ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾ ਭੁਗੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ।। ਹੇ ਰਾਮ

ਜੀਕੈਸੇਤਾਂ ਕਛੁ ਜਗਤ ਹੈ ਜੋ ਏਕ ਅਦ੍ਵੈਤ ਆ
ਤਮਤ੍ਵਤ ਹੈ। ਨਨਤ ਕਛੁ ਨਹੀਂ। ਜੈਸੇ ਘਟ
ਮਟਕੀ ਉਪਾਧਿ ਕਰਿ ਅਕਾਸ ਨਾਨਾ ਅਕਾਰ ਭਾ
ਸਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਰੰਗਾਦਿ ਕਰਿ ਅਨੇਕੂ
ਪਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਪਰੁ ਨਾਨਤ ਭਾਵ ਕਉ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਹੋਤਾ। ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕਾ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਪਰੁ ਨਾਨਤ ਕਉ
ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ। ਐਸੇ ਸਰੂਪ ਕਉ ਜਾਨ
ਕਰਿ ਇਸਥਿਤ ਹੋਹੁ। ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਅੰਤਰ

ਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਕਰਿਦਿ
ਸਾਖ੍ਯਤੁਹੋਤਾਅਰੁਬਾਹਜਤੇਆਪਨੇਦੂਰ
ਟਾਸ਼ਮਕਾਦਿਵਦਿਹਾਰੂਕਰੂਾਕਾਸਟਪਥਰਕੀ
ਨਿਆਈਅੰਤਰਹਰਖਅਰੁਸੋਕਤੇਰਹਤ
ਿਇਸਾਖ੍ਯਤੁਹੋਤਾਜੀਵਨਮਾੜਆਤਮਾਕਉ
ਜੋਆਪਣਾਸਰੂਪਦੇਖਤਾਹੈਸੋਸੰਮਕ
ਦਰਸੀਹੈਤਿਸਕਾਅਗਿਆਨਅਰੁਮੋਹ
ਨਸਟਹੋਜਾਤਾਹੈਜੈਸੇਨਦੀਕਾਬੇਗੁਮੂ
ਲਸਹਤਤਟਕੋਬ੍ਰਿਛਕਉਕਾਟਤਾਹੈਤੈ

ਜੋਆਤਮਾਗਿਆਨਅਗਿਆਨਸਰਤਮੇ
ਹਕਛੂਕਾਟਤਾਹੈ।ਅਰੁਹਰਖੁਸੋਗਭੈਗ
ਦੋਖਆਦਿਕਜੋਵਿਕਾਰਹੈਸੋਚਿਤਵਿਖੇ
ਰਹਤੇਹੈਂ।ਸੋਚਿਤੁਝੂਸਕਾਨਸਟੁਹੋਇਜਾ
ਤਾਹੈ।ਹੇਰਾਮਜੀਗਿਆਨੀਸੋ[illegible]ਭੀ
ਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵਤਾਹੈ।ਪਰਸੋਵਤਾਕਦਾਚਿ
ਤਨਹੀ।ਜਿਸਕਾਅਨਾਤਮਾਵਿਖੇਆਹੰ
ਭਾਵਨਸਟਭਇਆਹੈ।ਅਰੁਭ੍ਰਾਪਜਿ
ਸਕੀਲਿਪਾਇਮਾਨਨਹੀਹੋਤੀ।ਜੈਸੇ
ਰਖਾਇਸਨਲੋਕਕਛੂਮਾਰੈਤਉਨਉਸਕੋਈ

ਸਾਰਿਆਹੋਂਨਿਰੂਪੂਰੀਂਧਾਈਆਂਨਹਿਤਾ
ਹੈਂਹੋਰਾਂਸਜੀਜੋਂਵਸਤੂਹੋਵੈਨਹੀਂਆ
ਰੂਪਾਂਸੇਤਿਸਰਬੀਆਂਈਆਂਸਾਂਨੂੰਜਾਣੀ
ਐਂਉਸਿਸਕੇਜਾਣੇਤੇਨਸਟਹੋਵੈਂਰੀਂਜੈ
ਸੇਤੇਲਾਂਬ੍ਰਿਨਾਂਵੀਪਕਾਨਿਰਬ੍ਰਣਹੋਜਾਂ
ਤਾਂਹੋਂਤੈਂਸੋਗੀਆਂਨਕਰਕੋਂਵਾਂਸਨਾਂ
ਕੈਹੋਜਾਂਤੀਹੋਂਨਚਿਤਆਚਿਤਹੋਜਾਂਤਾਂ
ਹੋਂਜਿਸਕੋਂਸੁਖਦੁਖਾਦਿਕੋਭਸਾਣਾਤਿ
ਆਂਰਾਨਹੀਂਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਿਆਤ
ਸਾਦਿਖੋਂਈਸਾਖਿਤਹੋਂਨਈਤਸੀਨਿਰ

ਤੇਰੇਜਾਗਣੇਦਿਖਾਕੀਆਅਸਰਜ
ਹੈ।ਹੇਰਾਮਜੀਜੋਗੁਰਭੀਆਫਿਦੂਹੋਤਾ
ਹੈ।ਅਰੁਸਿਖਭੀਸੁਧਪਾਇਹੋਤਾਹੈ
ਤਬਗੁਰਕੇਵਚਨਉਸਕੇਅੰਤਰਪ੍ਰਵੇ
ਸਕਰਤੇਹੈਂ।ਸੋਐਸੇਗੁਰੂਭੀਸਮਰਥਹੋਤੇ
ਮੁਣੂਕਉਆਪਣਾਸਰੂਪਰਤਛਹੈਂ।ਅ
ਰੁਸਤਸਾਸਤ੍ਰਕੇਅਨੁਸਾਰਵਚਨਸੈ
ਕਹੈਹੈਂ।ਅਰੁਤੇਰਾਬਿਦਾਭੀਸੁਧਹੈ
ਤੈਤਿਸਾਵਿਖੇਪਰਵੇਸਕਾਰਿਬਾਏਹੈ।ਜੈ

ਸੋਤਪਬਾਧਿਬੁਦੀਵਿਖੋਜਨਪ੍ਰਦੇਸ
ਕਰਿਜਾਂਤਾਂਹੋਂਤਾਂਤੈਸੇਂਤੇਰੇਵਿਖੇਵਰ
ਨਹੂਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕੀਆਹੈਹੋਰਾਪਵਹ
ਸਾਂਨਤਾਂਵਰਪਸਵੀਂਸਭੂਲਕੇਖਤੇ
ਗੁਰਪੁਕੇਗੁਰਹੈਂਹਸਾਰੇਵਰਨਤੂਸ
ਕਉਪਾਰਣੇਆਂਵਤੇਹੈਂਤਾਅਰੁਖੇਵਤੇ
ਰਹਤਹੋਕਰਿਆਪਣੇਪ੍ਰਾਕਿਰਤਅ
ਚਾਰਕਉਕਰਹੁ॥ਬਾਲਮੀਕੋਵਾਚ

ਇਕਸਭਨਸਟਹੋਣਾਤੇਹੈ।ਅਭੁਜੋ
ਪੁਰਖਆਦਿਆਤੁਮਸਾਸੜਕੇਅ
ਥਕਉਨਹੀਪਾਰਤੇਅਭੁਪੀਤਨਹੀ
ਕਰਤੇ।ਸੌਪਾਪੀਕੀਟਆਦਿਕਨੀਚ
ਜੂਨਹੂਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਗੇ।ਹੇਕ
ਮਲਨੈਨਤੇਰੇ।ਵਿਖੇਜੋਕਛੂਮੂਰਖਤ
ਰੈਚਲਤਾਥੀਸੋਨਸਟਹੋਗਈਹੈ।
ਜੈਸੇਪਵਨਕੇਠਹਰੇਤੇਜਲਅਚਲ
ਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਤੂਇਸਾਬਿਤਕਉ

ਪ੍ਰਾਪਤਭੁਈ ਆਹੈ। ਭਾਵਾਅਭਾਵ
ਤੇਰਾਹੀਤਪਰਮਾਅਕਾਸਵਤਾਨਿਰਮ
ਲਪਦਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਭੁਈ ਆਹੈ
ਹੋਰਾਆਜੀ ਸੋਮਾਨਤਾਹੈ ਜੋਮੇਰਵ
ਚਨਹੂਕਰਿ ਤੂ ਐਪਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਹੂ
ਆਹੈ। ਅਰੁਦਿਸਾਇਤਾਆਗਿਆ
ਨਰੂਪੀਨਿ ਝੂਤੇਜਾਗਿ ਆਹੈਸ
ਮਾਨਜੀਵਭੀ ਸੋਰੀ ਬੁਹੀ ਕਰਿਜਾਣ
ਆਵਤੇਮੈ ਤੂਤੋ ਆਤਿਉਦਾਰਬੁਧਿ ਹੈ

ਆਨਕਾਕਾਰਣਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਪਸਮਕਰਤਿਨ
ਹੀਪ੍ਰਾਪਤਭੁਈ।ਤਬੈਰਾਗਆਗਿਆਨ
ਹੈ।ਜਬਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਸਹੋਵੈਤਬਜਾਣੀਐ
ਆਗਿਆਨਕਾਅਭਾਵਭਾਇਆਹੈ।ਹੇ
ਰਾਮਜੀਤ੍ਰਿਸਨਾਰੂਪੀਵਿਸੂਰਕਾਰੋਗੁਹੈ
ਤਿਸਕੇਕਰਣੇਕਾਮੰਤ੍ਰਆਪਿਆਤਮਸਾਸ
ਤ੍ਰਹੈ।ਤਿਸਕੋਅਭਿਆਸਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਖੀਣਹੋਜਾਂਤੀਹੈ।ਜੈਸੇਸਰਦਕਾਲਵਿ
ਖੇਕੁਹੀੜਨਸਟਹੋਜਾਂਤੀਹੈ।ਤੈਸੇਆ

ਤ੍ਰਿਆਸ ਕਰਿ ਚਿਤ ਸਾਂਤੁ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਸਰਦ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਮੇਘ ਨਸਟ ਹੋ
ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਿ ਮੂਰਖਤ
ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਬ੍ਰਾ ਚਿਤ ਆਰਿਤੁ
ਤਾਂ ਕਉਂ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਵਾਸਨਾ
ਭੂਮ ਖੀਣ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤਾਰੇ ਸਾ
ਥਿ ਸੈਤੀ ਪਰੋਏ ਤੇ ਹੈ ਅਭ੍ਰਤਾ ਰੋਕੇ
ਟੂਟੇ ਸੈਤੀ ਭਿਨ ਭਿਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈ
ਸੇ ਆਗਿਆਨ ਕੇ ਨਸਟ ਹੂਏ ਮਨ ਆ

ਬਾਣੁਪ੍ਰਕਰਣੈਬ੍ਰਹਮਣੈਇਕਤਾਪ੍ਰਤਪਾਦ
ਨੰਨਾਮਸਰਗਾਹਾਸ੍ਰੀਵਿਸਿਸੋਵਾਰਾਹੇ
ਰਾਮਜੀਮਨਬੁਧਿਅਹੰਇੰਦ੍ਰੀਆਆਦਿ
ਕਜੋਦ੍ਰਿਸਹੈਸੋਸਭੁਅਚੇਤਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੈ
ਅਰੁਜੀਵਭੀਅਭਿੰਨਰੂਪਹੈ।ਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰ
ਤੇਅਰੁਭੂਖਾਹਿਵਿਖੇਭੇਦਕਛੁਨਹੀ।ਤੈ
ਸੇਚਿਨਮਾਤ੍ਰਅਰੁਜੀਵਆਦਿਕਅਭਿੰਨਹੈ।
ਜਬਲਗਚਿਤਅਗਿਆਨਮੈਹੋਤਾਹੈ।
ਤਬਲਗਚਿਤਆਦਿਕਰੂਪਕਾਅਭਾਵ

ਨਹੀਹੋਤਾਜਬਆਗਿਆਨਨਸਟਹੋਤ ॰
ਹੋਤਬਾਚਿਤਆਦਿਕਦੂਖਕਾਅਭਾਵਹੋਜ ॰
ਤਾਹੈਆਪਿਜਾਤਮਾਵਿਦਿਆਜੋਵਿਦ
ਭਸਾਸਤ੍ਰਹੋਤਿਸਕੇਅਭ੍ਰਿਆਸਕਰਿਅ
ਰਿਆਨਨਸਟਹੋਜਾਤਾਹੈਜੈਸੇਅਗ
ਨਕੇਤੇਜਕਰਿਸੀਤਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤ ॰
ਹੈਤੈਸੇਆਪਿਆਤਮਾਵਿਦਿਆਕੇਅ
ਭ੍ਰਿਆਸਕਰਿਵਿਚਾਰਤੇਅਗਿਆਨ
ਨਸਟਹੋਜਾਤਾਹੈਜਬਲਗਆਗਿ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧
੯॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅ ੩੧
ਕਾਰਥਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿ
ਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨੁ॥੧॥ਬਿਖਿਆਨਸਿਉਕਾ
ਹੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸ॥੨॥
ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀਗਇਓਲੀਓਜਰਾਤਨੁਜੀ
ਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੈ

ਬੀਤਿ ॥੩॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾ
ਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ
ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ਧਨ ਦਾਰਾ ਸੰਪ
ਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਇ
ਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨ
ਾਥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁ
ਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ

ਤਾਂਸਿਖੈਨਿਹੁਨਕੀਨਾਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਬਾ ੨ २
ਵਰੋਅਥਾਕਿਖੈਤੈਲਤਚੀਨ॥੭॥ਤਨੁਧ
ਨੁਸੀਪੇਤੁਪੁਦੀਓਅਭਜਿਤਨੀਕੇਧਾਮਾਂਕ
ਹੁਨਾਨਕਹੁਕਮੁਹੈਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਂਹੇਨਰਾਮਾ
। ਦਾ॥ਸਭੁਸੁਖਦਾਤਾਰਾਸੁਹੈਭੂਸਰਨਾਂਹੇਨ
ਕੋਇਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਰੇਮਨਾਤੇਤਿਨਿਸਿਮ
ਰਤਿਸਾਤਿਹੋਇ॥੮॥ਜਿਨਾਸਿਮਰਤਗ
ਤਿਪਾਈਓਇਤਿਨਿਭਗਤਜਨਤੇਜਿਨਕਹੁਨਾਨਕ

ਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧਿਘਟਤਹੈਨੀਤ॥੧੦॥=
ਪੰਚਤਤਕੋਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁ
ਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿ
ਮੈਮਾਨ॥੧੧॥ਘਟਿਘਟਿਮੈਹਰਿਜੂਬਸੈਸੰ
ਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁ
ਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁਜਿਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨ

॥੧੩॥ਉਸਤਤਿਨਿਦਿਆਨਾਹਿਜਿਨਿਕੰਚ
ਨਲੋਹਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁ
ਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨਿ॥੧੪॥ਹਰਖਸੋਗੁਜਾਕੈ
ਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇ
ਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨਿ॥੧੫॥ਭੈਕਾਹੂਕ
ਉਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤਆਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨਿ॥੧੬॥
ਜਿਨਿਬਿਖਿਆਸਗਲੀਤਜੀਲੀਓਭੇਖਬੈ

ਰਾਗਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਰੇਮਨਾਤਿਹਨਭਾਂ
ਥੈਭਾਗਾ॥੧॥ਧਾਨਜਿਨਿਸਾਇਆਅਮਤਾਤਜੀ
ਸਭਤੇਵਡਾਇਓਹੁਦਾਸਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਰੇਮ
ਨਾਤਿਨਿਥਾਟਿਬੂਨਮਾਨਿਦਾਸੁ॥੧॥ਘਾਨਿਜਿਨਿ
ਪਾਨੀਨਹੂੰਮੈਤਜੀਕਰਤਾਰਾਪਛਨਾਕ
ਦੂਨਾਨਕਵਡਭਾਗੁਕਾਤਿਨਭਾਇਆਮਨਸਾਚੀਅ
੧੯ ਲੌਂਤ੍ਰਿਨਾਸਨਦੂਰਮਾਤਿਹਰਨਕਾਲਿਮੈਨੂ
ਕੈਨਾਮਾਂਗਨਿਸਾਦਿਨਿਜੋਨਾਨਕਭੇਜੋਸਫਲ

ਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮ ॥੨੦॥ ਜਿਹਬਾਗੁਨਗੋ
ਬਿੰਦਭਜਹੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮ
॥੨੧॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅ
ਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇ
ਤਉਧਾਰ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾ
ਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੋਨ
ਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਾਨ॥੨੩॥ਨਿਸਿਦਿ

ਨਿਆਇਆਖਾਰਨੇਪਕੀਤੋਂਲਤਕੀਤਾ
ਕੈਟਨੇਮਨਾਨਕਕੈਹੁੰਨਾਰਾਇਣਜਿਤ
ਚੀਤਾ॥੨੪॥ ਜੌਸੈਜਲਤੈਭ੍ਰਿਪਦਖੋਰ
ਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕੀਤਾ॥ ਜਗਗਾਰਚਨਾਤੇ
ਸੋਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਹਾਕਿਮਕੀਤਾ॥੨੫॥
ਪਾਨੀਕਹੂਨਰੈਤਬੀਜਾਦਿਆਇਆਕੈ
ਜੀਪਾਕਹੁਨਾਨਕਾਬੈਠੇਗਹਿਰਭਜਨਪ
ਰਤਤਾਨਿਜਾਹਰੈਪਾ॥੨੬॥ ਜਉਭਿਤੁਧਕ

ਉਰਾਮੈਸਦਾਸਹਨਿਰਾਮਕੀਲਿਤਾਕਹੁ ੫੨
ਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲਭੁਮਾਨੁਖਦੇ
ਹਾ॥੨੪॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਧਾਵਹੀਮੂਰਖ
ਲੋਗਾਅਜਾਣਾਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਜਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਣਾ॥੨੫॥ਜੋ
ਪ੍ਰਾਨੀਨਿਸਿਦਿਨੁਭਜੈਰੂਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨ
ਹਰਿਜਨਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮ
ਨੁ॥੨੬॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਫਧਿਰਹਿਓ

ਬਿਸਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿ
ਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕਾਮ॥੩੦॥
ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮੁਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰ
ਧ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿਨੁਪਰਤ
ਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੩੧॥ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀ
ਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩੨॥
ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨ

ਜਾਕੈਫਾਸੁ॥੩॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੈਕਰਿ ੯੯
ਰਹਿਓਮਿਟਿਓਨ ਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਦੁਰਮਤਿ
ਸਿਉਨਾਨਕਫਧਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨਿ
॥੪॥ਬਾਲਜੁਆਨੀਬਿਰਧਫੁਨਿਤੀਨਿ
ਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜ
ਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀ ਮਾਨੁ॥੫॥ਪਾਗੁ
ਕਰਨੋਹੁਤੋਸੁਨਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫ
ਧ॥ਨਾਨਕਸਮਿਓਰਮਿਗਇਓਅਬਕਿਉ

ਰੋਵਤਅੰਧੁ॥੨॥ਛ॥ਮਨੁਆਇਆਮੇਰ
ਮਿਰਨਿਥਿਨਿਕਸਤਨਾਨਿਨਸੀਤਾਨ
ਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਾਨਿਭੂਛਾਰਿਤਨਾਨਿ
ਨਿਭ੍ਰੀਤਾ॥੧॥ਨਰਥਾਨਤਕਛੁਅਭਿਰ
ਅਭੁਰਕੀਅਭੁਰੈਭੁਣੀ॥ਚਿਤਵਤਰ
ਨਿਥਿਠਗਾਭੁਰਨਨਕਓਸੀਰਾਲਿਪ
ਬੀ॥੨॥ਜਾਨਤਨਖਨੁਭੁਸੁਪਕਕੀਏਤੁ
ਖਕੋਕੀਥਿਨਕੋਇਆਕਨੁਨਾਨਕਹਨਿਕੈ

ਮਨਾਨਹਿਭ੍ਰਾਂਤਿਹੈਸੋਨੋਬਿਆ॥੩੯॥ਜਗਤੁ ੨੭
ਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭੁਕੋਦਾਤਾਰਾਮ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰੁਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾ
ਮ॥੪੦॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੇ
ਜਿਉਜਾਨੁ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕ
ਕਹਿਓਬਖਾਨਿ॥੪੧॥ਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈਦੇ
ਹਕੋਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਮੀਤ॥ਜਿਹਿਪ੍ਰਾਨੀ
ਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਿਜਗੁਜੀਤਿ

॥੪੨॥ਜਿਹਘਟਿਸਿਮਰਨੁਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁ
ਮੁਕਤਾਜਾਨੁ॥ਤਿਹਿਨਰਹਰਿਅੰਤਰੁਨ
ਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੪੩॥ਏਕਭ
ਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਿ
ਜੈਸੇਸੂਕਰਸੁਆਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨੁ॥
੪੪॥ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨ
ਤਜਤਨਹੀਨਿਤ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹ
ਰਿਭਜਉਇਕਮਨਿਹੁਇਇਕਚਿਤਿ

॥੪੫॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨ
ਮੈਧਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿ
ਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨੁ॥੪੬॥ਸਿਰੁਕੰ
ਪਿਓਪਗਡਗਮਗੇਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਭਈਤਊਨਹਰਿਰਸਿਲੀ
ਨ॥੪੭॥ਨਿਜਕਰਿਦੇਖਿਓਜਗਤੁਮੈਕੋਕਾ
ਹੂਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿ
ਹਰਾਖੋਮਨਮਾਹਿ॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂ

ਰਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨ
ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਾ ॥੪੯॥ ਰਾਮੁ ਗਇ
ਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰਿ
॥੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋ
ਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨ
ਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ
ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ

ਸਿਲੇਖੁਨਸਗਲਜੀਜਾਲਾ॥੫੨॥
ਦੋਨਰਾਛੂਥਲੁਛੂਟਕਿਓਸ੍ਰੀਪਨਪਰੇ
ਛੂਕਛੂਨੋਤਭੈਪਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਆਕ
ਓਟਹਰਿਗਜਿਜਿਸੁਨੇਹੁਸਾਨਾਇਆ॥੫੩॥ਕ
ਛੂਨੋਆਖ੍ਰੀਪਨਛੂਟਸਭਕਿਛੂਨੇਤਭੈਪਾਇ
ਨਨਕਸਭਕਿਛੂਤ੍ਰਮੇਰੇਨਾਥਮੇਭ੍ਰਮਨੀਨੇ
ਭਸਨਾਇਆ॥੫੪॥ਸਿਗਸਟਾਸਭਤਾਜਿਗਏ
ਕੋਊਨਕਿਯਹਿਓਸਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿ

ਪਤਿਮੇਟਿਕ ਏਕ ਰਥਿਨਾਥਾਪਪਿਨਾਸਰ
ਨਿਓਸਾਧੂਰਾਰਿਓਰਾਨਿਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ
ਕਰੂਨਨਕਾਇਨਭਗਤਿਮੇਕਿਨਿਜਾਪਿਓ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਪਦ੍ਵਾਰਾਮਨਾਮੁਤੁਰਿਮੈਰਾਨਿਓ
ਜਾਕੈਸਮਨਾਹੀਕੋਇਜਿਤਾਸਿਮਰਠਸੰਕਟ
ਮਿਟੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋਹੋਇ

ਟਾਡੁਮਹਲਾ

ਪਾਰਥੁਪਏਨਾਥੁਹ੍ਵਾ੧ਸੇਰਾਮਤੁਲੋਰੋਗਰ

ਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿ ੧੦
ਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁ
ਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉਘੋਲੀਜੀ
ਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇ
ਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸ
ਹਜਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗ
ਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜ
ਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋ

ਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਂਕਲਿਜ
ਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭ
ਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦਨਆਵੈ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋ
ਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦ
ਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਸੰ
ਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਰਮਹਿ

ਪਾਇਆ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁ ੫੯
ੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹ
ਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥੮॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿ

ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾ
ਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਉ

ਭਰਤੁਹੋਇਆਪਣਾਕੋਇਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਾਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥
ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛ
ਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉ
ਤਾਰਾਹੋਇ॥੨॥ਦਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ
ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚ
ਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜ

ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਂਤ੍ਰਾਗੁਪਤਾਂ ਸੁਣਿਆਰੇਕਿ ੧੨
ਕਿਵਰਹਾ ਸਾਵਲਿਆਸੀਦੇਨਿਜਿਤੁਲਗਿ
ਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆ
ਗੋਪਿਆਵੇਜਾਇਕਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵੀਸਾ
ਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚਉਂਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਂਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਾਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪॥
ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਿਵਿਟਹੁਬਿੰਦਾਬਿੰਦਚੁਖਚੁ
ਖਹੋਇ ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾ
ਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰ
ਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ
ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹ
ਰਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾ
ਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈਨਿ
ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿ

ਿਪਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣਿਵਾਲ ੦੧੩
ਜੇਰੰਙੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ॥ਜਿਨ
ਕੇਚੋਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਕੈਪਾਸਿ
ਧੂੜਿਤਿਨਕੀਜੇਮਿਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅ
ਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆ
ਪੇਹੀਰਾਵੇਇਆ॥੪॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਇ
ਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ॥ਆਪਨੜੈ

ਘਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿਸਹੁਨੇੜੈ
ਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿਭੈ
ਕੀਆਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਕਰਿ
ਸੀਗਾਰੋਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਲਾਗੀਜਾਸ
ਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥੧॥ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆ
ਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ
ਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰ
ਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲਬਲੋ

ਭ੍ਰਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ ੧੪
ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭਈਕਾਮਣਿ
ਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀ
ਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਜੋਕਿਛੁਕ
ਰੇਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁ
ਕਾਈਐਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤ
ਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈ
ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐਏਵ

ਕਹਹਿਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਏਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈ
ਐ॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐ
ਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ॥ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿ
ਦੇਖੈਸੋਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ
॥ਆਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕ
ਸਾਸਭਰਾਈ॥ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀ
ਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸ
ਾਇਸਰੂਪਬਿਚਖਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ॥

।੪॥੨॥੩॥੮॥੧ਰਹਾਉ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧੫
੧॥ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵ
ਣੁਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕਉਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿ
ਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥੧
ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜ
ਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰ
ਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਾ
ਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ

ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੋਲੀਅਹਿਕਾਬਿਖਿ
ਰਿਤੂਰਨਾਵਾ ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਾਜੀ
ਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਦੇਖੈਆ
ਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਅੰਧੁਲਾ
ਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾ
ਵੈਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕ
ਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁ

ਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ੧੬
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੧॥ਤੂੰਸੁ
ਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾ
ਈ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮੀਮੈਮੂਰਖਕ
ਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇ

ਤੇ ਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ।ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾ
ਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾ
ਈ॥੨॥ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾ
ਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ।ਜੋਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ
ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸੁਤ
ਨਤਾਈ।ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇ
ਗਾਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ਬਿਲ

ਦਲੁਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰ ੧੭
ਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਮੇ
ਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਆਵਾ॥
੧॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥
ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤ
ਪਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅ
ਲਖਅਪਾਰਾਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਘਟਿ

ਪਸਾਰਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਪਸਰਿਆਤਿਸਭਤ੍ਰਾਪਿ
ਤੁਮਾਰੀਮੇਦਰਿਛਾਵਾਤੇਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤ
ਤੇਰੇ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾ
ਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧੁਪਾਸੇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥੪
॥੧॥॥=॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਆ

ਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇ ੧੮
ਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾ
ਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇਕੇਤੇ
ਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾ
ਵਣਹਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈ
ਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿ
ਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ

ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ
ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾ
ਸਣਿ ਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵ
ਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜ
ਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀ

ਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲੇ।
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਿਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬ
ਲਿਸੂਰਾ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿ
ਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ।ਹੋਰਿ
ਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾ

ਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਹੈਭੀਹੋਸੀ
ਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈਰੰ
ਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆ
ਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾ
ਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥॥ਆਸਾਮਹ

ਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ੨੦
ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ

2—